

Revista

PROFEDU

NR. 8

DECEMBRIE 2019

www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 8/Decembrie/2019

COORDONATORI:

- + Anușa Sorescu
- + Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

- + Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: + www.profedu.ro
+ office@profedu.ro
+ anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- + Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal – Legea 111/1995.

Cuprins

I. ARTICOLE ORIGINALE

1. PROLOG	5
2. Prof. învă. primar, Buleteanu Iuliana, <i>Specificul predării și învățării în educația integrată și incluzivă</i> ...	6
3. Prof. învă. primar, Ardelean Cristina-Daniela, <i>Managementul relațiilor interpersonale în cazul elevilor cu dizabilități vizuale</i>	8
4. Profesor, Albăli Ramona, <i>L'importance de l'étude du texte littéraire en classe de F.L.E.</i>	11
5. Prof. învă. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Divorțul părinților – factor de risc în dezvoltarea armonioasă a copilului</i>	16
6. Prof. învă. primar, Șorlei Elena, <i>Analiza gramaticală în ciclul primar</i>	17
7. Profesor, Ramona Arsene, <i>Câtă importanță mai au tradițiile și credințele populare?</i>	19
8. Prof. învă. primar, Delcea Elena Georgiana, <i>Dezvoltarea creativității elevilor din ciclul primar</i>	21
9. Profesor, Eva Fenechiu, <i>"Friendship without frontiers"</i>	23
10. Profesor, Popa Emilia –Cecilia, <i>Jocul didactic și stimularea creativității</i>	25
11. Prof. învă. preșcolar, Nițescu Laura- Maria, <i>Consilierea - metoda de îmbunătățire a relațiilor dintre școală și familie</i>	27
12. Prof. învă. primar, Darie Anca, <i>Calculatorul și cultura digitală versus mirajul cărții și cultura tradițională</i>	30
13. Profesor, Anușa Sorescu, <i>Calitatea în educație</i>	32
14. Profesor, Barbu Simona –Florentina, <i>Funcțiile comunicării</i>	34
15. Prof. învă. primar, Bârzan Daniela Elena, <i>Importanța corelației dintre citire și scriere în formarea deprinderilor de scriere corectă la clasa I</i>	36
16. Prof. învă. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Instrumente de investigare a personalității copiilor care au suferit abuzuri</i>	39
17. Prof. învă. preșcolar, Nițescu Laura- Maria, <i>Metode interactive de predare-învățare-evaluare a științelor</i>	41
18. Prof. învă. primar, Ardelean Cristina-Daniela, <i>Portofoliul de grup – metodă modernă de cercetare</i>	43
19. Prof. învă. primar, Delcea Elena Georgiana, <i>Îmbogățirea, fixarea și activizarea vocabularului elevilor în clasele primare</i>	45
20. Profesor, Anușa Sorescu, <i>Dezvoltarea resurselor umane în educație</i>	46
21. Profesor, Cristina-Laura Eberle, <i>Rolul educației în promovarea utilizării sigure și responsabile a internetului</i>	48
22. Profesor, Barbu Simona –Florentina, <i>Încadrarea într-un curent literar</i>	50
23. Profesor, Eva Fenechiu, <i>Drawing of an essay in english</i>	53
24. Prof. învă. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Educația în spiritul interculturalității</i>	56
25. Prof. învă. preșcolar, Pipa Daniela, <i>Socializarea și integrarea copilului preșcolar în grădiniță</i>	57
26. Profesor, Popa Emilia-Cecilia, <i>Nanotehnologia: o soluție pentru calculatoarele viitorului - studiu de specialitate</i>	59
27. Prof. învă. primar, Bârzan Daniela Elena, <i>Importanța diversificării activităților de învățare în vederea pregătirii elevilor pentru evaluarea națională</i>	63

REVISTA PROFEDU – NR. 8/DECEMBRIE /2019

28. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Bulgaria</i>	66
29. Profesor, Anușa Sorescu, <i>Analiza și diagnoza nevoilor educaționale și de formare</i>	69
30. Profesor înv. primar, Buleteanu Iuliana, <i>Metode complementare de evaluare - jurnalul reflexiv</i>	72
31. Prof. înv. primar, Ardelean Cristina-Daniela, <i>Rolul abilităților practice în pregătirea copiilor pentru viață</i>	75
32. Prof. înv. primar, Șorlei Elena, <i>De la analiza textului la structura cuvântului</i>	77
33. Prof. înv. primar, Delcea Elena Georgiana, <i>Jocul didactic în învățământul primar valențe instructiv-educative</i>	78
34. Profesor, Albăli Ramona, <i>Éric-Emmanuel Schmitt - un philosophe qui raconte des histoires</i>	80
35. Prof. înv. primar, Șorlei Elena, <i>Limba română în ciclul primar</i>	84
36. Profesor, Cristina-Laura Eberle, <i>Utilitatea programării și a bazelor de date</i>	85
37. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Praga</i>	87

II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE

38. Prof. înv. primar, Buleteanu Iuliana, <i>Activități ce contribuie la dezvoltarea competențelor specifice</i> 91	91
39. Învățător, Costescu Gabriela Cornelia, <i>Proiect de lecție</i>	92
40. Prof. înv. primar, Vulpe Mariana Daniela, <i>Educația outdoor, o necesitate a timpurilor noastre</i>	95
41. Prof. înv. primar, Gheorghe Lavinia Ștefania, <i>Proiect didactic</i>	98
42. Profesor, Fătu Gabriela Monica, <i>Probă de evaluare – MEM</i>	101
43. Prof. înv. primar, Dan Elena Cătălina, <i>Proiect didactic</i>	103
44. Prof. înv. preșcolar, Nițescu Laura- Maria, <i>Proiect didactic „Sfântul Moș Nicolae!”</i>	106
45. Profesor înv. primar, Marin Victoria Simona, <i>Exemplu interesant</i>	111
46. Prof. înv. primar, Fazacaș Florina Daniela, <i>Proiect didactic- a doua carte cu Apolodor</i>	112
47. Profesor, Furtună Diana Elena, <i>Proiect didactic - Bucurii de sărbători</i>	115
48. Profesor, Fătu Gabriela Monica, <i>Careul identității – metodă care dezvoltă competențele cheie</i>	120
49. Prof. înv. primar, Mureșan Crina-Maria, <i>Conceperea de situații de învățare, corespunzătoare fiecărui stil de învățare, pe o disciplină și temă la alegere</i>	122
50. Prof. înv. primar, Marin Victoria Simona, <i>Schiță de proiect</i>	126

III. EVENIMENT DIDACTIC

51. Profesor, Sauciuc Anamaria, <i>Promovarea imaginii școlii- Școala Gimnazială Nr. 17 Botoșani</i>	128
52. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>5 OCTOMBRIE 2019 - Ziua Mondială a Educației</i>	129

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să illustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicei educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărțășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

- 1. Prolog.** Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.
- 2. Articole originale.** Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.
- 3. Vocație și misiune.** Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă a cadrelor didactice.
- 4. Eveniment didactic.** Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

ARTICOLE ORIGINALE

**SPECIFICUL PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII ÎN EDUCAȚIA INTEGRATĂ ȘI INCLUZIVĂ
BARIERE ÎN EDUCAȚIA COPILOR CU CES**

Prof. înv. primar, Buleteanu Iuliana
Liceul „George Țârnea” Băbeni, Vâlcea

Învățarea reprezintă facilitarea dezvoltării armonioase a personalității individului, în strânsă corelație cu potențialul și aptitudinile acestuia. Variabilele sunt numeroase și sunt legate de cultura de proveniență, de mediul din care provine individul, de situația economică a momentului, alți numeroși factori.

Învățarea sistematică este specifică organizării activităților școlare și reprezintă forma superioară a actului educativ exercitat asupra individului, de la vârste timpurii, până la maturitate. Modul în care individul prelucrează informațiile generează și tipurile specifice de învățare: asociativă sau prin repetiție. După criteriul implicării proceselor psihice, diferențiem învățarea senzorială, cognitivă, învățarea prin acțiuni intelectuale (Piaget) și cea bazată pe impuls emoțional (Spence).

Actul predării se poate desfășura în numeroase variante, dintre care, cele mai răspândite sunt cea frontală și cea colectivă. Predarea frontală se adresează întregii clase; activitatea profesorului este predominantă, iar cunoștințele sunt livrate nediferențiat. Acest tip de predare este util atunci când clasa este omogenă sau când se predau noțiuni fundamentale, se efectuează experimente, se încearcă formarea unor atașamente afective față de o idee. În cazul acestui tip de predare, însă, elevii lucrează individual, fără a exista posibilitatea de a învăța prin cooperare, iar între ei nu se stabilesc legături de interdependență. Predarea colectivă este tot o formă clasică de predare, ce presupune tratarea clasei de elevi ca pe un grup cu aceleași obiective, iar atingerea lor generează *”legături de interdependență între membrii clasei respective”* (Cerghit, I, 2008). Predarea colectivă este generatoare de efecte de coeziune a grupului, iar elevii trebuie să progreseze pentru a atinge obiectivele propuse. Limitele acestui tip de predare se referă la uniformizarea elevilor. Predarea în grupuri mici sau microgrupuri este o activitate de predare ce prezintă numeroase avantaje de ordin practic și pedagogic.

Avantajele de ordin practic se traduc prin aceea că, la maturitate, în decursul carierei profesionale, individul va face parte și va lucra în echipă, iar acest tip de predare îi antrenează abilitățile necesare. Cele de natură pedagogică se referă la învățarea prin cooperare, care contribuie la îmbunătățirea eficienței și a rezultatelor învățării. Experimentele au demonstrat că rezultatele grupului sunt mai bune decât cele individuale, sunt stimulate creativitatea și imaginația. Grupurile pot fi organizate în funcție de sarcini, care pot fi de grade de dificultate diferite, în funcție de performanțele individuale la disciplina respectivă; pot fi organizate grupuri de dezbateri, de cercetare, de activități creatoare, etc. Profesorul poate să lucreze pe rând cu fiecare dintre grupuri, sau poate solicita prezentarea rezultatelor la sfârșit, în vederea evaluării. Predarea în perechi este o formă de predare în parteneriat: elevii cu performanțe mai

ridicate devin mentorii elevilor cu performanțe mai scăzute, sau elevi de aceeași valoare lucrează împreună, corectându-se și stimulându-se reciproc. Este o formă de voluntariat din partea elevilor mai buni care lucrează cu cei cu performanțe mai scăzute. Combinarea acestor forme de predare se dovedește a fi foarte eficientă, deoarece efortul individual se combină cu cel de echipă, elevii au sentimentul apartenenței la un colectiv care împărtășește aceleași țeluri, devin mai responsabili pentru propria activitate, dar și pentru cea a grupului.

Atât predarea în grupuri mici, cât și cea în perechi sunt forme de predare recomandate în colectivele incluzive, permițând profesorului să acorde timp elevilor cu CES fără a acționa în detrimentul celorlalți elevi. Copiii cu cerințe educative speciale beneficiază de explicații dedicate, ritmul de lucru este adaptat la nevoile lor, iar lucrând în perechi cu alți elevi, se vor simți acceptați.

O formă de învățare asupra căreia ma voi opri mai detaliat este învățarea prin cooperare, deoarece aceasta este o formă superioară de interacțiune în contextul învățării, ce aduce beneficii pentru toți elevii colectivului. În clasele incluzive, acest model de învățare facilitează atitudinile de toleranță și acceptare a copiilor cu dizabilități, complementarizează modurile și treptele diferite de gândire, într-un climat afectiv plăcut și securizant. Învățarea prin cooperare se organizează pe baza unor principii. Elevii vor fi solicitați să lucreze pentru a atinge un obiectiv definit cu claritate. Prin urmare, rezultatele muncii lor reprezintă un succes colectiv, de echipă.

Responsabilitatea pentru rezolvarea sarcinilor este resimțită de către toți elevii. Învățarea prin cooperare solicită formarea și dezvoltarea unor abilități de comunicare și relaționare socială. Pentru formarea grupurilor de lucru, mobilierul clasei se rearanjează, creându-se spații de lucru potrivite fiecărei echipe. Distribuirea sarcinilor în cadrul grupului se poate face cu diferențierea în funcție de nivelul de cunoștințe și potențial individual. În modelul actual de educație există, însă, numeroase bariere, mai ales atunci când în discuție se află pregătirea copiilor cu CES. În cartea sa, *"Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale"*, (ed. a II-a, rev., 2006).

A. Gherguț semnalează două tipuri de bariere: în participare și legate de curriculum. Barierele în participare presupun accesul limitat al elevilor la educație din diferite motive:

- ✚ elevii trebuie să renunțe la educație, pentru a-și sprijini familiile, prestând diferite munci;
- ✚ în zonele de proveniență nu există școli incluzive;
- ✚ în școlile din zonă, chiar dacă sunt acceptați, nu există personal calificat (profesori de sprijin, psiholog, logoped, asistent social, kinetoterapeut);
- ✚ ethosul școlii nu este deschis spre înțelegerea culturii de proveniență a elevilor.

Barierele de curriculum sunt cele mai frecvente și depind aproape în exclusivitate de disponibilitatea cadrului didactic de a adapta sau nu predarea.

Printre barierele generate de curriculum se numără:

- ✚ menținerea curriculumului de bază, nediferențiat, indiferent de stilul de învățare al elevilor;
- ✚ limbajul prea specializat, pe care elevul nu îl poate urmări;
- ✚ metode, mijloace și procedee necorespunzătoare;
- ✚ evaluarea nu se face în concordanță cu capacitatea de învățare a elevului, ci la nivelul întregii clase, iar metodele de evaluare folosite nu sunt adecvate. În ceea ce privește adaptările curriculare, există mai multe opțiuni. Profesorul poate să opteze pentru un curriculum obișnuit, atunci când copilul cu

dizabilități reușește să îl achiziționeze cu ajutor specializat. O altă opțiune este aceea a curriculumului parțial adaptat, acesta presupunând necesitatea adaptării doar la unele discipline, la care copilul este ajutat de profesorul de sprijin.

Curriculumul obișnuit total adaptat presupune că elevul cu CES necesită suport la toate disciplinele de studiu. În acest caz, metodologia trebuie și ea ajustată în funcție de particularitățile elevului. Curriculumul special este derivat din curriculum-ul obișnuit și este conceput pentru copii cu dizabilități severe și profunde, ori asociate. Teoreticienii integrării și incluziunii au elaborat diverse modele de organizare a procesului de educație. Dintre acestea, unele și-au probat eficiența în practică, altele au fost considerate fie ineficiente, fie prea complicate, ori dificil de implementat.

MANAGEMENTUL RELAȚIILOR INTERPERSONALE ÎN CAZUL ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI VIZUALE

Prof. înv. primar, Ardelean Cristina-Daniela
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani - Hunedoara

„Sarcina conducătorului este aceea de a fi din ce în ce mai eficient” (P. F. Druker)

Având în vedere faptul că învățământul este unul din instrumentele prin care societatea stimulează, dirijează și controlează procesele dezvoltării, dezvoltarea economică și socială nu se poate realiza independent de actul managerului.

Pentru educator, cunoașterea și stăpânirea artei manageriale este esențială, deoarece cunoașterea managementului ca pe un proces complex nu înseamnă dirijare, iar managerii nu asigură imediat succesul unei acțiuni.

Din punct de vedere al educației, managementul este un sistem de concepte, metode, instrumente de orientare și conducere, coordonare, utilizat în realizarea obiectivelor educației, la nivelul performanțelor așteptate.

Cadrul didactic este cel care reunește toate resursele materiale și umane, resurse logistice de ordin pedagogic și psihologic și le configurează într-o manieră proprie la nivelul clasei pe care o conduce.

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instrucționale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, să realizeze și să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei.

În opinia specialiștilor în domeniul educației, managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi, prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și comportamentul elevilor și a profesorilor interacționează direct cu managementul clasei și al școlii.

Managementul relațiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile și expectațiile cadrului didactic și a elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătură strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială.

Datorită diversificării instituțiilor educaționale, elevii și cadrele didactice ar trebui să fie conștienți de folosirea diversității umane în vederea consolidării grupului școlar.

Școlile de calitate sunt definite prin eficiența cadrelor didactice și rezultatele elevilor în contextul existenței unor relații interpersonale puternice. În acest sens relațiile profesor – elev sunt esențiale pentru asigurarea unui climat școlar pozitiv.

Problemele de disciplină școlară pot fi rezolvate fie individual prin întâlniri profesor-elev, fie în grup. Dacă încrederea reciprocă este mai puternică, elevii vor deveni indivizi responsabili mai devreme sau mai târziu. În acest fel, atât educatorii cât și elevii devin co-participanți în procesul educativ, încercând să obțină rezultate individuale și colective mai bune.

Elementele de management al clasei se constituie cu suficientă claritate și din perspectiva strategiilor și metodelor didactice.

Prin strategii didactice se înțelege, de obicei, ansambluri de forme, metode, mijloace tehnice și principii de utilizare a lor, cu ajutorul cărora se vehiculează conținuturi în vederea atingerii obiectivelor sau direcții principale de acțiune, presupunând structuri de metode, tehnici și procedee.

Potrivit literaturii de specialitate se disting trei modele de predare și strategii didactice: modelul spontan, care se referă la strategii tradiționale utilizate de profesori, și constau în selecția unor cunoștințe, transmiterea acestora într-o formă orală și solicitarea elevului să reproducă aceste cunoștințe, modelul de transmitere prin reproducere, care este axat mai ales pe îndrumarea elevului de a ajunge la cunoștințe și modelul transformării, ce pornește de la principiul că elevul dorește să învețe și se află în căutarea cunoștințelor.

Deciziile luate de către profesor în ceea ce privește strategiile de învățare au o anumită constantă bine determinată și se încadrează în stilul de predare al profesorului, dar pot fi schimbate în funcție de situațiile concrete care apar.

Măsurile recente privind politicile educaționale din țara noastră au evidențiat o nouă realitate, în care serviciile educaționale sunt adresate tuturor elevilor din cadrul comunității, respectând accesul la educație în mod egal pentru toți copiii.

Această evoluție a venit în sprijinul ideii de educație incluzivă, care urmărește eliminarea atitudinilor de discriminare și crearea unei comunități școlare incluzive prin care să se asigure o educație eficientă pentru majoritatea copiilor, inclusiv pentru cei care sunt deja cuprinși în sistemul de învățământ, dar, care dintr-un motiv sau altul, nu obțin rezultate satisfăcătoare, pentru copiii care nu frecventează programul unei școli, dar ar putea să o facă, dacă școala ar acționa într-un mod mai flexibil la nevoile lor sau pentru unii copii care au diferite forme de deficiență și necesită forme de sprijin suplimentar în programul de pregătire școlară.

Integrarea școlară a copiilor cu deficiențe de vedere presupune acceptarea unor condiții care vin să sprijine participarea și implicarea elevilor cu acest tip de deficiențe în activitățile desfășurate la clasă.

Se știe că elevii cu dizabilități vizuale au dificultăți în efectuarea și coordonarea mișcărilor fizice, unii prezintă întârzieri în dezvoltarea limbajului, nu au capacitatea de a face singuri anumite lucruri, au dificultăți în învățarea mesajelor limbajului corporal și ale expresiilor faciale, fapt care îngreunează interacțiunea atât cu semenii, cât și dezvoltarea relațiilor sociale.

Cu toate acestea elevul cu deficiențe vizuale trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei, fără a exagera cu gesturi de atenție. El trebuie ajutat și chiar încurajat să realizeze aceleași sarcini ca și colegii săi, iar dacă acest lucru nu este posibil, mijloacele de învățământ și conținutul sarcinilor de lucru trebuie să fie adaptate posibilităților reale ale acestor elevi.

Pentru siguranța copilului nevăzător, este nevoie de sprijinul unui ghid, a unui coleg sau prieten care să-l ajute să cunoască spațiul școlii sau să utilizeze instrumentele de feedback senzorial, tactil, auditiv, ori instrumente electronice.

Este recomandabilă includerea în programa de studiu a unor teme legate de vedere, de exemplu la științe, teme despre lumină sau optică, teme destinate recuperării, exerciții de atenție și orientare spațială.

În cadrul activităților de predare-învățare trebuie să se țină seama și de această categorie de copii pentru a avea șanse egale. Astfel, elevii cu vedere slabă vor fi așezați cât mai aproape de tablă. Notițele scrise pe tablă vor fi suficient de mari și vor fi citite cu voce tare. Acolo unde este posibil se pot folosi mijloace de amplificare optică sau înregistrări audio.

La folosirea metodei demonstrației, profesorul va evita să stea cu spatele la lumină. Elevul cu deficiență de vedere trebuie să fie așezat cât mai aproape de locul demonstrației, iar în timpul demonstrației i se va acorda permisiunea de a manipula eventualele materiale utilizate. Schemele sau hărțile trebuie să fie folosite în varianta mărită, unele pot fi chiar în relief ori asociate cu semnale sonore.

Predarea - învățarea de calitate, cea eficientă pentru cât mai mulți elevi, este benefică și la copiii cu deficiențe.

Școala pentru toți luptă împotriva acestor forme de discriminare prin promovarea unor modele și forme de interacțiune între elevi, bazate pe egalitate deplină între parteneri și unde spiritul de toleranță și acceptarea totală prevalează în fața oricăror alte atitudini sau reacții discriminatorii.

Cercetarea pedagogică are menirea de a depista problemele ivite în activitatea de instruire și educare, de a descoperi cauzele unor fenomene întâlnite frecvent în procesul instructiv-educativ, de a găsi căile sigure de intervenție în vederea ameliorării și chiar a soluționării problemelor apărute.

Bibliografie:

1. Golu, Pantelimon, Verza, Emil, Zlate, Mielu, *Psihologia copilului*, E.D.P, București, 1994.
2. Lăscuș, Voicu, *Pedagogia ocrotirii*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 1994.
3. Zlate, Mielu, *Fundamentele psihologiei*, Editura Hyperion XX, București, 1994.

L'IMPORTANCE DE L'ÉTUDE DU TEXTE LITTÉRAIRE EN CLASSE DE F.L.E.

**Profesor, Albăli Ramona,
Colegiul Tehnic Motru, Gorj**

Enseigner la littérature en classe de langue est un sujet qui a suscité beaucoup de discussions et qui devrait être un sujet de grande actualité pour tous les enseignants du FLE. Être en contact avec la beauté de la littérature signifie non seulement un moyen de cultiver l'esprit des apprenants et de développer leur sens esthétique, mais aussi c'est une possibilité de connaître une autre culture, une autre civilisation et une autre histoire.

Au fil des années, la littérature a tenu une place importante dans l'enseignement des langues étrangères. Elle a constitué un moyen précieux à travers lequel les différents auteurs ont transmis leurs pensées par rapport à des multiples sujets. Le texte littéraire, obéissant à des préoccupations esthétiques et formelles diverses, a toujours accompli plusieurs fonctions selon les périodes historiques, les courants socioculturels et les idéologies des individus : instruire des gens, leur plaire à travers l'utilisation esthétique du langage, décrire un contexte ou dénoncer une problématique sociale. Ainsi, il reflète non seulement l'univers des écrivains, mais il représente encore une forme originale de communication entre les auteurs et leurs lecteurs (Albert et Souchon, 2000).

L'enseignement de la littérature en classe de FLE, aide les apprenants à développer en français, la capacité d'observer, d'interpréter et de construire une cohérence dans leur écriture, c'est pourquoi, il est important d'envisager l'intégration en classe de FLE pas comme une option, mais comme une nécessité.

Les avantages du travail sur le texte littéraire en tant que document authentique ne sont d'ailleurs plus à démontrer : le texte littéraire favorise le contact des cultures et la formation des apprenants à l'interculturel, aux aspects essentiels de la civilisation francophone, approfondit leur formation linguistique ou leur culture générale. Le texte littéraire est, donc, un outil indispensable dans la formation des compétences les plus diverses des apprenants, leur permettant de mieux s'orienter dans une langue et dans une culture étrangères.

Objectifs visés par le travail sur le texte littéraire

Outre l'aspect interculturel, le texte littéraire représente une excellente source pour travailler le lexique, la morphosyntaxe, pour approfondir les connaissances lexicales et grammaticales. Le texte littéraire est une notion vivante et une bonne source de stratégies et d'exercices scolaires portant l'organisation du sens.

Aujourd'hui le support littéraire représente une source indispensable pour toute démarche d'enseignement. Ses multiples fonctions : artistique, linguistique et culturelle, permettent aux enseignants d'exploiter différentes pistes pour des fins pédagogiques et didactiques.

La place du texte littéraire n'est ni plus ni moins importante que celle de tous les autres documents authentiques que les enseignants utilisent dans leurs cours. On utilise le texte littéraire en classe de

français pour fixer les objectifs pédagogiques et résoudre les difficultés de compréhension des apprenants.

L'exploitation pédagogique du texte littéraire dans les manuels de FLE est variée et permet des activités diverses. Le texte littéraire, comme source authentique en classe de langue, peut favoriser le développement de la compréhension orale et écrite, la production orale et l'interaction orale.

Quoiqu'un peu démodée, l'analyse du sens et du vocabulaire peut être d'un intérêt important, car le texte présente un réservoir lexical et élargit par conséquent le vocabulaire de l'apprenant par les mots appartenant à différents registres et par les moyens linguistiques permettant de s'exprimer sur un texte littéraire. (Cuq et Gruca, 2005 : 504).

Elle est considérée comme point de départ obligatoire de tout apprentissage d'écriture. Souvent les textes littéraires sont difficiles à comprendre par les apprenants car ils sont loin d'eux, de leur expérience, de leur champ de réflexion, de leur culture ou de leurs supports culturels. La situation devient plus compliquée aux classes qui ne sont pas bilingues ou bien aux classes où le français est la deuxième langue d'étude. Il faut y ajouter l'intérêt de plus en plus réduit des apprenants pour la lecture ou pour l'étude du français, car on préfère l'anglais, langue des affaires et d'informatique. Il faut démystifier cet avis traditionnel selon lequel la littérature est une matière presque intangible qui ne doit pas être offerte qu'aux étudiants des niveaux avancés et c'est une des raisons pour exploiter la littérature dans les classes de FLE. Deuxièmement, cela permet de montrer aux apprenants que la littérature n'est pas un phénomène mort et qu'elle nous concerne, nous influence. Vue par la majorité comme l'apogée de la langue qui est difficile à atteindre, la littérature est une réalité, c'est l'image de la société contemporaine. Une manifestation de la vie actuelle d'une société, la littérature démontre la pensée et la philosophie d'une époque. La littérature offre une vision du monde et offre la possibilité de réfléchir sur des relations entre les cultures. Elle est donc la clé pour découvrir toute une civilisation, d'un point de vue interne, et complète la vision offerte par des textes non-littéraires. L'enseignement de la littérature est en fait une démarche très fructueuse dans l'apprentissage d'une langue étrangère.

C'est Pham qui remarque que, « la littérature trouve pleinement sa raison d'être dans la classe de langue étrangère, non seulement parce que son enseignement paraît très approprié (...) mais aussi parce qu'elle possède des caractéristiques favorisant l'apprentissage » (2002 : 84).

Les textes littéraires doivent être utilisés dans l'enseignement d'une langue étrangère pour plusieurs raisons :

- ✓ ils sont très motivants et ils ont une valeur éducative ;
- ✓ ils sont des documents authentiques ;
- ✓ ils ont une valeur pédagogique ;
- ✓ ils se trouvent dans la plupart des manuels de langue ;
- ✓ ils aident les apprenants à appréhender la culture cible ;
- ✓ ils développent la compétence d'interprétation des apprenants ;
- ✓ ils développent la conscience linguistique des apprenants ;
- ✓ l'étude des textes littéraires n'est alors pas seulement un plaisir esthétique mais également le lieu de croisement des cultures et l'espace privilégié de l'interculturalité.

- ✓ L'utilisation du texte littéraire dans les méthodes d'enseignement de langue est un outil didactique intéressant.

Le texte littéraire doit être considéré en même temps comme un support des unités didactiques, un objet de communication et un objet à propos duquel on parle. Dans sa démarche pédagogique, l'enseignant doit prendre en considération plusieurs facteurs :

- 1) La compétence culturelle des apprenants
- 2) Le rapport universalité-singularité
- 3) Le recours aux genres et aux formes littéraires familiers aux apprenants
- 4) L'étude du statut et de la place de la littérature dans la société de l'apprenant
- 5) Le souci de favoriser la relation texte/lecteur
- 6) La nécessité d'aboutir à la construction du sens à partir d'un texte littéraire en langue étrangère.

Le texte littéraire est un excellent reflet de la littérature : et la littérature, en tant que représentation de la culture d'un pays, a un rôle particulier dans l'enseignement des langues et des cultures. De ce fait le texte littéraire, pour comprendre le monde, pour développer l'identité personnelle et la créativité de l'apprenant, est fondamental dans le cadre d'une approche de l'éducation.

La lecture d'un texte littéraire, proposé par le manuel ou par l'enseignant, suppose des compétences particulières, c'est pourquoi le choix du texte littéraire reste un problème important et la littérature a été un sujet controversé, à cause de la complexité des textes traités en classe de langue. Quel type de texte exploiter en classe de langue ? À quel niveau l'introduire ? Quel type de littérature aborder ? Francophone ou française ?

Le matériel pédagogique doit être sélectionné selon des critères bien délimités, qui sont en adéquation avec le niveau, l'objectif établi et le syllabus. L'enseignant doit trouver la meilleure manière d'aborder le texte littéraire en classe de FLE pour bien accomplir sa tâche. Il doit proposer des activités intéressantes de manière à susciter la curiosité de ses apprenants, en les guidant peu à peu vers la découverte et le plaisir de la littérature, le but étant de s'éloigner de l'exercice trop académique et linéaire. Il s'agit d'acheminer les apprenants vers un domaine riche en possibilités qui leur permettra de s'ouvrir une culture différente, et également de développer leur esprit critique, ainsi que leur créativité.

Riquois (2010) dans des recherches qu'elle a effectuées en France dans cette voie, a constaté qu'on choisit normalement la poésie pour les niveaux débutants, tandis que l'œuvre romanesque est souvent assignée aux niveaux plus avancés. L'enseignant du LE est également conseillé de consulter le CECR car il fournit quelques informations importantes à cet égard. Douanla, Hanslo et Marie (2007) proposent introduire les contes et les nouvelles aux niveaux A1 et A2. Aux niveaux B1 et B2 ce sont les extraits de l'œuvre romanesque qui sont recommandés tandis qu'au niveau C1 et C2, l'apprenant autonome et indépendant peut aborder des textes littéraires complexes de n'importe quel genre, il a la capacité même de les critiquer ainsi que d'élaborer et de défendre en profondeur sa propre perspective.

On veut aujourd'hui communiquer avec autrui, et ainsi la priorité a été donnée à l'oral, à la langue comme un ensemble d'habitudes et d'automatismes. Mais, nous pensons que le texte littéraire

exploité en classe de FLE constitue une activité importante pour la formation des apprenants, spécialement aux classes de lycée. Au lycée, les apprenants possèdent des connaissances de grammaire, de vocabulaire, assez solides, pour pouvoir lire des livres en français et pour assimiler, en lisant, des mots français et en même temps élargir leur horizon culturel. Aussi, en lisant des livres en français, ils seront capables de maîtriser la langue et les structures spécifiques. Apprendre le français à l'école n'est pas un tas de connaissances qu'on assimile, c'est la découverte d'une littérature, d'une histoire, d'un art de vivre. Par la lecture de textes littéraires l'apprenant apprend mieux les règles du bon usage du français tant écrit que parlé. Les exercices lexicaux, qu'on peut résoudre après la lecture de textes littéraires, sont une bonne méthode pour perfectionner la langue, pour se former des automatismes d'expression en français.

Les documents authentiques comme : les extraits des romans, les poésies, les cassettes audio, la publicité, les articles de presse, qu'on utilise d'habitude en classe de langue, incitent les élèves à mobiliser leurs connaissances, à remédier les manques, à développer le goût de la langue.

Soit qu'il est représenté par un extrait de roman, un conte, un poème, un extrait d'une pièce de théâtre, le texte littéraire offre des lectures plurielles et se situe dans la perspective du beau.

Grâce aux textes littéraires on peut maîtriser le style d'écriture, on peut apprendre des expressions idiomatiques et c'est aussi une occasion de travailler et de développer le potentiel créatif des apprenants.

Si l'exploitation du texte littéraire par la lecture et les activités de compréhension est plus agréable et plus aisée où les apprenants trouvent du plaisir à découvrir des textes et les explorer par la lecture, la production écrite est nettement plus difficile. Le but de tout apprentissage de la littérature n'est-il pas enfin de compte de produire des textes, à la formulation des phrases et des paragraphes, c'est à dire écrire, produire en français ? En somme on doit entraîner l'apprenant à s'approprier la langue et l'employer à des fins langagières. C'est cette phase qui pose problème dans l'apprentissage du FLE.

Daunay précise qu'au cœur des recherches didactiques se place la question de la sélection des savoirs et des pratiques (lecture et écriture notamment) susceptibles de devenir objets d'enseignement et d'apprentissage, à tous les niveaux du cursus scolaire.

En littérature, le texte est avant tout exploité afin de transmettre un savoir littéraire, mais en classe du FLE, cela ne doit pas être sa seule finalité, il doit être exploité pour réaliser plusieurs objectifs pédagogiques : linguistiques ; enseigner un texte quelconque c'est apprendre indirectement la langue de ce texte, objectifs esthétiques qui concerneront l'apprentissage de la stylistique, et de la rhétorique et enfin des objectifs sociohistoriques et culturels, car tout texte reflète d'abord la société et la culture à laquelle il renvoie. En projet didactique l'enseignant doit prendre conscience de toutes ces dimensions de l'enseignement du texte littéraire et non seulement de l'aspect littéraire afin d'élargir le champ d'investigation du texte et le rendre plus flexible à des usages multiples afin de permettre à l'apprenant à se l'approprier à des usages variés.

Le texte littéraire ne doit pas être exploité à des fins esthétiques, stylistiques et culturelles, mais aussi et surtout dans le cas de la formation en licence de langue, à des fins langagières. Le texte doit être le lieu de tous les plaisirs de langue et donner goût à l'apprentissage de langue afin de motiver les apprenants.

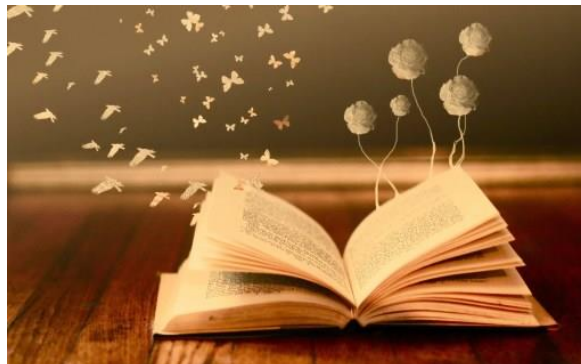
Il est certain que l'enseignant de la littérature en classe du FLE a plusieurs tâches à accomplir avec les apprenants, leur enseigner la littérature, la culture, mais aussi et surtout la langue. En classe il doit s'appuyer sur la lecture et l'écriture. Le texte littéraire s'il n'est pas un moyen efficace de donner à l'apprenant les compétences linguistiques requises pour l'apprentissage de la langue, il peut l'être pour développer ces compétences.

L'objectif de l'enseignant de la littérature est de donner goût aux apprenants à la lecture littéraire, à l'accès au texte littéraire, aux divers types du discours, et aux différents types de textes, poème, nouvelle, conte, ...etc. L'apprenant après avoir pris contact avec le texte littéraire par la lecture, l'analyse du texte, doit par la suite produire ou reproduire, dans cette même langue, là est le véritable objectif de l'enseignant en classe du FLE. Sans oublier l'apprentissage de la communication, par le moyen d'exposés oraux, de fiches de lectures où les apprenants seront appelés à communiquer en langue française, à s'exprimer oralement en cette langue.

« La littérature est un support privilégié de la formation humaniste puisqu'elle ouvre sur toutes les dimensions d'l'humain (histoire, culture, imaginaire, etc.) De cette façon, la littérature permet de développer et d'enrichir la personnalité des lecteurs. La nécessité de la transmission littéraire comme lieu de mémoire et de langue réside dans le fait que c'est aussi un lieu savoir culturel et d'émotion. » (Cervera, 2009 : 46.)

Bibliographie :

1. ADAM, J.-M., *Les textes : types et prototypes. Récit, description, argumentation, explication et dialogue*, Paris, Nathan, 1993.
2. ALBERT, M. C., SOUCHON, M., *Les textes littéraires en classe de langue*, Paris, Hachette /Coll. Autoformation, 2000.
3. BARTHES, R., *Le Plaisir du texte*, Paris, Le Seuil, 1973.
4. BENAMOU, M., *Pour une nouvelle pédagogie du texte littéraire*, Paris, Hachette/ Larousse, 1971.
5. BESSE, H. (1982), *Éléments pour une didactique des documents littéraires*, dans J.
6. CECR, C. d. I. (2001), *'Cadre européen commun de référence pour les langues'*, Les Éditions Didier, Paris., 2002.
7. CUQ, J.-P., GRUCA, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Grenoble, Presse Universitaire de Grenoble, 2005.

DIVORȚUL PĂRINȚILOR – FACTOR DE RISC ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPILULUI

Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău

Societatea românească se confruntă cu schimbări majore socio-economice. Drept urmare, nu de puține ori acestea influențează echilibrul climatului familial. Cum foarte mulți părinți au plecat să muncească în străinătate, tot mai mulți copii au rămas în grija unui singur părinte sau altor persoane.

Multe familii cu copii nu au reușit să gestioneze suficient de bine provocările vieții, ajungând la inevitabilul divorț. Întotdeauna acesta este precedat de conflicte intrafamiliale, la care asistă din nefericire și copilul. Urmările pot deveni dificile atât pentru părinții divorțați, cât mai ales pentru micuțul care trebuie să accepte situația de a proveni dintr-o familie dezorganizată. Zbuciumul acestuia devine maxim în momentul în care trebuie să decidă la care dintre părinți va locui. Schimbarea domiciliului și a școlii, despărțirea de unul dintre părinți, separarea de frați și de bunici, precum și îndepărtarea de prieteni sunt alți factori stresori cu un puternic impact emoțional, indiferent de vârsta copilului aflat într-o astfel de conjunctură. Dacă părinții divorțați vor reuși să colaboreze și să comunice în binele copilului lor, îl vor ajuta să treacă mai ușor peste situațiile dificile, care nu vor fi puține și vor fi destul de greu de gestionat.

Sentimentele de culpabilitate, singurătate, incertitudine și insecuritate, speranța reconcilierii părinților, idealizarea părintelui absent, dificultatea identificării sexuale, competiția cu frații vitregi sau cu părintele vitreg, apariția întrebărilor rămase fără răspuns, forțarea de a se maturiza prea repede, tendința de a solicita tot mai multe recompense etc., sunt trăiri negative, care pot declanșa uneori tulburări emoționale profunde și foarte greu de depășit. Drept consecință, cel mic poate dobândi tulburări de somn și atenție, precum și unele ticuri. Adeseori se plânge de dureri aparent inexplicabile, devine ostil cu înclinații violente, manifestă dezinteres față de școală, ajungând chiar la abandon școlar și comportamente antisociale. Școlarul puternic emoționat riscă să fie respins de grupurile din care face parte, devenind tot mai vulnerabil. Consumul de droguri și alcool, părăsirea familiei, căsătoria timpurie etc., sunt alte tentații dăunătoare la care nefericitul este expus. În aceste situații se impune susținerea emoțională urgentă a subiectului, prin implicarea persoanelor apropiate lui, dar mai ales prin participarea specialiștilor și cadrelor didactice. În situații critice se recurge la psiholog, la psihiatru, chiar și la preot.

În momentele dificile el are nevoie de afecțiune, iar aceasta poate fi acceptată numai din partea persoanelor de încredere. Indiferent ce vârstă are copilul când se întâmplă nefericitul eveniment, suferința acestuia poate fi profundă și cu ecou pe termen lung asupra personalității sale. De aceea, este de dorit ca părinții să comunice clar și constant cu acesta, încât el să nu se facă vinovat de divorțul adulților, să se bucure de dragostea părintească necondiționată și să găsească oricând la aceștia sprijin moral, emoțional și material. Unii copii reușesc să depășească perioadele critice mai ușor, în timp ce alții trec mai greu peste evenimentele dureroase. În linii mari, pe lângă trăirile emoționale negative puternice, copiii care au cunoscut divorțul părinților pot deveni foarte vulnerabili, căci cei mai mulți dintre aceștia sunt nevoiți să cunoască și alte experiențe nedorite, precum: **sărăcia, diminuarea autorității parentale** și

continuarea conflictelor iscate în familie. Sărăcia apărută în perioada copilăriei timpurii afectează dezvoltarea cognitivă și verbală. Ca urmare, micuțul se adaptează greu la cerințele școlii, înregistrând chiar eșecuri. Dacă sărăcia apare în timpul adolescenței, efectul său negativ poate fi diminuat, căci tânărul se poate baza pe cunoștințele deja asimilate, continuând învățarea. Cum fiecare situație de divorț diferă, devin foarte importante metodele folosite în depășirea și înțelegerea evenimentelor. De asemenea, adaptarea variază atât în funcție de personalitatea supăratului, cât și de condițiile pe care familia i le oferă. Influențele negative ale divorțului asupra copilului pot apărea la orice vârstă, iar rezultatele școlare ale acestuia cu siguranță au de suferit. Familia aflată în criză trebuie susținută, încât hotărârea finală să afecteze cât mai puțin negativ viața implicaților. Părinții sunt cei care divorțează, iar urmașul lor are nevoie permanentă de protecție, ajutor, susținere materială, explicații clare și apropiere afectivă.

Pe lângă rudele iubite, școlarul poate găsi în cadrul didactic o persoană neutră și de încredere, care să îl susțină și să îl încurajeze necondiționat. Cu tact pedagogic și abilitate, profesorul poate orienta atenția elevului afectat de separarea părinților către activități captivante și stimulante, întărindu-i acestuia încrederea în forțele proprii și cultivându-i stima de sine. De asemenea, este importantă informarea colegilor lui, încât aceștia să îl poată înțelege și să îl poată susține în momente critice, pentru a se evita situațiile nedorite. Deși mediul școlar nu oferă încărcătura emoțională existentă în cuibul părintesc, poate constitui un sprijin important pentru subiectul care cunoaște destrămarea mediului său familial. Divorțul părinților nu este de dorit, dar poate fi o soluție, deși este greu de acceptat. Depinde de familiile implicate și de cum acestea reușesc să își protejeze copiii, într-o societate aflată în continuă schimbare.

Bibliografie:

1.Vlădescu, I. (2011). *Influențe ale divorțului părinților asupra personalității copiilor. Studiu de caz asupra școlarului mic.* Iași: Editura Vasiliana ^98.

ANALIZA GRAMATICALĂ ÎN CICLUL PRIMAR

**Prof. înv. primar, Șorlei Elena,
Școala Gimnazială Nr. 13, Vâlcea**

În curriculum-ul pe clase, la capitolul "Conținuturile comunicării" sunt inserate sub titulatura "Elemente de construcție a comunicării", cunoștințele și noțiunile de limbă (fonetică, vocabular, morfologie și sintaxă), cu care trebuie să se familiarizeze școlarii mici. Astfel, la clasa I, programa prevede să cunoască pe cale intuitivă noțiunile: propoziția, cuvântul, silaba, sunetele limbii române.

Programa atrage atenția asupra faptului că în perioada preabecedară, accentul trebuie să se pună pe formarea deprinderilor de formare orală, folosindu-se pentru silabație numai cuvintele monosilabice, bisilabice și trisilabice, care să nu conțină diftongi, triftongi, vocale în hiat sau consoane.

La clasa a II-a, sfera cunoștințelor de limbă se lărgeste. Astfel, elevii sunt familiarizați cu definiția cuvântului: "un grup de sunete asociat cu un înțeles". De asemenea, pe cale empirică, fără definiții, elevii încep să înțeleagă relațiile de sens: cuvintele cu sens asemănător (sinonime) și cuvinte cu sens opus (antonime).

Printr-o bună organizare a procesului de predare a limbii române, prin folosirea unor strategii didactice adecvate, deși din cunoștințele elevilor lipsesc noțiuni și reguli (care fundamentează teoretic exprimarea corectă orală și scrisă), în clasele I-II, se realizează deprinderi elementare generale de exprimare.

Etapa pregramaticală a familiarizării cu fenomenele de limbă are un caracter operațional - practic. Aceasta înseamnă că, dezvoltată în strânsă legătură cu limbajul, gândirea școlarilor mici își păstrează caracterul intuitiv și în prima etapă a studierii limbii române în școala primară. Primele cunoștințe de limbă sunt dobândite de elevi, în cadrul orelor de citit-scris.

Metoda de bază în etapa pregramaticală este explicația situațională (explicația este limitată la situația faptului de limbă din text). Învățătorul indică consecvent cum trebuie rostite sau scrise cazurile particulare întâlnite, introducând elementele de explicare sau chiar de motivare.

Studiul limbii române în ciclul primar are ca obiectiv central, dezvoltarea competențelor elementare de comunicare, formarea deprinderilor de receptare și de exprimare orală, respectiv scrisă.

Cu alte cuvinte, studiul limbii va fi conectat la realitățile comunicării cotidiene propriu-zise. Perfecționarea deprinderilor de exprimare orală și scrisă, nu poate fi concepută în afara cunoștințelor gramaticale.

Putem vorbi despre o comunicare gramaticală, care constă în folosirea cunoștințelor de morfologie și sintaxă, pentru dezvoltarea și nuanțarea exprimării orale și scrise.

Astfel, în procesul comunicării orale și scrise, vor fi utilizate normele gramaticale, noțiunile de substantiv, adjectiv, pronume, numeral, verb, cuvinte de legătură, noțiunile de propoziție, predicat, subiect, atribut și complement.

Înșuirea sistematică a noțiunilor de limbă, a definițiilor gramaticale, care asigură corectitudinea comunicării atât sub aspectul ei oral, cât și scris, se realizează cu precădere, în clasele a III-a și a IV-a (etapa gramaticală).

În virtutea principiului predării concentrice a gramaticii în clasa a III-a, cunoștințele sunt reluate, actualizate și aprofundate. Cuvântul este studiat acum ca parte de vorbire. Se învață, conform curriculum-ului de limba română pentru clasa a III-a, substantivul, substantive comune și substantive proprii, numărul, adjectivul, acordul adjectivului în număr cu substantivul pe care îl determină, topica adjectivului în propoziție (precum și ortografia adjectivelor terminate în -iu), etc.

Conform programării concentrice în predarea noțiunilor de limbă, la clasa a IV-a sunt actualizate cunoștințele însușite în clasa a III-a și adăugate noțiuni și concepte noi, cuvintele cu aceeași formă, dar cu sens diferit (omonimele), propoziția afirmativă și exclamativă (după scopul comunicării), etc.

CÂTĂ IMPORTANTĂ MAI AU TRADIȚIILE ȘI CREDINȚELE POPULARE?

Profesor, Ramona Arsene
Școala Gimnazială „Al. I. Cuza”, Vaslui

Într-o lume ce tinde spre globalizare din instinct, nu neapărat pentru că așa impune economia mondială, câtă importanță mai au tradițiile și credințele populare? Ne asumăm sărbătorile altora, uitându-le pe ale noastre, inversăm ordinea valorilor, considerând că ale altora sunt mai bune, ne bucurăm de Crăciun și de Paște doar pentru că avem mai multe zile libere, nu pentru frumusețea acestor sărbători.

Oferim mărtișoare, ferindu-ne, uneori, să le purtăm, doar pentru că așa se cere. Facem paradă de 1 Iunie și ne afișăm la orfeline cu ajutoare, uitând că poate în fiecare zi ar trebui să-i sărbătorim pe copii. Ascultăm la nesfârșit melodiile în vogă, dar fredonăm „Deșteaptă-te, române !” doar la meciuri.

Poate că în tot iureșul vieții, ar trebui să reevaluăm tradițiile, istoria locală și credințele populare. Doar ele ne pot salva identitatea și ne pot ajuta să nu ne pierdem rădăcinile. Poate așa dăm o șansă istoriei locale, tradițiilor, care sunt o parte din amprenta unei națiuni.

Este evident că tradițiile se pierd tot mai mult, după cum adevărat e și că asta nu se întâmplă de ieri, de azi. E un proces lung, care-a început poate, atunci când, prinși în vârtoarea de zi cu zi a vieții, nu ne-am mai găsit răgazul să ascultăm cântecul din fluier al bunicului, nici povestea cu feți-frumoși a bunicii. De hora din sat ce să mai spunem ? Am adoptat, deci, obiceiuri noi, care nu ne răpesc prea mult din timp, sau care ne dau senzația că suntem în pas cu timpul. Dar oare cu cine se vor identifica generațiile următoare, dacă vor muri tradițiile? Unde își vor căuta rădăcinile? Pentru că, renunțând la tradiții, întrebați „de-ai cui sunt?”, nu vor putea să spună ca marele Creangă : „sunt de-a lui Ștefan a Petri”.

Tradiția este un fenomen care a apărut odată cu omul însuși. Cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor populare locale are o importanță deosebită datorită conținutului de idei și de sentimente, a faptelor care oglindesc trecutul bogat și plin de speranțe ale poporului nostru. Tradițiile legate de sat și împrejurimi ne oferă cadrul și posibilitatea de educare și formare a personalității copiilor în spiritual dragostei pentru țară și locul natal.

Basmele culese de Petre Ispirescu sau operele lui Ion Creangă ne introduc admirabil în lumea satului românesc. Folclorul vine să completeze cu vădită intenție instructivă: ghicitorile, horele și strigăturile ce le însoțesc, legendele, snoavele, țesăturile și cusăturile, costumele populare, cântatul la fluier, dansurile populare etc. Familiarizarea copiilor cu diferite obiceiuri și tradiții de Crăciun și Anul Nou este un aspect important deoarece îi ajută să înțeleagă locul și rolul pe care îl vor avea în societate pe viitor.

Tradițiile din zona noastră trezesc sentimente de solidaritate, de prietenie, de patriotism și ajută la întărirea ideii de apartenență la un neam. Satul românesc nu trebuie să moară, el trebuie să dăinuie cu și prin obiceiurile și datinile sale. Satul Lipovăț, prin natura așezării sale, înconjurat de dealuri și păduri, păstrează încă tradițiile vechi populare legate de sărbătorirea Crăciunului și a Anului Nou, precum: focurile ce se aprind pe dealurile ce împrejmuesc satul în seara de dinaintea Ajunului Crăciunului prin care copii și adulți vestesc nașterea Domnului și începerea unui șirag de sărbători, colindele din Ajun, mersul cu Steaua în cele trei zile ale Crăciunului, plugușorul tradițional, jocul de măști(capra, ursul),

haiducii, vălăretul etc. În prima zi a Anului Nou, tinerii care au mers în Ajun cu Vălăretul încing „Hora satului” la care participă întregul sat.

Haiducii?

În satul Corbu, comuna Lipovăț, județul Vaslui, o mână de oameni, vreo 400 la număr încă mai păstrează una dintre tradițiile de Anul Nou – umblatul cu „*Haiducii*”. Inițial intitulată „Jienii”, piesa de teatru folcloric încântă și acum inimile corbenilor, după aproximativ 90-100 de ani, de când a fost preluată din Oltenia și transformată în tradiție a locului. Se presupune că o olteancă s-a căsătorit cu un corbean și așa a ajuns piesa în sat.

Întrebând o doamnă de 45 de ani despre piesă, aceasta a afirmat că atât ea cât și tatăl de 85 de ani au interpretat roluri diverse în cadrul piesei încă din copilărie.

Piesa are nouă personaje: Jianul + Ciobanul + Anul Vechi + Vânătorul + Haiduc II + Anul Nou + Haiduc I + Soltalina + Căpitanul și ilustrează timpurile lui Iancu Jianu când românii luptau pentru libertate, adevăr și dreptate cu brațele, cu sufletele și cu viața proprie pentru a le obține. Interpretată an de an de tinerii din sat în Ajunul Anului Nou, ea reamintește gazdelor că trebuie să prețuiască adevăratele valori. Ei nu țin cont de unde au preluat-o, ci o consideră parte a sufletului satului lor și povestesc cu mândrie de anii când au mers cu „Jienii” sau, mai nou, cu „Haiducii”. Fiecare dintre tinerii care alcătuiesc această „trupă de teatru folcloric” cunosc întreaga piesă. Personal am preluat-o de la un elev, Tuduscium Andrei și a primit uşoare corecturi de la altul, Căruceru Vlad în anul 2006 și am antrenat și motivat elevii din școlile unde am funcționat să o interpreteze, considerând că este de datoria mea să o ilustrez ca parte a Moldovei.

Fiecare personaj are costumație proprie:

- Soltalina – Costum popular
- Haiduc I – Costum popular + pușcă + căciulă oaie + plete
- Haiduc II - Costum popular + pușcă + căciulă oaie + plete
- Jianul - Costum popular + căciulă oaie + plete + mustață + pistol + pungă cu bani
- Căpitanul –Costum armată + sabie
- Ciobanul – Pantaloni albi + cojoc alb + căciulă brumărie + cață (băț cu sârmă îndoită la capăt) + fluier
- Vânătorul – Costum de vânător (pușcă)
- Anul Nou – Costum roșu + Coif + Băț colorat cu roșu, galben, albastru
- Anul Vechi – Pantalon alb + cojoc + barbă + căciulă brumărie + băț (baston)

DIN CULISELE ANULUI 2019

ÎMPREUNĂ VOM REUȘI SĂ TRANSMITEM MAI DEPARTE INIMA POPORULUI NOSTRU!

CÂND ERAM LA VÂRSTA CEA FRAGEDĂ, CU 37 DE ANI ÎN URMĂ – ANA TODERAȘCU, CORBEANĂ

ÎN LOC DE CONCLUZIE,

Jianul, Ciobanul, Anul Vechi, Vânătorul, Haiducul II, Anul Nou, Haiducul I, Soltalina, Căpitanul_ și prof. **Ramona Arsene** vă urează:

**Rămâneți cu bine, fiți fericiți!
Să vă dea Domnul tot ce doriți!**

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

**Prof. înv. primar, Delcea Elena Georgiana
Școala Gimnazială Nr. 13, Râmnicu Vâlcea**

Creativitatea reprezintă forma cea mai înaltă a activității omenești, fără de care nu este posibil progresul omenirii, fiind una dintre cele mai mari provocări ale vieții contemporane. Ea nu poate fi redusă la componenta ei intelectuală (fie inteligența sau imaginație), ci trebuie privită ca un fenomen complex, dar unitar, care angajează întreaga personalitate umană. Creativitatea este astfel forma cea mai înaltă de manifestare a conduitei umane, care implică antrenarea unor multitudini de factori subiectivi și obiectivi în vederea producerii noului cu finalitate socială, în plan concret sau abstract.

La copilul de vârstă școlară, conceptul de creativitate are anumite particularități. La această vârstă acceptiunea creativității ca act manifest, finalizat printr-un produs de mare originalitate, rămâne valabil doar pentru cazurile de copii excepționali. Sensul curent al creativității la elevi este acela de potențial, de factori sau capacități aptitudinale predictive pentru performanțele de mai târziu. În acest stadiu putem discuta de creativitatea individuală sau psihologică, ce pune în evidență capacitățile elevului de a acționa

prin sine insusi, independent, atat pe plan mintal cat si pe plan practic, ca o premisa si un prim pas pe calea unor produse in care independenta actului sa garanteze originalitatea solutiei.

Personalitatea elevului creativ nu corespunde imaginii noastre obisnuite despre adultul creat. Posibilitatile creative superioare ale elevului se dezvaluie in alt gen de munca decat a adultului si anume in invatarea de tip scolar. Portretul elevului creativ, schitat in liniile lui definitorii, se contureaza prin cunoasterea capacitatilor sale intelectuale si vocationale, respectiv a aptitudinii generale (inteligenta) si a aptitudinilor speciale prin cercetarea randamentului scolar, prin manifestarile sale la lectii si prin conduita in cadrul grupului de elevi.

Dat fiind specificul creativitatii elevilor in raport cu cea a adultilor, se recunoaste implicit necesitatea adaptarii si completarii inventarului de probe si modalitati pentru masurarea nivelului creativitatii, transferandu-l de la adult la copil, la statutul de elev al acestuia. In ordinea relevantei lor, principalele cai si mijloace de predictie a creativitatii elevilor sunt :

- cunoasterea realizarilor trecute ;
- observarea in timpul lectiei si studiul produselor activitatii ;
- testele de gandire creativa ;
- aprecierile facute de elevi ;
- cunoasterea nivelului de inteligenta ;
- studiul notelor scolare ;
- inventariile de personalitate ;
- autoaprecierile ;
- evaluarile efectuate de colectivul de profesori.

In scopul dezvoltarii creativitatii de elevi, se identifica o serie de directii de actiune, progresive ca eficacitate, dar simultane ca necesitate impuse cadrului didactic, sistemului de invatamant si, in cele din urma, tuturor factorilor umani din mediul de viata al elevului :

- sa cunoasca, pe cat posibil, situatia potentialului creativ al fiecarui elev ;
- sa inlature atat cat se poate blocajele obiective (culturale, in sens larg, si pe cele care tin de conduita profesorilor in raport cu copilul) ;
- sa ajute pe fiecare elev in parte sa-si constientizeze si sa-si depaseasca blocajele subiective ;
- sa creeze atmosfera, conditiile propice in care sa se poata dezvolta nestanjenit capacitatile creative ale unor elevi superior dotati;
- sa contribuie afectiv la dezvoltarea potentialitatilor creatoare ale fiecarui copil, pentru a le permite inflorirea acestora pana la limitele superioare posibile.

Din dragostea pentru munca si pentru copilul in slujba educarii caruia isi pune intreaga pricepere, cadrul didactic trebuie sa manifeste receptivitate fata de toate strategiile didactice care se dovedesc a fi eficiente in dezvoltarea si educarea capacitatilor creatoare ale elevilor. Se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gandire si stilul de lucru in clasa, cristalizate in secole de invatamant traditional, prea putin preocupat de aceasta latura a personalitatii elevului, care capata in zilele noastre o valoare din ce in ce mai insemnata.

"FRIENDSHIP WITHOUT FRONTIERS"

Profesor, Eva Fenechiu
Colegiul Tehnic de Transporturi Transilvania
Cluj Napoca, Cluj

Convinced of the importance of investing in man through education, education experts have debated, in the leading forums of the European Union, the issue of education in the perspective of the personal development of young people, vocational training and their active integration in the economic and cultural life of the society.

Parents, teachers, teachers, mentors in general are the main agents of education, which is why they must have the necessary openness and training, to favor children and young people assimilating the values of national and European culture and civilization, but also respecting the cultural values of non-European civilizations.

Education in the spirit of European values can be considered a component of "new education", but also a principle of integral education. The paradigm of education in the spirit of European values, with its desires, offers the prospects of designing and implementing the educational policy directed by goals and objectives.

We can establish as a general purpose of education in the spirit of European values, the orientation of the Romanian education, by structure, content, forms of organization of training and evaluation, in order to be compatible with the education of the European countries (formal education) but also to create extra-curricular opportunities for knowing and using the ways of learning, connecting to the demands of the economic, political and cultural space of the EU (non-formal education).

The ultimate goal of education is the development of the child in order to manifest itself as an active social subject. This is only possible if the family in which the child lives and is trained, the school where the community learns and, through its actions, make it feel protected and develop its personality. Taking into account the current social-political context, the school is increasingly playing a role in strengthening the education of children and young people, in supporting the family and implicitly in helping to improve the social climate of the community. As the main factor of culture and civilization, the school focuses its learning on the student, who becomes an active subject of his own becoming. In order for the student to be able to live in a social environment, he or she must comply with some important rules and regulations for the society.

The educational partnership is an attitude approached in support of the development of the society through the educational prism and involves participation in a common educational action, constructive interactions accepted by all partners, effective communication between participants, common actions respecting the role of each participant, inter-relationship. The educational partnership supports the development of the personality of the children, assuring them the achievement of personal autonomy, through the social valorization of each of them.

The partnership project is a modern and complex form of learning-evaluation and is based on all forms of organization of activities - individually, in pairs, in groups, in front - the participating groups

becoming a learning community, in which each contributes to their own training. , as well as the collective learning process.

Project-based learning is an instructional approach that engages students in an investigation based on cooperation, communication, and collaboration. Students find solutions to problems by: formulating and solving questions, discussing ideas, designing plans or experiments, communicating ideas and results with each other, asking new questions, creating new products, drawing conclusions, making predictions. This approach has a high efficiency in increasing the motivation of the children and in stimulating the superior operations of the thinking. Project-based learning is a research and practical action at the same time.

The educational project "Friendship without frontiers" has responded to our desire to urge students to tolerance, friendship, equality, pursuing, moreover, diminishing aggression as a form of manifestation of young people. The purpose of the project is to form a partnership group that promotes values, following that through the activities carried out we enrich the communication, trust, understanding, solidarity, tolerance. We also aim to train students' ability to know and respect norms of behavior in society, to educate children's ability to interact with others and to educate them about the positive traits of will and character.

The project was carried out over 2 years and had as partners the neighboring schools, the town hall, a medical office, a cultural association and the local police station. The aim was to strengthen the collaboration and friendship relations between the coordinating teachers from the partner schools. Belonging to different cultures, but not mutually exclusive, I felt that we needed exchanges of experience between teachers, mutual knowledge, sharing of professional skills, etc. The program was conceived based on the idea that Romanian education is in line with European norms, offering the knowledge, skills and aptitudes necessary for social and professional integration in the community. In this respect, students will benefit from the benefits of a civilized society, raised in the spirit of what is beautiful, interesting, in the spirit of truth and self-respect and of others, being good connoisseurs but also preservers of national values. The calendar of activities was drawn up at the beginning of each school year, taking into account the financial, human, material resources, but also the availability for travel. There were extensive activities, 2-3 hours, on workshops, ending with the exposure of the created materials, analysis of activities, presentation of portfolios, award.

Through the activities carried out in the first semester, "Visiting the Police Station"; "Agent for a day"; "The Christmas-holiday of joy", followed the exchange of experience with the local police representatives and the development, among the students, of the feelings of tolerance, self-discipline, fairness, independence, as well as the development of artistic, creative and practical skills in the context of the holidays. Winter.

Activities carried out in the second semester, such as "A Tuesday in gift"; "Friendly correspondences"; "It's our day, let's enjoy ourselves", they aimed to develop the artistic sense and the ability to communicate through language and language, to train students in various activities that lead to the formation and affirmation of the creative personality and to form balanced personalities cultivating relationships based on feelings of friendship, respect and tolerance.

The success of an educational project of this type consists in the fact that it has a cross-disciplinary content because the achievement of the project achieves the reference objectives of several curricular areas; the proposed activities are extended to other areas outside the school, by this the student approaches the daily reality; teamwork skills are formed, each student contributing to the success of the team, being trained to accept and tolerate the opinions of others.

Projects can be enriched or simplified depending on several factors, but the most important thing I think is the concern and the openness to new, to change. Not to take advantage of the formative-educational contribution of the activities in the project, it means to deny the right of the students to learn to communicate openly, to have the power to recognize when they need help to ask for it without reservation, it means to lack the ability to be tolerant, friendly, courageous, confident in our own forces, sincere, with initiative, traits that our society today has, the maximum need.

Bibliography:

1. H. Gardner, *Mintea disciplinată*, Editura Sigma, 2011.
2. Zimbru Rodica(coordonator), *Valori europene în educație, Studii de specialitate*, Suceava 2018.

JOCUL DIDACTIC ȘI STIMULAREA CREATIVITĂȚII

Profesor, Popa Emilia –Cecilia
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

De cele mai multe ori se ignoră faptul că omul este, prin structura sa biologică, o ființă autocinetică și că dreptul la mișcare nu poate fi abolit de nici un fel de normă didactică. În activitatea didactică nu trebuie ignorat raportul dintre evoluția randamentului intelectual și starea fizică generală.

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivație intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv și atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanțe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică și de locul acestuia în diferite sisteme de educație. Jocul are o valoare funcțională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înțelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viața și activitatea adulților din preajma lui. Pe această cale își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață.

Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară. Datorită conținutului și modului de desfășurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi elementare și de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare lecție luând și forma unor întreceri, concursuri între toți elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educație tehnologică pentru dezvoltarea creativității.

Continuă tu!—este un exercițiu care cere îmbogățirea formei date. Se oferă spre observare o planșă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de pește, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală și se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilități pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înșiși o compoziție, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

Un tablou neterminat—este un exercițiu care vizează imaginația, creativitatea, cât și inteligența și abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) și se cere elevilor să o continue.

Creează un model—este un joc ce urmărește inventivitatea, simțul măsurii, ritmul și originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: \cap , $*$, $|$, în orice poziție, în orice ordine și repetate de câte ori vor pentru a realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat).

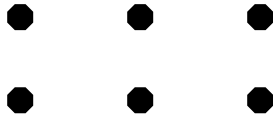
Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră și se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care și le amintesc.

Tunelul—joc ce urmărește dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecționează un colier din mărgelile multicolore cu o anumită alternanță de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-și imagineze și să spună ordinea perlelor la ieșirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă).

Serii de scheme—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale și atenției. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de scheme și, în timp ce atenția copiilor este distrasă, se șterge una sau mai multe. Elevii trebuie să identifice schema sau schemele care au fost șterse.

Jocul punctelor—elevii trebuie să unească cele nouă puncte cu numai patru drepte fără să ridice creionul de pe hârtie și fără să revină pe același traseu.

Gama jocurilor didactice este foarte variată. Imaginația profesorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor și deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învățare.

Bibliografie:

Rafila Cotuna—*Locul și rolul jocului didactic în învățare*, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2005

Miron Ionescu, Ioan Radu—*Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005

CONSILIEREA - METODA DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A RELAȚIILOR DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE

**Prof. înv. preșcolar, Nițescu Laura- Maria
Școala Gimnazială Măgura-Mihăești/GPP Buleta, Vâlcea**

Familia, mediul de viață și școala sunt factori determinanți ai dezvoltării complete și complexe a copiilor. Împreună trebuie să colaboreze pentru ca fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să poată deveni un membru independent al comunității în care dorește să se integreze.

Familia este unul din factorii care prin legea nescrisă a naturii, dar și prin legea scrisă a drepturilor omului, are obligația de a oferi un climat fundamental atât afectiv, cât și ocrotitor. Fiindcă cea mai mică tulburare care apare în echilibrul afectiv al părinților provoacă tulburări în psihicul copiilor, trebuie să acordăm o deosebită importanță unor situații de acest gen, cum ar fi:

- iubirea tiranică a părinților pentru copii- determină dependență exagerată și astfel imaturitate
- ambivalența afectivă manifestată fie prin:
- acordare neechilibrată a afecțiunii din partea celor doi părinți (când unul îl ceartă, celălalt îl apără)
- neconcordanța dintre mesaje - double bind - (părintele îi spune copilului că-l iubește, dar nu o și demonstrează)
- indiferența afectivă manifestată prin:
- deprivare maternă / paternă prin divorț
- absența afectivă a părintelui (deși prezent fizic, părintele nu reprezintă un sprijin afectiv pentru copil)

Experimentele realizate de cercetătorul psiholog E.B.Hurlock au demonstrat că cea mai bună metodă de susținere afectivă și stimulare motivațională este lauda, încurajarea, în timp ce cearta, bătaia,

critica dacă sunt continuate se soldează cu destructurări ale personalității, chiar cu nesupunere în fața autorității, iar cea mai dureroasă formă de raportare la succesul și eșecul elevilor este nepăsarea, ignorarea, pentru că aceasta nu determină trăiri psihice afective pozitive sau negative și se soldează cu sentimentul izolării și nepăsării.

Caracterul protector al familiei se caracterizează prin sentimentul securității, al susținerii, al echilibrului, sentimentul de a trăi în liniște. În acest sens câteva situații cu efecte negative sunt:

- certuri, violențe, agresivitate verbală și fizică în cadrul familiei. Statisticile arată că peste 70% dintre copiii delincvenți și 65% dintre cei cu tulburări neuropsihice provin din aceste medii. Astfel de comportamente pot determina și fuga de acasă, mai ales în adolescență.
- divorțul sau separarea părinților - în urma lor copilul fiind supus unor motivații, tendințe și norme contradictorii care împiedică dezvoltarea psihică corespunzătoare

Cercetările de specialitate arată că temperamentul este înnăscut, în timp ce caracterul se formează prin educație, având o mare influență asupra personalității, sistem care se dezvoltă până spre 20 de ani. Datorită faptului că din 24 de ore /zi copilul își petrece în cadrul familiei cele mai multe ore, punând în calcul și zilele de weekend, familiei îi revine o importanță majoră în educație. Deci, este deosebit de important modul cum se achită părinții de sarcinile și de responsabilitățile lor în educarea și formarea copilului, și cum interacționează acțiunea educativă a familiei cu cea a școlii.

Școala alături de familie are rolul de a educa și forma tinerii astfel încât aceștia să poată să se integreze în comunitate, să se adapteze cerințelor societății care cresc în complexitate și volum pe măsură ce înaintază în vârstă.

Atâta vreme cât copilul, indiferent de vârstă, îndeplinește standardele școlare și sociale putem trage concluzia că acesta nu se confruntă cu probleme de adaptare școlară și că familia sa îl susține material și emoțional. În aceste cazuri fericite păstrarea legăturii cu familia este suficientă, dar rămâne și aici necesară.

Există cazuri în care simpla comunicare dintre familie și școală nu sunt suficiente și nu asigură premisele unei colaborări încununate cu succes. De multe ori cadrul didactic se găsește în situația de a “consilia” unul sau ambii părinți ai copilului, care-și manifestă disponibilitatea spre o discuție liberă, constructivă asupra situației sale la învățătură sau asupra comportamentului său nefiresc.

“Consilierea” de către învățător sau profesorul diriginte este primul pas în stabilirea și corectarea disfuncționalităților ce acționează asupra elevului. Aceasta însă nu trebuie confundată cu discuția din timpul ședinței cu părinții. Ea este un act voluntar manifestat de ambii parteneri: dascăl-elev sau dascăl-părinte, un act care necesită o bună documentare și pregătire anterioară a celui care consiliază.

Din punct de vedere științific, consilierea este un proces în care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoană care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor pattern-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții. Prin procesul de consiliere se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale.

Aria de consiliere educațională se desfășoară pe trei compartimente:

- consultații cu profesorii;
- consultații cu părinții;
- consilierea elevilor;

Consilierea asigură asistența individului în explorarea și înțelegerea propriei identități, îl sprijină în dezvoltarea unor strategii de rezolvare a problemelor și luare a deciziei. În consiliere s-au conturat patru direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul pe parcursul evoluției sale: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și de dezvoltare.

Consilierea educațională este recomandat să fie realizată de către specialiști formați în domeniul psihologiei, psihopedagogiei, pedagogiei sau sociologiei care își desfășoară activitatea la Centrele Județene de Asistență Psihopedagogică și în Cabinetele școlare de asistență psihopedagogică.

Deoarece consilierea educațională este un proces complex, acest proces se va derula urmând anumite etape și tehnici specifice în funcție de problema și personalitatea celui consiliat.

Consilierea individuală este o interacțiune personală între consilier și client, în cadrul căreia consilierul asistă clientul în rezolvarea problemelor mentale, emoționale sau sociale. Se desfășoară în ședințe care oferă clientului maximă confidențialitate ceea ce permite explorarea ideilor, sentimentelor sau atitudinilor problematice. Consilierul și persoana consiliată formează împreună o echipă. Efortul depus de consilier, profesor de specialitate, învățător sau diriginte este răsplătit de schimbarea atitudinii față de învățătură, față de colegii de clasă și față de familie, dar și de schimbarea atitudinii celorlalți față de un elev care a întâmpinat greutăți în procesul de educație și instrucție.

Rezultatele bune obținute prin consiliere trebuie conservate și promovate printr-o politică educațională atent condusă care să nu distrugă încrederea pe care atât elevii cât și părinții o acordă unei noi modalități de sprijinire în efortul comun de formare a tânărului.

Bibliografie:

1. Baci D., Rădulescu S. M., Voicu M., - „*Adolescenții și familia*”, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1987.
2. Campbell R., - „*Adolescentul – copilul meu*”, Ed. Logos, Cluj-Napoca, 1995.
3. Rev. ‘Familia mea’- „*Piramida părinților*”, nr. 2, 1997, anul V, p. 24.

CALCULATORUL ȘI CULTURA DIGITALĂ VERSUS MIRAJUL CĂRȚII ȘI CULTURA TRADIȚIONALĂ

Prof. înv. primar, Darie Anca
Școala Gimnazială Nr.1 Sat Pădureni
Comuna Pădureni, Județul Vaslui

Prin inventarea tiparului în secolul al XV-lea, germanul Johann Guttenberg devine deschizătorul unei noi ere în istoria omenirii, în care cartea, ca mijloc de informare, ajunge să fie accesibilă unui public din ce în ce mai larg.

Cartea a constituit încă de la apariția ei un mediu optim de comunicare între oameni, o cale de transmitere de la un timp la altul, de la o societate la alta, de la un popor la altul, a valorilor culturale, științifice, artistice, create în fiecare colț din lume.

Cel mai sigur prieten și, cu siguranță cel mai bun, e cartea. Ea înseamnă altceva, înseamnă mai mult decât hârtia pe care e scrisă.

„ Nimic nu este alta și mai frumoasă și mai cu folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților.”(Miron Costin)

Ne amintim epoca *de tristă amintire*. Cărțile erau ieftine și bune, filme, televizor puțin, de alte distracții nu putea fi vorba. Mulți am preferat să deschidem o carte, să pășim într-o lume mirifică care ne-a hrănit sufletul. Fără să ne dăm seama, ne-am culturalizat.

Astăzi calculatorul înglobează tehnologii la care omul cu câțiva ani în urmă nici nu visase. Privit cu rezervă la început, la momentul actual majoritatea oamenilor sunt convinși de performanțele și utilitatea calculatorului în toate domeniile de activitate.

Dezvoltarea explozivă a tehnologiilor software și hardware a făcut posibil ca tehnologiile informatice și serviciile Internet să fie utilizate în toate domeniile de activitate: economie, sănătate, cercetare, educație, afaceri. De asemenea, se dezvoltă servicii on-line, platforma e-Learning, reviste on-line, biblioteci electronice, servicii de căutare a informațiilor pe rețea Google.

Tehnologiile de comunicare digitală ne conduc către un nou nivel de complexitate. Cultura digitală este o sursă enormă de cunoaștere și de creativitate. Ea s-a dezvoltat datorită noilor tehnologii și, în special, a Internetului.

Internetul este nu numai un bun indispensabil, ci și un spațiu social, cu un ethos propriu, subsumat întru-totul imperativelor comunicării. Prin natura sa, tehnologia digitală favorizează comunicarea neîngrădită, indiferent de riscuri, de daunele pe care le poate produce.

Majoritatea tinerilor din ziua de azi sunt de părere că lectura reprezintă un lucru plictisitor, o pierdere de timp, fără să realizeze că numai prin lectură își pot dezvolta cunoștințele, își pot îmbogăți vocabularul, pot comunica mai ușor și pot descoperi exemple demne de urmat.

Internetul este principala cauză a faptului că tinerii nu mai citesc, fiindcă el le oferă posibilitatea de a comunica cât mai ușor și de a accesa informații utile. Suntem de acord că avem de-a

face cu un adevărat iureș informațional determinat tocmai de apariția noilor tehnologii digitale. Acestea, nu greșim dacă spunem că ne acaparează întreaga noastră existență.

Trăim zilnic alături de tablete, televiziune 3D, smartphone, cărți digitale, site-uri. Ele se perfecționează permanent și ajungem să ne punem câteva întrebări:

Cărțile din biblioteca noastră sau cărțile electronice?

Ce rol vor avea noile tehnologii de informare și comunicare?

Relația omului cu cartea are o istorie îndelungată. Lectura – mirajul cărții a fost, este și va rămâne o activitate de îmbelșugare cognitivă și spirituală specifică cititorului care va reuși să aprecieze pe deplin un text literar. Fără a face zgomot, cartea te îndeamnă să o răsfoiești, să o redeschizi, să te încarci cu energie. Ea va rămâne personajul principal al universului nostru cultural.

În ciuda acestor foloase, în zilele noastre, când elevii se dezlipesc cu greu de calculator, când referatele se descarcă de pe Internet, părinții și profesorii trebuie să depună un efort pentru a-i determina să mai lase calculatorul din când în când în favoarea unei cărți.

Internetul este cel care ne oferă informații despre tot ce dorim să știm, dar nu este cel care înlocuiește plăcerea de a citi o carte. Este foarte adevărat că prin intermediul Internetului este mai ușor și mai simplu să descoperi lumea. Apăsând un buton și deschizând pagina de căutare nu este același lucru cu plăcerea de a deschide cartea și a intra în pielea personajelor, citind-o.

Cartea este învățătorul care te învață de bine, te face să te bucuri, să râzi. Toate cărțile formează baza tainică a culturii noastre și toate celelalte mijloace de răspândire a informației vor rămâne subordonate cărții, oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele tehnice.

Nu sperați că veți scăpa de cărți.

Oricât de performantă ar fi noua tehnologie, aceasta se cere a fi completată cu strategii tradiționale, clasice de performare a abilităților umane. E bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, colocvial, personal cu cei din jurul nostru nu poate fi înlocuit niciodată cu nicio tehnică, oricât de sofisticată ar fi. Poveștile bunicilor de altădată, în fața focului din vatră, nu-și vor găsi echivalentul în nicio interpelare intempestivă prin intermediul noii variante a programului de chat achiziționat. Și aceasta din urmă e binevenită, dar este altceva.

Se simte teama noastră, a cadrelor didactice, că plăcerea citirii unei cărți se va stinge ușor, ușor. Cartea sigur nu va dispărea, însă mulți vor dori să acceseze rezumatul de pe Internet în defavoarea lecturii pagină cu pagină.

Epoca în care trăim este una a puterii. Suntem bombardați din toate părțile –mass media, grupul de prieteni, strada. În secolul XXI tehnologia este în plină dezvoltare, Internetul e la îndemâna oricui, mai practic și mai rapid, cel mai bun mod de a culege informații. Internetul ne informează rapid, în timp ce lectura unei cărți durează. În ciuda tuturor piedicilor, mirajul cărții nu se va pierde.

Cartea instruieste fără să i-o ceri, te fură din cotidian, uitând de spațiu și de timp, ne răsplătește cu generozitate. Ea – cartea- duce o luptă pentru supraviețuire într-o lume a tehnologiei pentru că de multe ori tinerii preferă documentarea de pe Internet. Acest tip de preluare a informațiilor nu generează întotdeauna și calitatea *lecturii* datelor așa ușor obținute.

Cadrele didactice, deschizători de drumuri, pledează în fața elevilor pentru rolul cărții.
 „Cartea și Internetul sunt menite, în ziua de azi, să acopere două lucruri diferite din viața omului: informarea și îmbogățirea culturală”.(bibliotecar Iulia Rotaru)

Bibliografie:

1. „*Biblioteca –Centru de Documentare și Informare*”, Valentina Lupu, Ed. Pim Iași, 2010
2. „*Introducere în teoria lecturii*”, Paul Cornea, Ed. Polirom Iași, 1998
3. „*Management modern*”, Dan Ardelea și Sorin Ionescu, Ed. Niculescu, București, 1999.

CALITATEA ÎN EDUCAȚIE

Profesor, Anușa Sorescu
Liceul Teoretic George Călinescu, București

Asigurarea calității și managementul calității în educație și formare inițială constituie un domeniu de intervenție care necesită cu precădere dezvoltarea și implementarea sistemelor și procedurilor interne de evaluare, de management și asigurare a calității activităților de educație și formare inițială și continuă, precum și profesionalizarea activităților manageriale la nivelul furnizorilor de educație și formare inițială și continuă. Se are în vedere, în principal, activitatea instituțiilor și a ofertanților de educație și de formare din sistemul formal de educație.

Principalele acțiuni avute în vedere sunt:

- ☞ crearea și dezvoltarea sistemelor de asigurare și management al calității în educație și formare;
- ☞ dezvoltarea unor programe de formare profesională în domeniul managementului educațional și în managementul calității;
- ☞ dezvoltarea unor mecanisme de monitorizare a inserției absolvenților pe piața muncii în vederea ajustării ofertei educaționale în concordanță cu evoluțiile de pe piața muncii;
- ☞ crearea și dezvoltarea unor mecanisme de asigurare și managementul calității în educație în contextele nonformale și informale de învățare.

Dezvoltarea resurselor umane din educație are ca obiectiv diversificarea ofertelor de educație inițială și continuă și a oportunităților de carieră pentru cadrele didactice și alte categorii de resurse umane din sistemul de educație și formare inițială.

Competențele furnizate în cadrul acestor programe de educație și formare vor asigura, în primul rând, achiziția și dezvoltarea competențelor rescrise în Cadrul European al Calificărilor profesorilor. Acțiunile avute în vedere în cadrul acestei măsuri vizează resursele umane din educație dintr-o dublă perspectivă, de participanți la învățarea pe tot parcursul vieții și diseminatori de cunoaștere. Acest domeniu de intervenție contribuie la dezvoltarea stocului de capital uman din educație capabil să furnizeze educație de calitate centrată pe nevoile individuale de dezvoltare personală și profesională ale elevilor, la reducerea fenomenului de abandon/părăsire timpurie a școlii și la creșterea

atractivității învățării. De asemenea, având în vedere că serviciile de orientare și consiliere a resurselor umane din educație sunt insuficient dezvoltate, nefiind operaționale nici instrumente specifice de definire a unor trasee profesionale și de carieră pentru această categorie de resurse umane, acțiunile în acest domeniu vor fi corelate cu măsuri specifice de creștere a oportunităților de dezvoltare a carierei pentru resursele umane din educație.

Principalele acțiuni avute în vedere sunt:

- ☞ dezvoltarea ofertelor de formare continuă a cadrelor didactice și a resurselor umane din educație (inclusiv “on the job training”);
- ☞ dezvoltarea ofertelor de educație inițială pentru cadrele didactice și a resurselor umane din educație (ex. masterate didactice);
- ☞ dezvoltarea ofertelor de educație continuă și inițială pentru noile profesii în educație;
- ☞ dezvoltarea rețelei de furnizori de servicii și de instrumente: asigurarea accesului la servicii de calitate;
- ☞ oportunități de carieră și servicii de dezvoltare a carierei pentru resursele umane din educație.

Dezvoltarea și modernizarea ofertelor de educație inițială și continuă are drept obiective creșterea atractivității ofertelor educaționale, creșterea calității și relevanței educației pentru piața muncii.

Principalele acțiuni¹ avute în vedere sunt:

- ✚ dezvoltarea ofertelor de educația timpurie;
- ✚ dezvoltarea ofertelor în învățământul secundar;
- ✚ dezvoltarea ofertelor post licență (masterat și doctorat); adaptarea ofertelor educaționale la cerințele pieței muncii și comunității locale,
- ✚ promovarea parteneriatului în educație;
- ✚ utilizarea noilor tehnologii și metodelor moderne de predare în educație și dezvoltarea competențelor digitale;
- ✚ dezvoltarea ofertelor de continuă – „Școală - centru comunitar de educație continuă și resurse de învățare”², dezvoltarea de module și programe de formare pentru resursele umane din domeniul cercetării.

În vederea creșterii adaptabilității forței de muncă și a întreprinderilor se va acorda susținere asigurării, dezvoltării și menținerii resurselor umane în scopul îndeplinirii exigentelor firmelor privind calificarea forței de muncă, cerințe esențiale pentru asigurarea competitivității în procesul de schimbare a condițiilor economice și tehnologice cerute de dezvoltarea societății bazate pe cunoaștere. Adaptarea competențelor profesionale ale propriilor angajați la nevoile de dezvoltare ale întreprinderilor va susține creșterea productivității și calității muncii. Acestea, corelate cu îmbunătățirea condițiilor de muncă, vor conduce la asigurarea sănătății și securității la locul de muncă, în special în sectoarele și domeniile de activitate cu riscuri crescute și vor determina reducerea substanțială a ratei de incidență a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, dar și promovarea procesului de îmbătrânire activă - prelungirea vieții active și reducerea fenomenului pensionării anticipate.

¹ Abrudan, D. B., Serratore, M., *Motivația și motivarea resurselor umane pentru performanță*, Editura Solness, Timișoara, 2002, p. 202

² Ministerul Educației și Cercetării, Direcția Organism Intermediar POSDRU, *Buletin informativ*, Nr. 2, 16.01.2006.

Pentru îmbunătățirea continuă a cunoștințelor și competențelor manageriale la toate nivelurile, va fi susținută promovarea formării antreprenoriale. Implementarea programelor de formare antreprenorială va avea drept scop asigurarea creativității antreprenoriale, îmbunătățirea capacității managerilor și întreprinzătorilor de a-și conduce propriile afaceri și de a se adapta exigențelor impuse de competitivitate și schimbările tehnologice.

FUNCȚIILE COMUNICĂRII

Profesor, Barbu Simona –Florentina
Scoala Gimnazială Balaci, Teleorman

Există șase funcții ale limbajului, în care sunt angajați factorii comunicării (elementele situației de comunicare). Funcțiile limbii corespund situației comunicării lingvistice în perspectiva unuia dintre factorii comunicării:

- ✚ emițător - funcția emotivă
- ✚ receptor – funcția conativă
- ✚ mesaj – funcția poetică
- ✚ cod - funcția metalingvistică
- ✚ context (sau referențială)– funcția referențială
- ✚ canal de transmitere – funcția fatică

1. Funcția corespunzătoare centrării mesajului pe emițător este funcția EMOTIVĂ, care trădează starea afectivă, sentimentele, valorile morale, capacitățile cognitive și cultura emițătorului. Funcția emotivă a comunicării constă în evidențierea stării interne a emițătorului. Aceasta se referă, cum bine se știe, la capacitatea pe care o avem, ca emițători, să marcăm poziția noastră față de informația pe care o conține enunțul nostru.

Ea se realizează la nivelul emotiv al limbajului prin interjecții, exclamații, printrungirea emfatică a sunetelor. Este semnificativ că intonația are un rol deosebit de important în exprimarea poziției Emițătorului. Alte procedee: folosirea diminutivelor și augmentativelor, preferința pentru un anumit termen din seria de sinonime aflată la dispoziția vorbitorului.

2. Funcția orientată spre receptorul mesajului este cea CONATIVĂ, ce servește la incitarea acestuia la acțiune/respectiv la încetarea acțiunii prin ordine, îndemnuri, rugăminți, interdicții, etc. Prin această funcție se urmărește un anumit răspuns de la receptor. Funcția conativă se concentrează pe strategia lingvistică a contactării receptorului, bazată pe mărci ale vocativului (la substantive, pronume, numere și adjective) și imperativului (mod verbal personal), de propoziții imperative, exclamative, afirmative și negative. Structura mesajului este la modul imperativ prin excelență.

3. Funcția aferentă mesajului este cea POETICĂ, prin care limbajul se orientează spre sine, spre propria organizare. Limbajul poetic pune accentul pe modul cum se spune, *cum* se vorbește, spre deosebire de limbajul științific, care pune accentul pe *ce* se spune. Anumite reclame fac apel la acest tip de mesaj, în special reclamele pentru serviciile turistice. Funcția poetică presupune modul în care este concentrat mesajul poetic de la emițător spre receptor și constituie funcția esențială a artei verbale. Ea nu apare singură: în poezia epica, unde se întrebuițează formulări la persoana a treia, apare și funcția referențială; în poezia lirică, în care enunțurile sunt la persoana întâi, apare și funcția emotivă, iar în poezia lirică-adresativă, cu valori retorice, formulate la persoana a doua (oda, epistola, satira), apare și funcția conativă. În opera dramatică, se exploatează din plin resursele oferite de funcțiile limbajului, mai ales factorii de perturbare a comunicării, care creează atmosfera specifică.

4. Funcția corespunzătoare codului este cea METALINGVISTICĂ, ce are în vedere înțelegerea corectă și completă a mesajului. Ea presupune intervenții prin care se verifică folosirea și înțelegerea cuvintelor, a sensului lor, a implicațiilor colaterale ale semnelor din cod. Este necesar să se atragă atenția asupra codului utilizat, fie prin gesturi, fie în perifraze explicative (explicații de genul *glumesc, desigur*). Funcția metalingvistică are în vedere codul în care se exprimă interlocutorii, modul în care funcționarea nivelurilor limbii (morfologic, sintactic, lexico-semantic etc.) favorizează și facilitează comunicarea. Comical de situații se bazează din plin pe funcția metalingvistică a comunicării

5. Funcția limbajului corespunzătoare contextului este cea REFERENȚIALĂ. Aceasta ilustrează modul de folosire a limbajului pentru a exprima o realitate, o interpretare personală, o imagine, o părere sau o idee, așa cum o percepe emițătorul. Funcția referențială transmite informații despre lumea reală sau imaginată, trimite la context și stabilește referențialul. Ea poate fi denotativă sau cognitivă, având în vedere informarea, contextul lingvistic și extralingvistic (social, cultural,) al comunicării.

6. Funcția limbajului corespunzătoare canalului este cea FATICĂ, interacțională. Ea servește la stabilirea relației de comunicare și la cultivarea interesului pentru aceasta până la încheierea mesajului, prin verificarea funcționării optime a circuitului. La nivelul contactului social funcția fatică asigură comunicarea de succes prin amprenta lingvistică degajată.

Majoritatea textelor îndeplinesc mai multe funcții, dar hotărâtor pentru includerea într-un stil sau altul, este funcția dominantă. De pildă:

- ✚ emotivă în memorii, confesiuni, comentarii, interpretări critice;
- ✚ conativă în ordine, decizii, regulamente, discursuri politice, predici, reclame;
- ✚ poetică în operele literare, dar și în unele mesaje publicitare;
- ✚ metalingvistică în analize gramaticale, în dicționare, în texte cu caracter didactic;
- ✚ referențială e dominantă în comunicate oficiale, buletine, chestionare, referate, cronici;
- ✚ fatică în saluturi și formule de conveniență, texte de receptare a mesajului telefonic.

IMPORTANȚA CORELAȚIEI DINTRE CITIRE ȘI SCRIERE ÎN FORMAREA DEPRINDERILOR DE SCRIERE CORECTĂ LA CLASA I

Prof. învă. primar, Bârzan Daniela Elena
Școala Gimnazială Nr. 5 „Nicolae Iorga”, Constanța

Moto: „Învățătorul adevărat este omul care se eliberează de toate obstacolele care îl împiedică să înțeleagă copilul, nu e de ajuns numai să caute să devină din ce în ce mai bun”.

(Maria Montessori, 1991)

Pentru a fi pedagog profesionist, capabil să formeze și să modeleze personalități în devenire, cadrul didactic trebuie să fie într-o permanentă autoinformare, cercetare și perfecționare. Învățătorul, cel care prin alfabetizare, îi dă copilului posibilitatea câștigării instrumentelor de cunoaștere a tuturor domeniilor culturii și științei, are sarcina de a lumina pe măsura puterii lui, drumul spre însușirea, cizelarea și îmbogățirea limbii materne.

La acest început de secol XXI, oamenii își doresc pentru ei și pentru urmașii lor o viață mai civilizată, mai comodă. Tehnologia a evoluat cu o viteză amețitoare, iar mass-media contribuie foarte mult la această evoluție. Totuși, mai presus de această dezvoltare tehnologică, informatizată, care a devenit indispensabilă în majoritatea domeniilor de activitate, nu trebuie minimizat rolul exprimării orale și scrise. Așa cum “Omul sfințește locul” după cum spune un proverb românesc, tot așa și felul în care scriem demonstrează ce fel de persoane suntem. Scrisul, cu toată dezvoltarea fără precedent a mijloacelor de comunicare în masă, va rămâne fără îndoială, pentru multă vreme, unul din instrumentele indispensabile muncii intelectuale și nu numai.

Prin intermediul lucrării metodico-științifice realizate, mi-am propus să valorific acele aspecte ale activității didactice, care reflectă rezultate ale cercetării surselor de specialitate, participarea la diferite cursuri de perfecționare și, în special, experiența dobândită în procesul formativ-instructiv. Ținând cont că vârsta școlară mică este perioada achizițiilor fundamentale, este foarte importantă temelia pe care învățătorul o clădește cu spirit de răspundere, pentru ca în viitor să se poată mândri cu intelectuali de vază și oameni de mare responsabilitate. Cum cititul și scrisul sunt puncte de pornire în pregătirea intelectuală a școlărilor, am abordat cu multă atenție tratarea temei prezentei lucrări: “*Importanța corelației dintre citire și scriere în formarea deprinderilor de scriere corectă la clasa I*”. Așa cum mama dirijează cu grijă și mare dragoste primii pași în viață ai copilului, tot așa și noi, învățătorii, avem nobila menire de a le conduce destinele intelectuale odată cu intrarea lor în școală.

Din experiența proprie la clasă, am observat că, legătura dintre citire și scriere are o foarte mare importanță în formarea deprinderilor de scriere corectă în clasa I și reprezintă primul pas în dezvoltarea intelectuală a copilului. Aceste două activități fundamentale se influențează reciproc, iar în perioada abecedară elevii sunt solicitați să le acorde o mare atenție și să desfășoare activități care întăresc legătura dintre ele. Un copil care nu reușește să pronunțe corect, nu va reuși nici să citească corect și nici să scrie corect. Însușirea corectă a citirii la clasa I atrage după sine și deprinderi de scriere corectă.

Cititul și scrisul sunt instrumente intelectuale de care omul se folosește toată viața. Pentru ciclul primar, familiarizarea elevilor cu aceste instrumente constituie conținutul esențial al întregii sale activități, funcția sa de bază. De fapt, a-l învăța pe micul școlar să citească și să scrie, înseamnă a-l învăța cum să învețe. De felul în care elevii și-au însușit în clasa I cititul și scrisul depinde în cel mai înalt grad randamentul școlar și prevenirea rămânerii în urmă la învățătură. Este cunoscut faptul că în clasele primare, cititorii buni sunt, în cele mai multe cazuri, buni și la scriere, dar și la celelalte discipline de învățământ. De asemenea, elevii care nu realizează actele citirii și scrierii la nivelul corespunzător, sunt predispuși insucceselor și la celelalte discipline școlare. Însușirea cititului și scrisului contribuie la activizarea operațiilor intelectuale, dezvoltă spiritul critic, imaginația, memoria.

Formarea scrierii corecte în clasa I este un proces complex, mai dificil decât cel al citirii. În timp ce citirea presupune numai recunoașterea literelor și, evident, unirea lor în silabe, cuvinte, propoziții (fonetizarea textului tipărit), scrierea necesită și reproducerea lor grafică, de mână, corect și ușor.

Cercetările psihologice au arătat că formarea deprinderilor de scriere corectă reprezintă un proces îndelungat, care presupune multe exerciții cu respectarea regulilor grafice și tehnice și capacitatea de a le aplica în mod automatizat în timpul scrierii. Cititul și scrisul dezvoltă vocabularul, înțelegerea conceptelor exprimate prin cuvinte, raționamente verbale, recunoașterea specificului obiectelor, simbolurilor, cuvintelor, identificarea lor, înțelegerea unui semn, sunet, structuri, reprezentând un obiect sau o idee. La acestea se mai pot adăuga: controlul de sine și capacitatea de atenție, înțelegerea sunet-imagini pentru a se obține un sens, înțelegerea mai multor procedee simultane.

Unele dintre procedeele și formele de activitate necesare pentru formarea deprinderilor de citire și scriere corecte dorim să le concentrăm în această lucrare metodico-științifică menită să demonstreze importanța corelației dintre citire și scriere la clasa I, oferind învățătorilor un suport didactic eficient pentru disciplina Comunicare în limba română.

Capitolul I, intitulat *Coordonate psiho-pedagogice ale copiilor de vârstă școlară mică cu implicații în învățarea limbii române*, prezintă câteva dintre trăsăturile caracteristice ale școlarului mic din perspectivele dezvoltării psiho-intelectuale, trăsături care vor fi valorificate în cadrul desfășurării cercetării experimentale pe care ne-o propunem. Cadrul didactic trebuie să cunoască particularități ale dezvoltării fiecărui elev în parte, dar și trăsăturile psihologice ale grupului clasei.

În capitolul II, *Aspecte teoretice și metodologice privind formarea deprinderilor de citire și scriere corecte la clasa I*, am abordat eficiența unor metode și procedee de predare-învățare a citit-scrisului în perioada preabecedară și abecedară, importanța literației în dezvoltarea limbajului și în cultivarea interesului pentru lectură, cauzele apariției greșelilor de scriere încă din clasa I și modalitățile de prevenire a acestor greșeli.

Ultimul capitol, intitulat *Cercetare experimentală privind importanța corelației dintre citire și scriere în formarea deprinderilor de scriere corectă la clasa I*, constituie partea cu cea mai mare pondere, așa cum stipulează și metodologia în vigoare privind lucrările elaborate în vederea obținerii gradului didactic I în învățământul primar. Cercetarea a fost de tip investigativ –ameliorativ, a avut ca scop obținerea randamentului școlar, prezentând importanța metodelor și tehnicilor de însușire a actelor de citire și scriere în formarea deprinderilor de scriere corectă la clasa I.

Metodele de cercetare utilizate în această lucrare au fost: cercetarea bibliografică, metoda observației directe, metoda conversației, metode comparative, observarea sistematică pentru studiul de caz, cercetarea documentelor școlare, experimentul pedagogic, prelucrarea și interpretarea datelor experimentale.

În concluzie, lucrarea își propune să demonstreze prin exemple și argumente convingătoare, că utilizarea frecventă de către învățător a unor metode și strategii didactice adecvate în cadrul lecțiilor de comunicare în limba română la clasa I, contribuie în mare măsură la formarea deprinderilor de scris-citit, sprijinind dezvoltarea capacităților de comunicare și relaționare elev-elev, profesor-elev. Formarea deprinderilor corecte de scris-citit la școlarul din clasa I, asigură bazele muncii intelectuale, cu implicații majore în obținerea randamentului și succesului școlar. Așadar, am dorit să subliniez faptul că alfabetizarea constituie premisa apropierei copilului de cultură, contribuind la structurarea identității proprii și la socializarea lui.

Acest experiment ne-a oferit posibilitatea de a îmbunătăți atât imaginația și creativitatea elevilor (exprimate verbal), cât și rezultatele școlare la disciplina „Comunicare în limba română” în ansamblul său, impunându-se astfel câteva măsuri menite să ajute dascălul în realizarea tuturor componentelor deprinderii de exprimare corectă:

- ✚ apelul la texte atractive scurte;
- ✚ depistarea la timp a defectelor și a greșelilor de pronunțare, în vederea alegerii strategiilor de lucru corespunzătoare pentru înlăturarea acestor deficiențe;
- ✚ analiza greșelilor tipice; includerea lor în exerciții ortoepice și de punctuație pentru înlăturarea definitivă a acestora;
- ✚ folosirea cu eficiență a metodei fonetice, analitico-sintetică, concomitent cu înțelegerea logică a regulilor ortografice;
- ✚ asigurarea posibilității de utilizare a tuturor valențelor fonetice oferite de punctuație și vocabular;
- ✚ asigurarea caracterului activ și conștient al participării elevilor la actul comunicării prin povestiri, repovestiri, creații proprii sau exprimare nonverbală;
- ✚ cultivarea dorinței elevilor, a interesului pentru dobândirea deprinderilor de exprimare corectă, orală și scrisă.

Experimentul propus a facilitat exersarea verbalizării libere, în special de către elevii cu greutate în exprimare, creându-se premisele depășirii dificultăților de adaptare la specificul muncii școlare, stimularea încrederii în posibilitățile de a relata aspecte din experiență personală, din impresiile și observațiile pe care le-au făcut asupra realităților în mijlocul cărora trăiesc și își desfășoară activitatea.

Bibliografie:

1. Bogdan, T. & Stănculescu, I. (1971). *Psihologia copilului și psihologia pedagogică*. București: E.D.P.
2. Cerghit, I. (1997). *Metode de învățământ*. București: E.D.P.
3. Duțu, O. (1997). *Dezvoltarea comunicării orale la copii*. Constanța: Ed. Europolis.
4. Nuță, S. (2000). *Metodica predării limbii române în clasele primare*, vol. I-II. București: Ed. Aramis.

INSTRUMENTE DE INVESTIGARE A PERSONALITĂȚII COPIILOR CARE AU SUFERIT ABUZURI

**Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica,
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău**

Tranziția pe care o cunoaște societatea românească generează multiple transformări socio-culturale. Cei care suferă cel mai mult atât din cauza părinților incapabili să le ofere securitate psihică, fizică și emoțională, cât și din cauza unor politici sociale deficitare sunt copiii. Necunoscând alt mod de trai, aceștia nu își culpabilizează familia și nu au cum să năzuiască la altceva. De aceea, vor fi viitorii adulți agresivi și incapabili să se adapteze social. Personalitatea acestora se construiește din primele zile de viață, ambii părinți având roluri foarte importante în dezvoltarea lor normală, atât prin comportament, cât și prin natura relației conjugale. Tatăl este simbolul autorității în familie, care asigură securitatea și încrederea, iar mama este simbolul afecțiunii, dragostei și sensibilității. Sărăcia, alcoolismul, tradiția violenței, conflictele, lipsa locuințelor, șomajul părinților, plecările acestora în străinătate pe termen lung etc., sunt câteva situații traumatizante pentru copii. Potrivit specialiștilor, există patru categorii de maltratări exercitate asupra copiilor, anume: abuzul fizic (vătmări corporale), abuzul emoțional („Sindromul Cenușăresei”), abuzul sexual, precum și neglijarea (lipsa de supraveghere). În aceste situații nefericite, subiecții supărați vor dezvolta strategii de supraviețuire, căci violența duce la altă violență, uneori greu de anticipat. De asemenea, aceștia vor dezvolta atașamente excesive, nu vor avea încredere în alte persoane și își vor clădi reprezentări negative față de sine și de lumea înconjurătoare. Trăind într-un mediu toxic, dezvoltarea copilului va fi inhibată, tânjind după afecțiune, încredere, siguranță și recunoaștere.

Potrivit ideilor menționate de către Ionuț Vlădescu, în lucrarea „Influențe ale divorțului părinților asupra personalității copiilor. Studiu de caz asupra școlarului mic”, la „CAPITOLUL 3 – METODOLOGIA CERCETĂRII”, pentru depistarea abuzurilor comise asupra copiilor, se poate folosi **metoda observației**, privind comportamentul subiecților în multiple contexte. Atât pasivitatea acestora extremă, cât și hiperactivitatea lor ne pot da de gândit. De asemenea, cu același scop este de folos **interviul psihologic**, aplicat atât subiecților, cât și părinților sau aparținătorilor legali, în prezența cadrului didactic. Chiar dacă **studiul de caz** este o metodă care nu ajută la testarea ipotezelor, își dovedește utilitatea în cunoașterea vieții sociale. Cum copilul deprimat nu este foarte activ, trăirile acestuia pot fi depistate în desenele pe care el le realizează, căci așa se exteriorizează mai ușor. În acest sens, foarte utile sunt **testele proiective** (constitutive, interpretative, catarctice, refractive și constructive). Potrivit autorului menționat, testele proiective constructive constau în desene expresive care „dezvăluie personalitatea în formare a copilului, nivelul inteligenței, vibrațiile lui afective, relațiile cu familia și cu lumea, unele traume – dacă le-a suferit – dificultățile sale de adaptare la mediul social.” Un astfel de test trebuie interpretat grafic, structural și din punctul de vedere al conținutului. La începutul anului școlar 2014 - 2015, la Clasa Pregătitoare, pentru a începe cunoașterea colectivului de elevi am aplicat **testul „Desenul familiei” (varianta a II-a)**. Analizând și comparând lucrările, am constatat următoarele

amănunte: personajele desenate erau zâmbitoare și clar conturate; elevii și-au desenat toți frații și i-au numit în scris cu litere de tipar, poziționându-i în ordinea nașterii lor; în unele familii au fost desenați bunicii aproape de nepoți; subiecții nu s-au omis; în trei desene existau bariere (case părintești) între implicații în acest test și familiile lor (aceast amănunt sugera carențe afective); proporțiile desenelor au fost păstrate în mare parte; unii elevi s-au desenat central, ținându-și părinții de mână (se indica dragostea, unitatea și stabilitatea familiei); în câteva desene au fost conturate păsări, flori și animale; au fost folosite mai ales culorile calde (acestea sugerau speranță, afecțiune și optimism); dimensiunile personajelor erau potrivite; trasajul liniilor era continuu; rezolvarea testului nu a necesitat foarte mult timp și copiii au participat cu plăcere la acest demers științific. Concluzionând, din desenele celor mai mulți copii am constatat echilibrul emoțional și familial de care aceștia se bucurau. Culorile vii folosite sugerau atât inexistența blocajelor emoționale și depresiilor, precum și ușurința de exprimare a sentimentelor. Subiecții apăreau încrezători, se acceptau așa cum erau și aveau legături firești cu frații. Dintre cele 23 de lucrări, mi-a atras atenția desenul fetei **O.I.** Deși am sugerat folosirea culorilor, aceasta a utilizat cariocile, într-un desen fără ștersături, dar cu tăieturi, desfășurat pe toată partea de jos a paginii, în linie, de la stânga la dreapta, folosind contururi destul de precise și continue. Aceste amănunte au sugerat tendința fetei spre depresie, frică de inițiativă, dar și un comportament controlabil. Personajele desenate aveau fețele ovale, clare și zâmbitoare, amănunte care sugerau sensibilitatea, fermitatea, dar și pasivitatea copilei. Dacă ochii personajelor feminine erau doar punctați, ochii personajelor masculine erau mari, foarte bine conturați și aveau sprâncene, amănunte care prevesteau un conflict. Trupurile erau desenate proporțional, atât cu picioare lungi, care atingeau iarba, cât și cu gâturi groase și scurte, amănunte care sugerau atât stabilitatea și securitatea fetei, cât și firea ei încăpățânată. Surprinzător a fost faptul că brațele erau desenate lungi, solide și orientate în jos, dar fără palme sau degete, indicând o fire ambițioasă și poate o situație de nesiguranță și nemulțumire. Dacă inițial și-a desenat mama alături, în partea ei stângă, având o inimă mare colorată cu verde deasupra capului, către final am observat că a hașurat-o, folosind mai ales carioca mov. Fetița s-a poziționat central, desenând-o pe sora sa vitregă în partea dreaptă, alături de străbunicul matern, iar în stânga pe străbunica maternă, cea care o creștea. La distanță, către dreapta, se afla tatăl, a cărui prezență sugerează atașament reciproc. Surprinzător a fost faptul că atât mama, cât și bunica maternă nu au apărut în desen, deși fetița vorbea despre acestea. Ulterior, am aflat că ele erau plecate în Spania și nu se implicau prea mult în creșterea și educarea minorei. Culorile reci pe care aceasta le-a folosit sugerau tristețe, melancolie și neliniște. Din analiza desenului am concluzionat că micuța se identifica mai ales cu tatăl, căci rochița ei era verde, asemeni pantalonilor acestuia, chiar dacă îl vedea rar. A folosit alte nuanțe de verde pentru străbunicii materni. Faptul că subiectul s-a desenat fără picioare a fost un alt amănunt, care sugera poate descurajare, supărare, lipsa autonomiei etc. Probabil nu avea clar sentimentul apartenenței și nu se simțea suficient de protejată, în urma divorțului părinților, deși străbunicii se străduiau să îi asigure condițiile necesare, iar cu tatăl avea o relație la distanță dar constantă, căci acesta era plecat în deplasări externe. În familie mai creștea o soră vitregă mai mică, cu care nu se înțelegea grozav. Pentru binele micuței, am reușit să avem o colaborare constantă cu familia ei, implicând-o în numeroase activități școlare și extrașcolare.

Desenul este o formă spontană de exprimare, care permite cunoașterea tulburărilor copilului maltratat (emotivitate, instabilitate, inhibiție, negativism, stres etc.). Pentru binele tuturor, este de dorit

înlăturarea timpurie a surselor răului și adoptarea terapiilor eficiente, inclusiv prin consilierea părinților și colaborarea factorilor educaționali. Măsurile eficiente de prevenție pot salva vieți și pot influența destine.

Bibliografie:

1. Vlădescu, I. (2011). *Influențe ale divorțului părinților asupra personalității copiilor. Studiu de caz asupra școlarului mic. Iași: Editura Vasiliana, 98.*

METODE INTERACTIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE A ȘTIINȚELOR

Prof. înv. preșcolar, Nițescu Laura- Maria
Școala Gimnazială Măgura-Mihăești/GPP Buleta, Vâlcea

Termenul de **metodă** este un cuvânt compus din alte două, provenind din grecescul (*methodos*) unde: *meta* înseamnă „către, spre” și *hodos* înseamnă „drum, cale”. Metoda didactică este, potrivit experților, „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar eforturile profesorului și ale elevilor săi (I. Cerghit.).

În didactica modernă, metoda de învățământ este înțeleasă ca un anumit mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată care să se apropie până la identificare cu una de cercetare științifică, de urmărire și descoperire a adevărului și de legare a lui de aspectele practice ale vieții— (M. Ionescu, V. Chiș,). Aceste metode, se clasifică după mai multe criterii, precum : metode de predare, metode de învățare, metode de evaluare.

Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combina. Metode moderne pe care folosite în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate:

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea,, am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupă, metode prin care noul și căutarea de idei conferă activității ”un mister didactic” în care copilul e

participant activ la propria formare. Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuțele gânditoare, studiu de caz.

Metodele de învățământ reprezintă căile folosite în școală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. Ele sunt tot odată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea. Cerința primordială a educației progresiviste, cum spune Jean Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grupși de muncă interdependentă. Deși învățarea este eminentamente o activitate proprie, ținând de efortul individual depus în înțelegerea și conștientizarea semnificațiilor științei, nu este mai puțin adevărat că relațiile interpersonale, de grup sunt un factor indispensabil apariției și construirii învățării personale și colective.

Învățarea în grup exersează capacitatea de decizie și de inițiativă, dă o notă mai personală muncii, dar și o complementaritate mai mare aptitudinilor și talentelor, ceea ce asigură o participare mai vie, mai activă, susținută de foarte multe elemente de emulație, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă. (Ioan Cerghit)

Bibliografie:

1. Pintilie M., „*Metode moderne de învățare-evaluare*”, Editura Eurodidact, Cluj Napoca, 2002;.
2. Oprea Crenguta-Lacramioara, — *Strategii didactice interactive* — Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 2010.
3. Ion Negret Dobridor, — *Știința învățării*— Ed. Polirom, Iasi, 2005.
4. <http://psihopedagogie.blogspot.ro>
5. <http://www.ise.ro/revista-de-pedagogie-2013>.

PORTOFOLIUL DE GRUP – METODĂ MODERNĂ DE CERCETARE

Prof. înv. primar, Ardelean Cristina-Daniela
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani - Hunedoara

„Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.” (Ioan Slavici)

În schimbarea tumultoasă prin care societatea trece, elevii noștri au nevoie de capacitatea de a selecta informațiile și de a alege ce este și ce nu este esențial pentru interesele lor. Ei trebuie să înțeleagă legătura dintre informații, să le descopere sensul și să le respingă pe cele neesențiale.

Un important obiectiv de tip formativ urmărit în evoluția copiilor îl constituie dezvoltarea gândirii critice și se realizează prin folosirea în mod special a unor strategii de învățare activ-participative. Aceste strategii reprezintă un nivel superior în ierarhia strategiilor didactice, dar nu trebuie separate de

cele tradiționale. Pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor, învățătorul trebuie să asigure un demers didactic adecvat învățării active și interactive, folosind metode, procedee și tehnici de învățare eficiente.

Prin metodele activ - participative înțelegem acele situații sau metode active propriu-zise în care elevii sunt scoși din ipostaza de obiect al formării și sunt transformați în subiecți activi, coparticipanți la propria formare. Sunt considerate activ - participative toate acele metode care ajută la mobilizarea energiilor elevului, concentrarea atenției, urmărirea cu interes și curiozitate a lecției, care-i stimulează imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, memoria, etc.

Ele sunt metode care ajută elevul să caute, să cerceteze, să găsească singur cunoștințele pe care urmează să și le însușească, să afle singur soluții la probleme, să prelucreze cunoștințele, să ajungă la reconstituiri și resistemizări de cunoștințe, cu alte cuvinte îl învață pe elev să învețe, să lucreze independent. O îndrumare pas cu pas, care impune de-a gata noile cunoștințe, fără să lase elevilor timp și loc de gândire, să formuleze întrebări, să aprecieze, nu va face decât să stânjenească afirmarea spontaneității, a gândirii și a imaginației. În schimb, lectura independentă, dialogul euristic, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare, problematizarea, implică elevii în învățare mai mult decât o explicație, o expunere ori o demonstrație. Unul dintre avantajele acestor metode interactive este acela că pot fi folosite cu succes atât în învățare cât și în evaluare.

O metodă folosită cu succes din rândul metodelor de cercetare în grup este portofoliul de grup. Această metodă le oferă copiilor posibilitatea să se organizeze în grupuri preferențiale care îi determină să lucrează cu mai multă pasiune, colaborarea este mult mai bună, muncesc fără reproșuri într-o permanentă competiție chiar cu ei înșiși. Dascălul lansează tema și câteva obiective concretizate în sarcini de lucru, ce urmează să fie realizate. Uneori sarcinile sunt împărțite pe grupe, fiecare grupă urmând să adune și să prezinte materialul pentru sarcina primită. Alteori, chiar dacă sunt împărțiți pe grupe, fiecare grupă are de rezolvat toate sarcinile.

Evaluarea presupune prezentarea tuturor materialelor adunate și abia atunci tema propusă poate fi discutată sub toate aspectele ei sau cel puțin sub cât mai multe aspecte. Când toate grupele trebuie să se documenteze pentru toate sarcinile, rezultatele sunt și mai interesante pentru că la aceeași sarcină aduc lucruri diferite, manifestă multă originalitate și creativitate. Avem, în felul acesta, atât portofolii de grup cât și personale la diferite discipline, ca limba română, istorie, științe, geografie și pe diferite teme, cum ar fi În lumea basmelor, Ștefan cel Mare, Flora și fauna țării noastre, Formele de relief etc.

Metodele moderne sunt, în esență, direcții noi, metodologice în explorarea universului cunoașterii. Aceste noi direcții corespund principiilor educației noi, științifice, școlii active, contemporane. Criteriile metodologice noi se materializează în conținutul și tehnologia metodelor clasice, tradiționale. Acestea le înnobilează conținutul, înlătură verbalismul, creează activismul, solicită elevul în procesul cunoașterii, creează satisfacții și împliniri, în cooperarea sa cu cadrul didactic în dobândirea sistemului de cunoștințe, priceperi, deprinderi.

Între aceste două tipuri de metode, tradiționale și moderne, există o strânsă legătură. Dacă primele se consideră clasice, foarte multe dintre metodele moderne sunt tot atât de clasice. Cele clasice, tradiționale, au persistat secole și milenii în problematica învățământului. Să le considerăm ca posibile de modernizat, după cum cele moderne să le înțelegem ca geneză tot în problematica și retrospectiva secolelor și mileniilor.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin, *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Polirom, Iași, 2008.
2. Oprea, Crenguța, Lăcrămioara, Pedagogie. *Alternative metodologice interactive*, Editura Universității din București, 2003.
3. Păcurari, Otilia, Țarcă, Anca, Sarivan, Ligia, *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.

ÎMBOGĂȚIREA, FIXAREA ȘI ACTIVIZAREA VOCABULARULUI ELEVILOR ÎN CLASELE PRIMARE

Prof. înv. primar, Delcea Elena Georgiana
Școala Gimnazială Nr. 13, Râmnicu Vâlcea

Limba a apărut din dorința și nevoia de a comunica, de a împărtăși semenilor ideile, de a transmite generațiilor următoare roadele muncii depuse până atunci, trecerea experienței în cuvânt necesitând efortul viu al actului comunicării.

A-ți cunoaște limba, a avea capacitatea de exprimare corectă și precisă asupra a ceea ce gândești, dorești, simți, utilizând cuvintele vocabularului românesc, dovedește o bună educație și o dovadă de respect pentru propria-ți limbă.

Îmbogățirea vocabularului prin exprimare orală, se realizează prin două forme: cea dirijată prin activitățile școlare, la care participă toate disciplinele din cadrul procesului de învățământ și cea spontană prin ceea ce se regăsește în familia dar și în mediul social. Școala reprezintă “pilonul” de bază al procesului de dezvoltare și nuanțare a vocabularului. După însușirea unui lexic de bază, se poate trece la nuanțarea vocabularului. Nuanțarea vocabularului aduce un plus de expresivitate în contextul comunicării scrise sau orale.

Elevii trebuie ajutați să înțeleagă că studiul permanent al limbii și literaturii române este hotărâtor pentru întreaga lor viață socială, că este rușinos să faci dovada unei proaste exprimări orale și scrise. Trebuie ajutați să înțeleagă și să simtă că este ușor și plăcut să înveți și să te bucuri de roadele cunoașterii. Învățătorul, cel care prin alfabetizare, îi dă copilului posibilitatea câștigării instrumentelor de cunoaștere a tuturor domeniilor culturii și științei, are sarcina de a lumina pe măsura puterii lui drumul spre însușirea, cizelarea și îmbogățirea limbii materne.

Conținutul - cuprinde cunoștințelor, deprinderilor, priceperilor pe care le au copiii și care sunt dobândite pe parcursul jocului (reactualizarea informației, reproducerea, recunoașterea), dar și din capacitățile pe care și le formează și consolidează în cadrul jocurilor.

Sarcina didactică este redată de problema centrală de gândire pusă în fața copilului (de a identifica, de a descrie, de a compara, de a grupa, de a formula, de a despărți). Sarcinile didactice trebuie formulate clar încât să antreneze întreaga personalitate a copilului.

Regulile jocului – au rolul de a arăta copiilor cum să se joace, cum să rezolve problema respectivă.

Elementele de joc trebuie să fie prezente ca mijloc de rezolvare a sarcinii de joc: întrecere, încurajare, stări de tensiune dar și de recompensă finală, la încheierea jocului.

Materialul didactic trebuie să fie variat, în concordanță cu obiectivele și sarcina didactică.

Jocul, reprezintă principala activitate a copilului o activitate proprie vârstei fragede, redat din nevoia de acțiune a copilului, fiind totodată trăsătura dominantă a condiției umane. Jocul mijlocește cunoașterea directă a lumii, cultivă deprinderi bogate, trăsături complexe de caracter, convingeri și puternice trăiri emoționale. Jocul prezintă o valoare formativă bine determinată în momentul în care universul cunoașterii copilului se lărgeste prin intrarea lui în școală. Prin relațiile de contact cu mediul școlar, cu alți adulți, din afara cercului familial, determină un proces de emancipare afectivă reflectată în joc.

Jocurile de rol sunt primele jocuri puse în practică de copiii. Învățătorul cere copiilor să creeze diverse dialoguri ce pot fi purtate în diferite situații. După cum se poate observa, jocurile de reguli sunt caracterizate prin faptul că regula este elementul principal al jocurilor, din care decurge, cu ușurință, rolul jocului și situația imaginară. Jocurile de mișcare, jocurile distractive, jocurile sportive, jocurile de imaginație, jocurile muzicale pot fi și acestea introduse în categoria jocurilor cu reguli.

Noțiunilor legate de lexic se pot însuși, exersa și consolida prin jocuri didactice. Aceste jocuri se pot utiliza la identificarea sinonimelor, antonimelor, omonimelor, sunetelor, literelor vocalelor consoane, silabe, despărțirea cuvintelor în silabe, formarea capacității de sesizare și utilizare a sensului cuvintelor, a rolului unor sunete în înțelesul cuvintelor, sau a rolului acestora în exprimarea orală sau scrisă.

DEZVOLTAREA RESURSELOR UMANE ÎN EDUCAȚIE

Profesor, Anușa Sorescu
Liceul Teoretic George Călinescu, București

Educația românească are un obiectiv prioritar: utilizarea eficientă și ameliorarea calitativă a resurselor umane pentru a asigura tranziția graduală de la ocupații economice cu un nivel scăzut de calificare la ocupații care implică cunoștințe și deprinderi avansate, multiplicarea locurilor de muncă decente, reducerea sărăciei și incluziunea socială.

Indicatorii de progres în acest domeniu sunt:

- ✚ Rata brută de cuprindere la diferite trepte de învățământ;
- ✚ Rezultatele testărilor naționale și internaționale ale cunoștințelor elevilor;
- ✚ Participarea la educația permanentă.

Obiectivele politicii educaționale sunt :

a) Îmbunătățirea calității și sporirea accesului la servicii educaționale

Educația joacă un rol esențial în combaterea sărăciei și asigurarea creșterii economice durabile. Însă pentru a valorifica această oportunitate este necesar de asigurat acces echitabil la servicii de educație și calitatea acestora. Accesul echitabil este important pentru incluziunea tuturor copiilor

și tinerilor în procesul educațional, asigurându-le astfel șanse egale la un nivel de viață decent, oportunități de angajare adecvate și participare la viața socială. Totodată, o societate educată este și o societate cu o coeziune socială mai înaltă.

Calitatea serviciilor educaționale este importantă și din perspectiva capitalului uman competitiv, capabil să facă față presiunilor actuale ale pieței muncii la nivel național, regional sau global. Există o serie de factori ce împiedică atingerea obiectivelor importante la acest capitol: sărăcia, emigrația, managementul ineficient al resurselor financiare și sub-investirea în sistemul educațional. Combaterea acestor fenomene adverse va solicita acțiuni inovatoare, sporirea eficienței finanțării sectorului, diversificarea surselor de finanțare, atragerea resurselor financiare externe, participarea activă la procesele educaționale regionale și maximizarea externalităților pozitive ca urmare a implementării unor programe colaterale (de exemplu, dezvoltarea rețelei de drumuri va permite optimizarea rețelei de școli rurale și transportul rapid și sigur al copiilor din localitățile mici la școlile din localitățile mari).

b) Dezvoltarea resurselor umane

Dezvoltarea sistemului național de asigurare a calității în educație ține de dezvoltarea resurselor umane și menținerea cadrelor didactice în sistemul educațional prin:

- ✚ Modernizarea/consolidarea învățământului pedagogic;
- ✚ Modernizarea sistemului de formare și atestare a personalului didactic;
- ✚ Modernizarea programelor de studii formale și non-formale
- ✚ Revitalizarea învățământului profesional de toate treptele prin racordarea specializărilor la cerințele pieței muncii, modernizării infrastructurii (echipamentului, etc);
- ✚ Perfecționarea cadrului normativ în vederea eficientizării activității cadrelor didactice și excluderii procedurilor birocratice de raportare și documentare formală a procesului didactic;
- ✚ Crearea parteneriatelor privat-public în vederea stabilirii unei conexiuni eficiente între agenți economici și instituțiile învățământului profesional pentru consolidarea bazei materiale și dezvoltarea abilităților profesionale;
- ✚ Asigurarea mobilității academice a profesorilor și studenților;
- ✚ Implicarea mai largă a organizațiilor non-guvernamentale specializate în procesul educațional;
- ✚ Elaborarea unui sistem de validare a cunoștințelor obținute în cadrul programelor de educație non-formală.

c) Consolidarea managementului instituțiilor educaționale se poate realiza prin:

- ✚ Dezvoltarea autonomiei și flexibilității administrațiilor instituțiilor de învățământ în utilizarea bugetelor aprobate ;
- ✚ Modernizarea sistemului de acreditare a instituțiilor de învățământ;
- ✚ Elaborarea unui sistem eficient de evaluare a calității serviciilor educaționale.

d) Sporirea accesului copiilor din medii defavorizate și al copiilor cu nevoi speciale de educație la diferite nivele ale sistemului public de educație.

I. Pentru a soluționa în mod eficient problema accesului este necesară mai întâi înțelegerea clară a surselor de excludere pe categorii de factori:

- factori de sănătate (a copilului, a părinților);

- factori de familie (structura familiei, emigrația, alcoolism, violență);
- factori economici (sărăcia);
- factori instituționali (relațiile cu colegii, învățătorii);
- factori comunitari (lipsa școlii, lipsa profesorilor, lipsa infrastructurii de acces).

II. Susținerea financiară și materială directă a copiilor proveniți din medii defavorizate și a copiilor cu nevoi speciale se poate realiza prin:

- Crearea și aplicarea stimulentei directe adresate copiilor încadrați în ciclul primar și secundar, ciclul inferior (prânzuri școlare, asigurare cu rechizite școlare și alte materiale necesare, încălțăminte și îmbrăcăminte);
- Sporirea plăților financiare directe (burse sociale, etc.) copiilor din medii sărace pentru a spori accesul la studii secundare specializate și cele superioare.

III. Optimizarea rețelei instituțiilor de învățământ și dezvoltarea infrastructurii de acces:

- Asigurarea transportului copiilor din localitățile rurale mici la școlile gimnaziale apropiate;
- Dezvoltarea instituțiilor preșcolare (a grădinițelor) în zone rurale pentru sporirea accesului la serviciile educaționale acordate la etapa preșcolară;
- Implementarea tehnologiilor de „instruire la distanță” pentru formarea continuă a educatorilor, îndeosebi în sate lipsite de infrastructură de acces.

IV. Dezvoltarea mecanismului comunitar de asistență socială:

- Crearea unor mecanisme de incluziune școlară a copiilor cu supravegherea părintească insuficientă (de exemplu, pentru copiii emigranților acestea ar putea include acorduri între părinții care emigrează cu CJAP³);
- Implicarea organizațiilor non-guvernamentale în acordarea de servicii de consiliere profesională.

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN PROMOVAREA UTILIZĂRII SIGURE ȘI RESPONSABILE A INTERNETULUI

Profesor, Cristina-Laura Eberle
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” Cluj-Napoca

Creșterea utilizării tehnologiei a copiilor a dus la o îngrijorare tot mai mare cu privire la modul în care afectează creierul, corpurile și dezvoltarea lor socio-emoțională, cognitivă și fizică. Multe grupuri preocupate de sănătatea copiilor, inclusiv guvernele și societățile medicale, pledează pentru limitarea ecranului în cazul copiilor. Cu toate acestea, ghidurile „restricționate pe concentrare” sunt criticate de către experți pentru că nu se bazează pe o cercetare robustă. În prezent, cercetarea științifică:

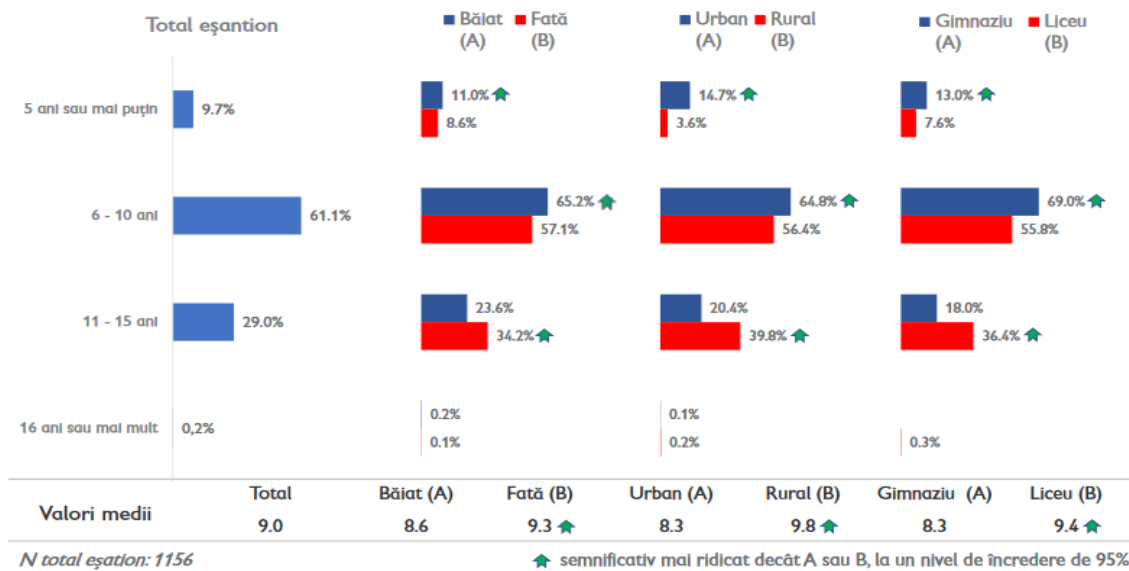
- nu este suficient de concludentă pentru a susține ghiduri bazate pe dovezi cu privire la cantitățile optime de utilizare a ecranului sau a activităților online (Gott schalk, 2019); și

³ Regulament privind organizarea și funcționarea Centrelor și a Cabinetelor de Asistență Psihopedagogică.

• nu oferă dovezi ale unei relații de cauzalitate între activitățile bazate pe ecran și problemele de sănătate mintală, deși s-au găsit unele asocieri între activitățile ecranizate și anxietatea sau depresia (OCDE, 2018, Orben și Przybylski, 2019).

În Marea Britanie, cele mai recente studii arată că 52% dintre copiii de 3-4 ani și 82% dintre copiii de 5-7 ani sunt on-line (Ofcom, 2019). În România, vârsta medie la care copiii încep să petreacă timp online este de 9 ani (salvaticopiii.ro). Vârsta la care copiii încep să acceseze Internetul descrie un trend descrescător: 96,1% dintre copii accesează Internetul folosind telefonul mobil smart, 99,3% dintre copii declară că au un profil pe o rețea socială.

Vârsta la care este folosit prima dată internetul este:

Școlile și educația pe sisteme joacă un rol esențial în sprijinirea utilizării sigure și responsabile a internetului. Provocarea școlilor constă în capacitatea lor de a reduce utilizările negative ale internetului și ale dispozitivelor digitale, menținându-și totodată contribuția la predare, învățare și conectare socială. Pentru a face acest lucru, copiii trebuie învățați cum să gestioneze riscurile on-line. Prin urmare, personalul și profesorii au nevoie de instruire regulată în ceea ce privește riscurile online și implicațiile lor. Părinții pot fi implicați pentru a-și consolida propria capacitate în tratarea problemelor online. A nu se uita conexiunea cu lumea fizică: siguranța online înseamnă, de asemenea, îndepărtarea ecranelor în timpul traversării străzilor și a mersului pe jos!

La nivel instituțional trebuie dezvoltate și aplicate politici și proceduri de siguranță online, precum și politici și proceduri cu scopul promovării practicilor online responsabile și sigure pentru copii. Politicile bune vor sprijini învățarea online a copiilor, fără a preveni sau a limita excesiv accesul online. Politicile eficiente pentru intimidare descriu clar ce comportament este și nu este acceptat on-line și la școală și care sunt consecințele pentru încălcarea acestor reguli (StopBullying, 2017).

Siguranța electronică nu este izolată de restul învățării. Există o credință din ce în ce mai mare că școlile ar trebui să predea cetățenia digitală ca parte a alfabetizării digitale, pentru a ajuta copiii să se implice într-un comportament online mai pozitiv. Acest lucru include eticheta online și comportamentul,

precum și reducerea daunelor la strategiile care îi învață pe copii despre empatie și confidențialitate (Hooft-Graafl, 2018).

Siguranța online trebuie să aibă loc și acasă. Pe măsură ce copiii mai mici folosesc din ce în ce mai mult tehnologia din mediile școlare, părinții și îngrijitorii joacă un rol mai important în educarea copiilor despre tehnologie (Duerager și Livingstone, 2012). Prin urmare, părinții și îngrijitorii trebuie să știe despre modalități adaptate pentru a răspunde incidentelor legate de siguranța copiilor și despre cât de bine pot media în mod eficient expunerea copilului lor la riscuri online. Mai mult, tehnologia poate fi un instrument important în comunicarea părinți-profesori, informând părinții despre copiii lor la școală și incluzându-i în activități și discuții.

Prin urmare, este important să încurajăm o cultură deschisă a siguranței electronice în școli, astfel încât colegii să poată oferi, de asemenea, sfaturi utile și acces la resurse.

Bibliografie:

1. Duerager, A. and S. Livingstone (2012), *How can parents support children's internet safety?* EU Kids Online
2. Gottschalk, F. (2019), „*Impacts of technology use on children: Exploring literature on the brain, cognition and well-being*”, OECD Education Working Papers, No. 195, OECD Publishing, Paris
3. Hooft Graafl and, J. (2018), „*New technologies and 21st century children: Recent trends and outcomes*”, OECD Education Working Papers, No. 179, OECD Publishing, Paris
4. OECD (2018), „*Children & young people's mental health in the digital age: Shaping the future*”, ELS Policy Brief, OECD, Paris
5. Ofcom (2019), *Children and Parents: Media Use and Attitudes Report 2018*
6. Orben, A. and A. K. Przybylski (2019), "The association between adolescent well-being and digital technology use", *Nature Human Behaviour*, Vol. 3

www.salvaticopiii.ro

ÎNCADRAREA ÎNTR-UN CURENT LITERAR

**Profesor, Barbu Simona –Florentina,
Școala Gimnazială Balaci, Teleorman**

Ion Luca Caragiale (1852-1912) este creatorul nuvelei realist-psihologice, având și puternice accente naturaliste. Nuvelele „În vreme de război” (1898), „Două loturi” (1898) și „O făclie de Paști” (1889) îl confirmă pe Caragiale drept un prozator realist.

Naturalismul este curentul literar care, investigând realitatea, se preocupă mai ales de legile cauzale între fapte, prezentând nu atât tipologii, cât cazuri patologice, pe care le analizează cu pricepere și meticulozitate simptomatică și în care primează factorul ereditar, hotărâtor în evoluția destinului uman, la care se adaugă manifestările naturii, aflate în deplină concordanță cu stările psihologice ale personajelor, urmând îndeaproape evoluția bolii acestora.

Nuvela "în vreme de război" a apărut în revista "Gazeta săteanului" în 1898, fără să fie remarcată de critica literară. Nuvela a fost republicată de fiul său, Luca I. Caragiale, în cartea intitulată "Reminiscențe" (1915) și abia în 1930 a fost inclusă în primul volum de "Opere".

Construcție epică riguroasă, nuvela "în vreme de război" are un singur plan narativ, referitor la analiza psihologică a personajului principal, care suferă o prăbușire interioară rapidă, de la obsesie la nebunie. Nuvela ilustrează, așadar, un conflict consolidat în plan psihologic și o intrigă bine evidențiată, conturată de prăbușirea psihică și lăcomia nestăpânită de îmbogățire a protagonistului.

Perspectiva narativă este reprezentată de naratorul omniscient și de narațiunea la persoana a III-a, care ilustrează zbuciumul interior al eroului. Modalitatea narativă se remarcă prin absența mărcilor formale ale naratorului, de unde reiese distanțarea acestuia de evenimente. Perspectiva temporală este cronologică, bazată pe relatarea evenimentelor în ordinea derulării lor, iar cea spațială reflectă atât un spațiu real, al hanului, cât și unul imaginar închis, al obsesiei ce chinuiește conștiința personajului (Construcția și momentele subiectului) Firul epic al nuvelei urmează linia unei compoziții clasice și conturează treptat obsesia lui Stavrance și evoluția ei spre nebunie. Caragiale compune astfel un destin tragic printr-o riguroasă analiză psihologică, sugerând în același timp o tară ereditară, genetică ce se manifestă în structura psihică a fraților Georgescu.

Tema o constituie evoluția unei obsesii duse până la nebunie, autorul respectând toate simptomele acestei boli, iar eroul principal este urmărit prin analiza crizelor de conștiință și de comportament, ca într-o adevărată fișă medicală.

Titlul se caracterizează prin ambiguitate: în sens denotativ "În vreme de război" exprimă perioada istorică în care se derulează acțiunea și anume Războiul de Independență din 1877; în sens conotativ, "războiul" definește zbuciumul lăuntric al protagonistului care atinge paroxismul tensiunii psihologice, starea de nebunie instalându-se definitiv în mintea sa confuză.

Incipitul abrupt ilustrează modul de soluționare a jafurilor și crimelor comise de o bandă de tâlhari, care, în sfârșit, fusese prinsă, anunțând astfel și conflictul social (exterior) al nuvelei: "în sfârșit, ceata de tâlhari căzuse prinsă în capătul pădurii Dobrenilor".

În expozițiune, se prezintă datele esențiale ale celor două personaje, frații lancu și Stavrance Georgescu și împrejurările care le determină destinele. Începutul nuvelei este construit sub forma unui "fapt divers", un eveniment cotidian de interes public. Timp de doi ani, o ceată de tâlhari băgase în sperieți pe locuitorii din "trei hotare", prin furturi, torturi și omoruri, iar acum hoții fuseseră prinși de poteră în pădurea Dobrenilor. Căpetenia bandei, popa lancu din Podeni, scăpase ca prin minune, fiind plecat cu treburi la târg. Se spunea despre el că era bogat, că avea "bănet", iar lumea bănuia că popa "găsise vreo comoară". Toate acestea "băteau la ochi" și au stârnit suspiciunea oficialităților, așa că într-o noapte, când pe mamă o trimisese la târg împreună cu argații, popa lancu își înscenează un jaf acasă la el, ca să scape de bănuiele. Este găsit a doua zi "legat butuc, cu mușchii Qurmați de strânsura frânghiilor, cu călușu-n gură" și plângându-se că l-au schingiuit și "i-au luat o groază de bani". Acum tâlharii fuseseră prinși, iar popa, de teamă că va fi demascat, se duce degrabă la "neică Stavrance, hangiul, frate-său mai mare", ca să-l învețe ce să facă.

Dacă la început criza psihologică abia se înfiripă, ea se adâncește evolutiv, sub imperiul obsesiilor, ducând la o manifestare explozivă și violență premergătoare nebuniei, declanșând demența. Fratele îl atinse cu mâna, dar "la acea ușoară atingere, un răcnet! - ca și cum i-ar fi împlântat în rărunchi un junghi roșit în foc - și omul adormit se ridică drept în picioare, cu chipul îngrozitor, cu părul vâțvoi, cu mâinile încheștate-, cu gura plină de spumă roșcată". Răsturnând masa, lumânarea se stinge și "odaia rămâne luminată numai de candela icoanelor". Stavrache se năpustește asupra fratelui său, îl trânteste la pământ și începe să-l strângă de gât și să-l muște, iar camaradul popii, încercând să-i despartă, este și el trântit ia pământ. Profitând de neatenția fratelui său, popa Iancu își scoate cureaua de la brâu și leagă strâns picioarele hangiului dezlănțuit, apoi îi dă pumni în ceafă și în furca pieptului, până când "Stavrache [...] se prăbuși ca un taur, scrâșnind și răgind". Atmosfera este amplificată de elementele naturalistă, deoarece afară, viscolul ajunsese "în culmea nebuniei", făcând să trosnească "zidurile hanului bătrân". În timp ce-i legau mâinile deasupra capului, Stavrache "îi scuipa și râdea cu hohot". Camaradul aprinde o lumânare, dar, cum "îi dete lumina în ochi, Stavrache începu să cânte popește". Istovit de încăierare, popa Iancu se uită la fratele lui mai mare care "cânta nainte, legănându-și încet capul, pe mersul cântecului, când îtr-o parte când într-alta" și se gândește că n-are noroc.

Finalul nuvelei este deschis și prezintă un caz patologic tipic, autorul reușind să întocmească o adevărată fișă clinică, în care notațiile simptomelor fiziologice sunt unele medicale: "chipul îngrozit", "părul vâțvoi", "mâinile încheștate", "gura plină de o spumă roșcată", "scuipa și râdea cu hohot", "începu să cânte popește".

Eroul principal, Stavrache, este conturat în evoluția sa de la lăcomie la iluzie, apoi la halucinații, de la frică la spaimă și groază până la nebunie, toate aceste stări definind natura psihică labilă, predispoziția genetică pentru evoluția spre demență.

O interpretare diferită în receptarea profundă a nuvelei este varianta modernă a complexului lui Cain, care se explică prin conflictul interior dintre dorința de a ucide și reprimarea acestei porniri în subconștientul protagonistului. Coșmarurile lui Stavrache ar putea fi cauzate de faptul că se simțea vinovat de moartea fratelui său, pe care-l trimisese pe front ca să nu fie arestat, deși acest lucru nu s-ar fi întâmplat pentru că judecătorii reușiseră să afle de la tâlhari cine fusese căpetenia lor. (Invidia lui Cain, primul fiu al lui Adam și al Evei, pornește din adâncul inconștientului, el nu râvnește numai la pământul mănos -al fratelui său, Abel. Cain este incomodat de prezența acestuia, care este modelul omului victorios în orice ar întreprinde, iar comparația permanentă cu el, chiar dacă nu exprimată direct, l-a determinat să-lucidă, nefiind de-ajuns "să învingi pământul, ci trebuie să te aperi împotriva fratelui tău, pentru a i-l putea smulge").

Caracterul naturalist al nuvelei este dat, mai întâi, de strânsa relație între natura ce se dezlănțuie treptat și evoluția patologiei personajului: "Legănate de mișcarea sunetelor, gândurile omului începură să sfârâie iute în cercuri strâmte." Elementul auditiv devine pregnant, ploaia mărunță și rece de toamnă căzând "în clipe ritmate pe fundul unui butoi dogit" compune "un fel de cântare cu nenumărate și ciudate înțelesuri." Când, în final, Stavrache se prăbușește, "vântul afară ajuns în culmea nebuniei făcea să trosnească zidurile hanului.bătrân". I.L.Caragiale își privește și ascultă personajele, folosind ca modalități tehnice de realizare stilul simpatetic (care provoacă stări sufletești) prin monolog interior și stilul indirect liber, prin atitudinea ironică. Hangiul Stavrache Georgescu, personajul principal, este

prezentat în mod direct încă din expozițiune ca fiind un bărbat respectat, cu un statut social bine consojdat și cu un aer "foarte mulțumit" pentru că afacerile îi mergeau bine.

Trăsăturile caracteriale reies indirect din gândurile și deciziile protagonistului care, ca bun creștin, are cultul familiei și, descurcăreț din fire, profită de faptul că sosește la han un grup de voluntari și-i roagă să-l ia pe fratele său cu ei, pe front. Procedeele de analiză psihologică pe care naratorul le utilizează cu măiestrie sunt variate și eficiente pentru ilustrarea stărilor interioare ale protagonistului: monologul interior, dialogul, introspecția conștiinței și a sufletului, observația atentă a naratorului^ autoanaliza și autointrospecția, obsesia, coșmarul.

Punctul maxim al încordării îl constituie întâlnirea reală dintre cei doi frați, care are loc într-un sugestiv cadru naturalist, viscolul prevestind vuietul din mintea protagonistului. Din acest moment, analiza psihologică stăpânește și investighează stările și trăirile hangiului. Replica lui Iancu, "- Mă credeai mort, nu-i așa?", aproape aceeași cu fraza din vise, constituie lovitura definitivă primită de mintea buimăcită și confuză a lui Stavrache, care încurcă realitatea cu imaginile din coșmaruri. Eroul principal, Stavrache, este dominat de starea conflictuală între aparență și esență, între îndoială și certitudine, definind natura psihică labilă, predispoziția genetică pentru evoluția spre demență. Stilul, Nuvela are un caracter scenic, specific manierei literare a lui Caragiale, dialogurile au replici scurte, gesturile sunt descrise detaliat, completând fișa psihologică pe care o realizează autorul în această creație.

În "Arta prozatorilor români", Tudor Vianu evidențiază relația autor-narator-personaj, atât de întâlnită în proza lui I.L. Caragiale: "Pătrunzând în actualitatea sufletească a unora din personajele caragialiene, nu suntem obligați să ne reprezentăm pe autorul care o reflectă. Distanțele dintre acesta și oamenii pe care-i zugrăvește este suprimată, prin fuziune simpatetică (care provoacă stări sufletești tainice), încât viața interioară a acestora nu este «produsă». Ideile și sentimentele oamenilor nu ne apar din perspectiva scriitorului, ci din aceea a eroilor. Nu ascultam pe autor vorbindu-ne, ci «vedem» oarecum personajele gând.

DRAWING OF AN ESSAY IN ENGLISH

Profesor, Eva Fenechiu
Colegiul Tehnic Anghel Saligny, Cluj Napoca, Cluj

Specialized study

This task seems to be quite difficult among the students. Whether the essay is for a scholarship, for class or perhaps even for a competition, many students often find the task overwhelming. Because an essay is a big project, there are several steps that a student can follow, which will help break down the task into easy-to-manage parts. Following this process is the simplest way to develop a successful essay, whatever its purpose. According to Kathy Livingston's guide to writing a basic essay, there are seven steps to writing it:

1. Choose a topic

Your topic may be assigned or you may be allowed to write about your chosen topic. If you are given the theme, you need to think about the type of essay you want to produce. Should this be an overview of the topic or a specific analysis? If you have not been assigned a topic, you have a more difficult task to do. However, this opportunity also gives you the advantage of choosing an interesting or relevant topic. First, define the purpose. The purpose is to inform or convince? Once you have determined the purpose, you will need to do some research on some topics that you find interesting. Think about your life. What interests you? Finally, evaluate the options. If the purpose is to educate, choose a topic that you have already studied. If the goal is to convince, choose a topic you are passionate about. Whatever the mission of the essay, make sure you are interested in your topic.

2. Prepare a sketch or diagram of ideas

To write a successful essay, you need to organize your thoughts. By putting everything on paper, you can see more clearly the connections and connections between ideas. This structure serves as the foundation for your work. Use either a sketch or a diagram to write your ideas and organize them. To create a chart, write your topic in the middle of the page. Draw three to five lines that come out of this topic and write your main ideas at the edges of those lines. Draw several lines from these main ideas and include any thoughts you may have on these ideas. If you prefer to create a sketch, write your topic at the top of the page. From there, start listing your main ideas, leaving space underneath each one. In this space, make sure you list other smaller ideas that relate to each main idea. Doing this will allow you to see connections and help you write a more organized essay.

3. Write a statement

Now that you've chosen a topic and sorted your ideas into relevant categories, you need to create a kind of statement. The statement tells the reader the point in the essay. What are your main ideas? The statement will have two parts. The first part presents the subject, and the second part presents the essay point.

4. Write the body

The body of your essay supports, explains or describes your topic. Each main idea you wrote in your diagram or sketch will become a separate section in your essay body. Each paragraph of the body will have the same basic structure. Start by writing a main idea as an introductory thesis. Then write each of your support ideas in the sentence format, but leave three or four lines between each point to come back and give detailed examples to support your position. Fill these spaces with relative information that will help bring together the smaller ideas.

5. Write the introduction

Now that you have developed the thesis and the general body of the essay, you must write an introduction. The introduction should attract the reader's attention and show the focus of the essay. Start with something that attracts attention. You can use shocking information, dialogue, a story, a quote or a simple summary of your topic. Regardless of the angle you choose, make sure it links to your statement, which will be included as the last sentence of the introduction.

6. Write the conclusion

The conclusion will lead to closing the topic and summarizing your overall ideas while providing a final perspective on your topic. Your conclusion should consist of three to five powerful sentences. You just have to revisit your main points and strengthen your thesis.

7. Add the ending

Once you have written the conclusion, you may think that you have completed the essay. Wrong. Before considering the essay as a completed paper, you must pay attention to all the small details. Check the order of the paragraphs. Your strong points should be the first and last paragraph inside the essay. Also, make sure your paragraph makes sense. If the essay describes a process, such as how to make a great chocolate cake, make sure your paragraphs are in the right order. Refer to the essay instructions, if applicable. You must check the instructions to make sure the essay is in the desired format. Finally, examine what you wrote. Review everything and see if it makes sense. Make sure the sentence stream is smooth and add phrases to help you connect your thoughts or ideas. Check your essay for grammar and spelling mistakes.

An essay is intended to show you your personal opinion on the subject. It should also contain a message to be transmitted and must have a purpose. You need to consider different points of view and write your essay with a sense of complete understanding of the subject.

There are 10 types of basic essays that are widespread in the world of academic writing:

1. *Descriptive essay*
2. *Essay to define*
3. *The comparison and contrast essay*
4. *Essay cause and effect*
5. *Narrative essay*
6. *That process*
7. *Argumentative essay*
8. *That critic*
9. *Expository essay*
10. *Persuasive essay*

These are just templates that you can fill in with certain information and points of view. The most important thing is to understand the type of essay to be done, its subject and to express your ideas directly.

Bibliography:

- [Stephen E. Dew](#) "The 5 Step Essay Writing Process", hbicambodia.com, 2012
 Stephen E. Dew "Learn English Paragraph Essentials", hbicambodia.com, 2013
[Els Van Geyte](#) „Writing: B2+ Learn to write better academic essays”, Collins Academic, 2014

EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL INTERCULTURALITĂȚII

**Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica,
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău**

În lucrarea „EDUCAȚIA Dimensiuni culturale și interculturale”, Constantin Cucos a menționat, la Capitolul 2 („EDUCAȚIA CA INVESTIȚIE CULTURALĂ”), subcapitolul 2.1 („Școala – instanță de spiritualizare”), următoarea idee: „Școala este un mediu al comunicării și comuniunii”, relațiile promovate în cadrul acestei instituții fiind foarte importante în actul didactic.

Școala este cea care dinamizează dezvoltarea societății atât prin instruire, cât și prin promovarea trăirilor pozitive. Cultura societății se regăsește adaptată, selectată și erarhizată în conținuturile școlare. Autorul a scris, în același volum, la capitolul 4 („EDUCAȚIA PENTRU DIVERSITATE – RĂSPUNS LA PLURALISMUL CULTURAL”), în cadrul subcapitolului 4.1. („Construcția europeană: sfidări interculturale”), următoarea opinie: „școala a trebuit să facă față eterogenității lingvistice și culturale a grupurilor școlare ivite din urma imigrării”. Această diversitate culturală a devenit o realitate valoroasă în mediul școlar, căci copiii și-au cultivat limba maternă, tradițiile și obiceiurile, în timp ce profesorii s-au raportat la culturi vii, toate puse în acord cu cadrul cultural dominant. Ca urmare, a fost necesară și benefică adaptarea la provocările diversității culturale atât a „minorităților”, cât și „majoritarilor”. În același capitol, dar la subcapitolul 4.3. („Intercultural și pluricultural, Semnificații actuale”), scriitorul a precizat ideea lui Ray (1984), care a scris : „când spunem **intercultural**, spunem în mod necesar interacțiune, schimb, reciprocitate, interdependență, solidaritate ... recunoașterea valorilor, a modurilor de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane, individul sau grupurile în relațiile cu semenii și în înțelegerea lumii, recunoașterea interacțiunilor care intervin la un moment dat între multiplele aspecte ale aceleiași culturi și între culturi diferite în timp și în spațiu”. Cum fenomenul migrației a luat amploare, interculturalismul poate combate xenofobia, disprețul și intoleranța, în preocuparea dezvoltării democrației. În cadrul activităților școlare, dovedind profesionalism, dăruire și tact pedagogic, cadrele didactice au reușit educarea elevilor în spiritul toleranței și solidarității, în vederea modelării acestora ca viitori cetățeni capabili să se adapteze **societății multiculturale**. Una dintre responsabilitățile școlii este de a contura conștiințe europene, militând pentru: respectul față de semenii, dorința de a trăi în democrație, respectarea drepturilor copiilor, protejarea echilibrului natural, menținerea păcii, accesul la asistență sanitară și educație etc. Educația interculturală se realizează atât în cadrul lecțiilor zilnice, cât și în cadrul celorlalte activități școlare, implicând metode activ-participative. Astfel, școlarii s-au implicat cu interes și în mod creativ la activitățile pe care le-a propus școala, colaborând cu colegii și bucurându-se de reușitele comune, spre mulțumirea lor și a părinților. În acest scop, la Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău, cu implicarea cadrelor didactice, elevilor și părinților s-au realizat următoarele activități: proiecte educaționale, concursuri de recitări, dramatizări, dezbateri pe teme școlare și sociale actuale, serbări tematice, excursii, expoziții de lucrări, mese rotunde cu invitați din medii sociale diferite, prezentări de studii în cadrul centrului de documentare școlară, lecturări de reviste sau cărți la biblioteca școlii, vizite la Muzeul Județean Buzău, activități muzicale, schimburi de experiență cu alte școli, corespondențe școlare, colaborări cu asociații nonguvernamentale,

activități în colaborare cu alte instituții locale (primărie, biserică, poliție, dispensar etc.), sărbătorirea *Zilei drepturilor copilului* (20 noiembrie) și *Zilei drepturilor omului* (10 decembrie) etc., folosindu-se materiale didactice moderne, jurnale, albume, filme etc. În desfășurarea activităților amintite nu s-a trecut cu vederea rolul mass-mediei în cunoașterea și promovarea multiculturalității sociale. Educația interculturală atenuează și chiar elimină conflictele care apar în școală, căci aceasta dezvoltă aptitudini de comunicare, cultivă cooperarea, toleranța, respectul, autocontrolul și încrederea, dezvoltă sentimentele apartenenței și acceptării, promovează decizii democratice, responsabilizează, selectează adevăratele valori, promovează diversitatea și dialogul, stimulează creativitatea și curiozitatea, formează conștiințe și le racordează la valorile generale etc. Fără a avea intenția de a compara cele două domenii, este de amintit atât importanța sportului, cât și a religiei în deschiderea societății spre interculturalitate. De asemenea, s-a evidențiat preocuparea unor organizații și fundații culturale în promovarea dialogului intercultural. În același volum, la Capitolul 5 („PERSPECTIVA PARADIGMEI INTERCULTURALE ÎN ROMÂNIA. AVATARURILE UNEI SOCIETĂȚI POSTTOTALITARE”), subcapitolul 5.2. („Cum se explică diversitatea în România”), autorul a enumerat cauzele diversității în spațiul carpato-danubiano-pontic. Acestea sunt de ordin *istoric, geografic, cultural-spiritual, precum și social, economic, politic*. Studiate, înțelese și valorificate, ele pot contribui la dezvoltarea societății democratice. Dacă istoria și timpul ne-au așezat laolaltă, alături de unguri, ruși, bulgari, evrei, romi, germani etc., cu siguranță vom ști să ne cunoaște, să ne respectăm, să ne ajutăm și să ne valorificăm în mod reciproc, încât diversitatea să fie factor de unitate, echilibru, mulțumire și speranță.

Din perspectiva interculturală, învățământul românesc cunoaște profunde transformări. Cadrelor didactice le revine sarcina de a promova în rândul tinerilor dialogul, respectul și toleranța, indiferent de apartenența culturală și etnică, pentru binele individual și colectiv.

Bibliografie:

1. Cucuș, C-tin. (2000). *EDUCAȚIA. Dimensiuni culturale și interculturale*. IAȘI: Editura POLIROM.

SOCIALIZAREA ȘI INTEGRAREA COPILULUI PREȘCOLAR ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. învă. preșcolar, Pipa Daniela
Liceul Teoretic „Constantin Șerban” Aleșd, Bihor

Întreaga dezvoltare, ca și condiția umană însăși, sunt inundate și stimulate de procesele de socializare prin care se constituie integrarea socială și identitatea persoanei. Influențele se exercită asupra copilului mai întâi prin familie și mai ordonat și sistematic cu ajutorul instituțiilor de învățământ, prin viața socială, în ansamblu, ca factori ce concură în a-i oferi modele de conduită, clișee de apreciere și reacții, opinii și cunoștințe despre tot ceea ce îl înconjoară.

Copilul, ca adult în devenire și nu ca adult în miniatură, posedă însușiri specifice datorate în primul rând vârstei și apoi faptului că fiecare individ al speciei umane este unic, însușiri care se vor transforma în comportamente adaptate sau inadaptate, în funcție de calitatea influențelor exercitate asupra lui.

Deprinderile cu care copilul se naște și se dezvoltă sunt influențate de anumite experiențe, pe măsură ce acesta se maturizează iar vulnerabilitatea sau vivacitatea înnăscută a lui interacționează cu caracterul facilitator al mediului înconjurător. Un mediu puternic facilitator este acela unde copilul are părinți iubitori și sensibili și este prevăzut cu experiențe bogate și stimulatoare astfel încât consecințele favorabile vor apărea în cazul acestui tip de mediu ambiental, în timp ce copilul crescut într-un mediu sărac, nesatisfăcător va trăi un dezavantaj enorm. Mediul familial este cel mai direct legat de dezvoltarea armonioasă a copilului, având rol decisiv în devenirea copilului iar în condițiile în care satisface permanent nevoia de suport afectiv și pe cea de protecție și oferă premisele pe baza cărora se vor structura modelele psihologice și sociale va reuși să valorifice total potențialul biologic al copilului. Este sistemul în care copilul are experiențe, observă modele sau pattern-uri de activități și interacțiuni, se dezvoltă în cadrul raporturilor dintre membrii familiei.

Rolurile pe care le îndeplinesc părinții, în principal afective și comunicaționale și mai ales prin intermediul mamei, creează condițiile ulterioare de acțiune ale educatorilor, ale celor ce vor influența, la rândul lor, dezvoltarea ulterioară a copilului. Importanța acestor roluri rezidă din faptul că ființa tânără își însușește tot ceea ce observă în jurul său, manifestările sale de comportament fiind replici la modelele de comportare, tipurile de acțiune și de comunicare realizate în familie astfel încât conduitele copilului vor fi dependente de valorile, trebuințele și normele pe care le manifestă părinții, ca principali arhitecți ai ființei sociale a copilului. Părinții au rolul de a modela, pentru el, realitatea obiectivă, selectând aspectele care vor fi transmise, constituindu-se ca un filtru între copil și realitate și îi asigură, prin răspunsurile lor, cadrele optime pentru a se dezvolta și învăța. Intervenția părintelui ca factor de dezvoltare ajută copilul să-și dezvolte deprinderi adecvate de interacțiune socială în primul rând prin satisfacerea nevoilor fizice și emoționale, prin pregătirea terenului pentru comunicare, permițându-i să încerce lucruri de care încă nu este capabil, adaptând o activitate specifică astfel încât să-i poată face față și, în special, acționând ca bază de date pentru copil, fapt care îl ajută pe acesta să-și organizeze informația și să elaboreze planuri.

Sociabilitatea, ca trăsătură ce are capacitatea de a facilita adaptarea, se dezvoltă prin unificarea a numeroase deprinderi specifice, care au aceeași semnificație adaptativă generală pentru persoană, astfel încât sociabilitatea se structurează în funcție de condițiile mediului exterior. Copilul preșcolar manifestă o intensă sociabilitate, o puternică dorință de contact social dar el nu este sociabil în general ci învață, prin unități specifice de învățare, să ajungă la un comportament adaptativ și expresiv. Se poate afirma astfel că evoluția copilului este marcată de interacțiunile între el, ca individ în dezvoltare și ceilalți, de interesul pe care începe să-l arate față de alții, cu care descoperă că poate acționa împreună. Grădinița asigură lărgirea experienței personale dar mai ales condițiile unei activități sociale bogate, variate, în care și prin care copilul va reuși să preia inițiativa contactului social mai frecvent, poate, decât adultul, va elabora relații de încredere în ceilalți și va conștientiza locul și rolul său în cadrul colectivității.

Prin prezenta lucrare am dorit să evidențiem măsura în care activitățile desfășurate în cadrul grădiniței influențează sociabilitatea, ca și capacitate asociativă care îl determină pe copil să fie capabil să trăiască în asocieră permanentă cu ceilalți, să fie capabil de relații prietenoase și, în special, să dorească să întrețină legături cu semenii săi, implicându-se cu plăcere în această antrenare și căutare de contacte și relații sociale.

Am avut în vedere ideea socializării progresive a acestuia sub influența mediului înconjurător, în speță sub influența familiei și a grădiniței, efectele interacțiunii părinți-copil și copil-copil, copil-educatoare. Socializarea este determinată de faptul că viitorul societății este reprezentat de copii, de dezvoltarea armonioasă a acestora depinzând evoluția umanității. În acest sens relevarea semnificațiilor posibile pentru această etapă de vârstă, a modificărilor ce se produc sub influența condițiilor de mediu, a educației, a culturii și a rolurilor sociale exercitate asupra copilului .

NANOTEHNOLOGIA: O SOLUȚIE PENTRU CALCULATOARELE VIITORULUI - STUDIU DE SPECIALITATE

Profesor, Popa Emilia-Cecilia
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău

Nanotehnologie

Dicționarul Webster definește cuvântul „nanotehnologie” ca „arta manipulării unor dispozitive minuscule, de dimensiuni moleculare”. Guvernul american însă a investit anul trecut jumătate de miliard de dolari în cercetarea din domeniul nanotehnologiilor, în încercarea de a transforma-o dintr-o „artă” într-o „știință”. Ca urmare, activitatea de cercetare din domeniu este prodigioasă; în secțiunea despre alte surse de informație ofer câteva legături care vă pot ghida spre paginile de web ale unora dintre cele mai renumite laboratoare. Progresele rapide, mai ales din chimie, au pus la-ndemâna cercetătorilor o seamă de unelte miniaturale minunate.

În această secțiune voi trece în revistă unele dintre dispozitivele minuscule care se anunță a fi potrivite pe post de componente ale unui dispozitiv de calcul; nanotehnologia ca domeniu se ocupă de multe alte lucruri, pe care le voi ignora. Chiar și printre dispozitivele nano-electronice, este imposibil de făcut o enumerare exhaustivă, așa că mă voi mulțumi doar să ilustrez cu exemple reprezentative.

Componente

Primul ingredient necesar pentru a construi circuite la scară moleculară este... sîrma. Astfel de sîrme trebuie să fie foarte subțiri, lungi, rezistente mecanic, și să aibă o conductanță electrică bună. Din fericire chimiștii au descoperit o serie de molecule care au exact proprietățile necesare. Figura 1 este ilustrația unui fragment din cea mai celebră dintre moleculele descoperite, nanotubul de carbon.

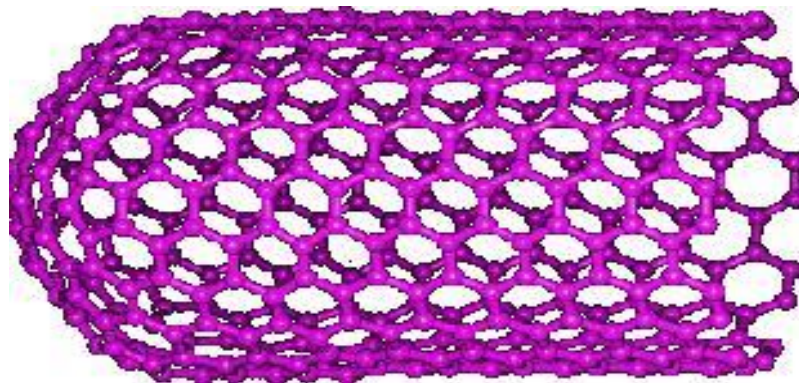

Figura 1: Nanotuburi de carbon

Al doilea ingredient de care avem nevoie este un comutator, care poate închide și deschide circuite. Din fericire și pentru acest dispozitiv există o pleoră de alternative; în figura 2(a) este schema unui astfel de comutator; fiecare biluță este un atom.

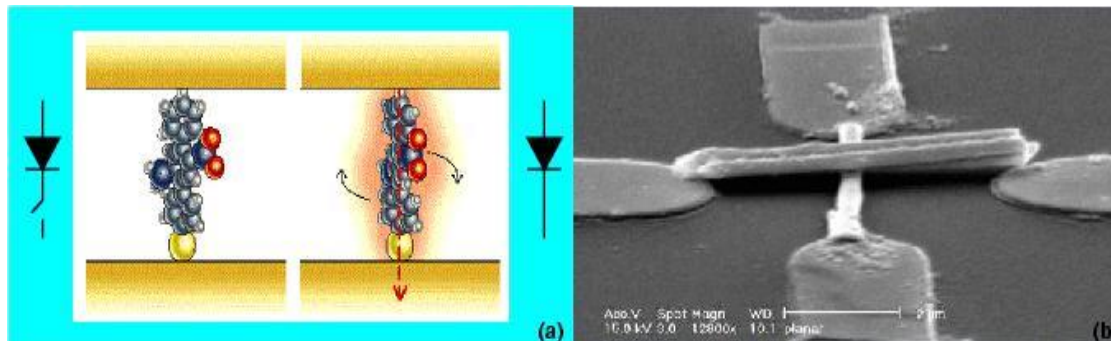

Figura 2: (a) Un comutator molecular. (b) Comutatorul molecular plasat între două nano-sîrme
În figura 2(b) avem micro-fotografia unui astfel de comutator cuplat cu două nano-sîrme. Cum putem poziționa atît de precis comutatorul? Prin procedee chimice simple:

1. Fabricăm cele două sîrme separat;
2. Înmuiem una dintre sîrme într-o soluție care conține molecule-comutator;
3. Suprapunem cele două sîrme aproximativ în unghi drept.

Astfel, comutatorul de la intersecția celor sîrme se va cupla de ambele și va deveni funcțional.

Faptul că putem construi sîrme izolate și legate prin comutatoare nu este însă suficient pentru a construi circuite complexe. Trebuie să fim capabili să construim în mod eficient (în paralel) multe astfel de sîrme cuplate cu comutatoare. Din fericire chimiștii au descoperit un fenomen care ne oferă soluția într-un mod aproape miraculos. Acest fenomen se numește *auto-asamblare* (self-assembly). Una din formele sale se manifestă astfel: facem o soluție cu un anumit tip de molecule. În soluție muiem un suport. Încălzim soluția, extragem suportul și în mod spontan, fără vreun control din afară, moleculele din soluție se așează pe substrat într-o structură aproape regulată, paralele între ele. În felul acesta putem construi simultan zeci sau sute de sîrme paralele, aflate la distanțe foarte mici una de alta

Trăsături

- Auto-asamblarea este un procedeu foarte ieftin de construcție a unor structuri minuscule. Cu toate acestea, trebuie să realizăm câteva dintre limitările sale inerente:

Folosind auto-asamblare nu putem construi structuri neregulate, aperiodice. Circuitele integrate fabricate prin tehnologie CMOS sunt însă structuri neregulate. Va trebui deci să renunțăm la modelul circuitelor integrate digitale CMOS.

Cel puțin în viitorul apropiat, folosind auto-asamblare afirmăm că este practic imposibil de construit un dispozitiv cu trei terminale, cum este tranzistorul. La dimensiuni moleculare este imposibil de coordonat simultan poziția a trei sîrme pentru a le face să se întâlnească aproximativ în același loc. Folosind manipulări minuțioase sub un microscop electronic putem construi un tranzistor, dar afirmația noastră este că nu putem construi în mod automat și paralel milioane de tranzistori. Tranzistorul este însă ingredientul fundamental al circuitelor integrate digitale CMOS, care nu pot fi concepute în absența sa! Cum vom putea atunci construi circuite integrate digitale?

Pentru a putea răspunde la această întrebare trebuie din nou să renunțăm la metodele tradiționale. Din fericire răspunsul se poate găsi dacă răsfoim publicații vechi, îngropate în praf prin biblioteci: la începutul anilor '50, înainte de inventarea tranzistorului, pentru o vreme cercetătorii au studiat o metodă alternativă de a construi porți logice, folosind numai diode și rezistențe. Figura 3(a) arată implementarea unei porți logice „și” folosind diode și rezistori, pe când figura 3(b) arată cum acest circuit poate fi implementat folosind nanotehnologia. Acest mod de a construi circuite a fost abandonat după apariția tranzistorului, pentru că consumă prea mult curent și este mai ineficient. Cu toate acestea, consumul dispozitivelor nanoelectronice este minuscul, putând face acest model viabil din nou.

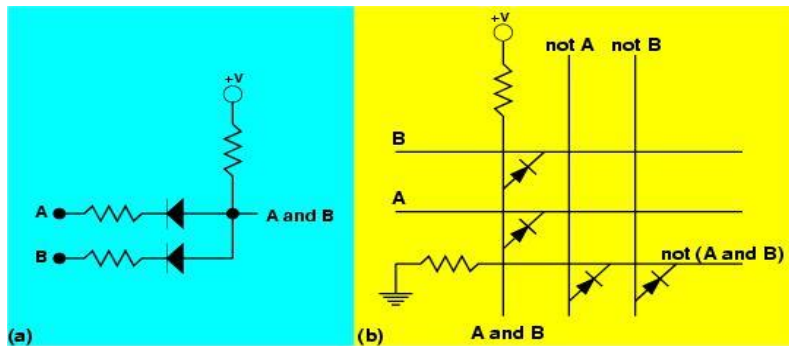

Figura 3: (a) O poartă logică „și” implementată cu diode și rezistori (b) Implementarea porții logice folosind nano-sârme și nano-comutatoare.

În circuitele integrate digitale tranzistorul are un rol dublu: servește la implementarea porților logice și amplifică semnalul electric care se degradează.

● Hardware reconfigurabil

Hardware-ul reconfigurabil are niște trăsături extrem de dezirabile, cum ar fi posibilitatea de a tolera defecțiuni și capacitatea de a oferi performanță computațională foarte ridicată. Un dezavantaj al hardware-ului reconfigurabil implementat în tehnologie CMOS este că are o densitate scăzută (adică se pot implementa mult mai puține elemente computaționale pe aceeași suprafață decât folosind hardware tradițional).

Ce este hardware-ul reconfigurabil?

Un circuit reconfigurabil (vedeți figura 4) conține, ca și un circuit digital normal, porți logice și sârme. Spre deosebire de circuitele obișnuite însă, fiecare poartă reconfigurabilă nu are o funcționalitate fixată, ci poate fi re-programată electronic să implementeze orice funcție logică dorită. În plus, sârmele din hardware-ul reconfigurabil nu sunt conectate direct între porți; între sârme avem *comutatoare* care pot lega și dezlega sârmele între ele. Fiecare comutator este controlat tot în mod electronic

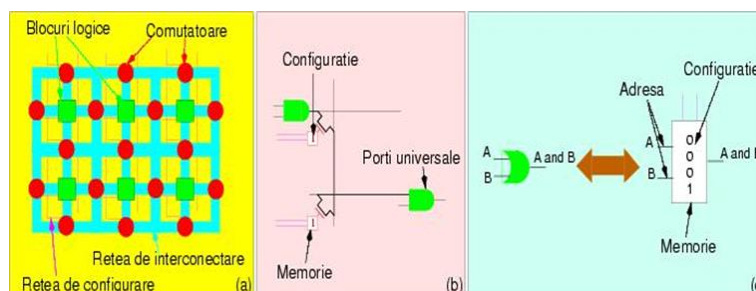

Figura 4: (a) Hardware-ul reconfigurabil constă dintr-o „mare” de porți logice universale legate cu o rețea de interconectare. (b) Fiecare comutator este controlat de o memorie de 1 bit care indică poziția sa de închis/deschis.

Hardware-ul reconfigurabil este deci un caz particular de circuit integrat.

Atunci cînd comparăm un circuit reconfigurabil cu unul normal care are exact aceeași funcțiune, cel reconfigurabil este mai lent și mult mai mare (cam de 10 ori mai mare). Este ușor de înțeles de ce: o poartă logică implementată cu o memorie este mult mai mare decît aceeași poartă făcută din tranzistori, iar comutatoarele și memoriile lor aferente ocupă spațiu suplimentar. Viteza lui mai scăzută este dată de comutatoare, care încetinesc semnalul electric.

Compilarea se face în două etape: întîi programul este tradus într-un circuit, după care circuitul trebuie „așezat” în plan, atribuind fiecărei operații una sau mai multe porți universale și atribuind sîrmelor interconexiuni. Această ultimă fază se numește „plasare și rutare” (place and route) și este de obicei foarte costisitoare și complexă (ore sau zile întregi). Rezultate mai recente ale cercetării (unele obținute chiar de autorul acestui articol) demonstrează însă că această fază poate fi accelerată substanțial, pînă la viteze comparabile cu compilarea normală de programe.

Nano-calculatoare

În această secțiune voi schița cum putem pune cap la cap nanotehnologia și hardware-ul reconfigurabil pentru a construi mașini de calcul.

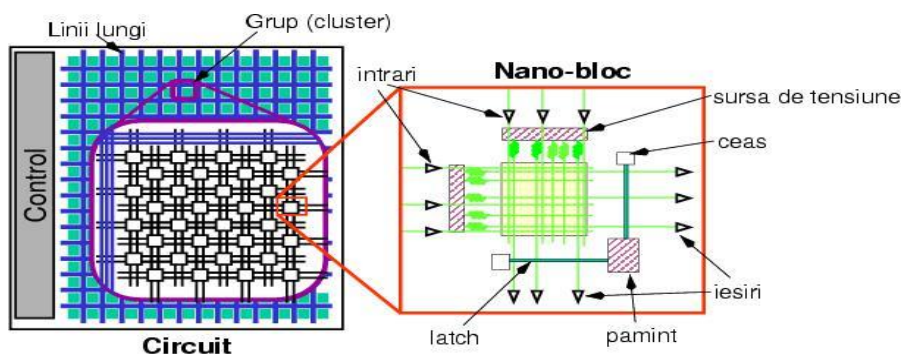

Figura 5: Stînga: Structura unui nano-circuit Dreapta: Nano-bloc este o poartă

Figura 5 arată propunerea de arhitectură a unui sistem de calcul bazat pe nanotehnologii. Structura aceasta este foarte asemănătoare cu cea a circuitelor reconfigurabile disponibile comercial (numite FPGA, Field Programmable Gate Array), pentru care există deja multă experiență în proiectarea sculelor și tehnologiilor de compilare, plasare și rutare.

Astfel de circuite vor fi fabricate printr-o mixtură de tehnologii: fiecare nano-bloc e fabricat folosind nanotehnologii. Lăcașurile pentru grupuri și sîrmele lungi sunt fabricate în tehnologie CMOS; fiecare nanobloc este apoi inserat într-un astfel de locaș. Metode prin care se pot configura nano-blocurile au fost puse la punct.

După fabricație circuitele vor fi cuplate la un calculator care va testa cîteva din grupuri, pentru a găsi unul perfect funcțional. După aceea calculatorul va configura acest grup cu un program de auto-testare, prin care restul circuitului este testat pentru a găsi alte defecte. Nano-blocurile defecte sunt

înregistrate într-o listă de defecte atașată circuitului. Când circuitul este utilizat, compilatorul care generează configurația va folosi această listă de defecte pentru a genera un circuit care folosește numai părțile funcționale.

Bibliografie:

-<http://www.sciam.com/2000/0600issue/0600reed.html>.

-<http://dope.caltech.edu/winfree/DNA.html>.

IMPORTANȚA DIVERSIFICĂRII ACTIVITĂȚILOR DE ÎNVĂȚARE ÎN VEDEREA PREGĂTIRII ELEVILOR PENTRU EVALUAREA NAȚIONALĂ

Prof. învă. primar, Bârzan Daniela Elena
Școala Gimnazială Nr. 5 „Nicolae Iorga”, Constanța

Multiplicarea resurselor informaționale ce pot fi valorificate în procesul didactic la ciclul primar, ca și acumulările cognitive ale elevilor din diferitele domenii ale cunoașterii impun noi strategii de dimensionare și restructurare a modalităților de predare-învățare-evaluare a conținuturilor specifice disciplinelor școlare. Eficiența diversificării lor este dată nu numai de modalitatea de selecție a informațiilor, pentru a li se asigura descongestionarea, ci și de strategiile de ierarhizare și organizare, de compunerea și articularea acestora în complexe cât mai apropiate de realitatea descrisă și de obiectivele educaționale privind realizarea unei viziuni integrative, holistice a actului didactic.

Diversificarea activităților de învățare presupune existența unei strânse corelări a elementelor fundamentale ale demersului didactic: tipul de predare ales, formele de organizare a activității, ansamblul strategiilor didactice utilizate pentru atingerea obiectivelor stabilite sau formarea de competențe, măsurarea rezultatelor obținute prin tehnici adecvate de evaluare.

În ceea ce privește **tipul de predare** ales, practica didactică, dar și cercetările în domeniul psihopedagogiei relevă faptul că deși există situații în care se poate alege o predare monodisciplinară, este preferabil să alegem introducerea cel puțin secvențială a unor elemente de inter sau transdisciplinaritate, deoarece conexiunile cu elementele de cunoaștere dobândite din lecțiile anterioare, din alte domenii studiate sau din experiența de viață a elevilor facilitează însușirea noilor cunoștințe și legarea acestora în sisteme de operare familiare lor.

Conexiunea disciplinară cunoaște patru niveluri de concretizare: *multidisciplinaritatea* (juxtapunerea unor elemente ale diverselor discipline, pentru a pune în lumină aspectele lor comune), *pluridisciplinaritatea* (abordarea unei probleme de către mai multe discipline, cu metodologii specifice), *interdisciplinaritatea* (ca formă a cooperării între discipline diferite, în care o problemă este surprinsă convergent, adecvat realității descrise și asigurând o percepere unitară, coerentă a fenomenului descris), *transdisciplinaritatea* (văzută ca o întrepătrundere a mai multor discipline, generatoare de noi domenii ale cunoașterii, în care disciplinele sunt valorificate ca furnizoare de situații și experiențe de învățare) (C.Cucoș, 1996).

Predarea integrată a conținutului realizează un salt „metateoretic” sau „metavaloric”, preluând și integrând conținuturi esențializate și resemnificate din perspectiva unei noi dimensiuni explicative, mai cuprinzătoare (G.Văideanu, 1996, citat de Ciolan, L.2008).

Structurarea integrată a predării în învățământul primar realizează o joncțiune a obiectivelor educaționale cu competențele ce urmează a fi formate, a unor structuri de conținuturi corelative cu interesele și disponibilitățile actorilor antrenați în învățare. Se poate aplica prin integrarea cunoștințelor în jurul unui pol științific (seturi conceptuale, scheme operatorii, demers investigativ), prin ordonarea cunoștințelor către un pol practic (precum centrele de interes), prin gruparea în jurul unui pol social (apartenența la grupul școlar, familial, de prieteni etc.) ca și prin integrarea valorilor în funcție de un pol personal (preferințe, pasiuni, aptitudini).

Predarea diferențiată și cea **modulară** presupun organizarea personalizată a conținuturilor și vizează adaptarea procesului instructiv-educativ la posibilitățile aptitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul și la stilul de învățare al elevilor. Strategia diferențierii curriculare se exprimă la nivelul ciclului primar prin trecerea de la „o școală pentru toți” la „o școală pentru fiecare”. Este recomandată pe considerente pedagogice, pentru egalizarea șanselor și asigurarea progresului, atât pentru elevii supradotați cât și pentru cei cu dificultăți de învățare, ca o direcție a integrării și compatibilizării activităților de învățare cu nivelul de pregătire al elevului prin extensiunea cunoștințelor, profunzimea înțelegerii, ritmul și stilul de învățare (creativ, reproductiv, investigativ etc.).

Diferențierea se face în special prin extensiunea și profunzimea cunoștințelor propuse spre învățare și mult mai puțin prin natura lor (cu excepția disciplinelor opționale). Programele disciplinelor și structurarea pe arii curriculare lasă la decizia profesorilor să abordeze fie un *curriculum aprofundat*, fie un *curriculum extins*, în funcție de dezvoltarea cognitivă a elevilor, de interesele ori predispozițiile aptitudinale ale acestora.

În contextul introducerii evaluărilor naționale la clasele a II-a și a IV-a, organizarea activității didactice în forme cât mai diversificate este absolut necesară, atât la *Limba și literatura română* cât și la *Matematică* deoarece acestea sunt disciplinele școlare la care se constată cele mai mari diferențe între elevi. Acumulările din clasa a doua deschid în fața copilului un nou câmp de situații de învățare. Se produce un proces de îmbogățire și diversificare a învățării sub impactul mai multor obiecte de învățământ cu indice de distinctivitate sporit. Domenii care erau contopite sincretic în citit-scris, devin în clasa a doua lecții de *limba și literatura română* în care se îmbină lectura, elementele de structură a comunicării orale și scrise, componentele de îmbogățire a vocabularului, cunoștințe despre ortografie și punctuație ș.a. Rezolvarea sarcinilor didactice se află acum în strâns raport cu acel summum de abilități inițiale, de instrumente și mijloace de bază ale învățării - cititul, scrisul, număratul, socotitul, dar depinde și de plăcerea copilului de a se exprima prin desen, muzică, joc de rol, activități cu caracter praxeologic. Acest lucru impune diversificarea, îmbinarea, alternarea activităților de învățare, atingând treptat praguri superioare de dificultate, în funcție de conținutul și calitatea achizițiilor precedente.

La *matematică*, alături de dezvoltările specificate în programa școlară, apar numeroase elemente cu un caracter inedit în ceea ce privește preocuparea de a le dezvolta elevilor o gândire matematică. Deși se menține dependența de mijloacele intuitive (suport imagistic, demonstrația învățătorului, operarea cu obiecte-suport) se constată o creștere a vitezei de reacție, o mai mare coerență și claritate în explicarea/

motivarea unei acțiuni, o îmbunătățire a modului de operare cu termeni din vocabularul matematic, avansând spre învățarea matematicii bazată pe logică și pe structuri conceptualizate. Formarea de capacități matematice combinatorii pluri- și intraoperaționale, presupune ca demersul pentru însușirea unui nou algoritm să se bazeze pe activități de învățare atent selectate, cu cerințe clar formulate, pentru a se evita confuziile și ambiguitățile.

În rezolvarea problemelor, deși se reduce treptat rolul intuitivului, copiii au tendința de a folosi schema învățată în clasa întâi: „se cunoaște”, „se cere”, „plan de rezolvare”, „operația matematică potrivită”, „formulă numerică”, „răspuns”. Dacă însă problemele sunt formulate sub forma unor ghicitori, în versuri, de foarte multe ori acești pași sunt eludați, elevii descoperind cu multă rapiditate răspunsul corect, ceea ce înseamnă că mecanismul de rezolvare a fost interiorizat.

Lucrul frontal, munca individualizată cu ajutorul fișelor diferențiate, lucrul pe grupe de nivel sau eterogene, activitatea în perechi reprezintă formele de organizare cu o mare valoare practică deoarece oferă cadrul optim prin care atât elevii care se confruntă cu rămăneri în urmă la învățatură cât și cei dotați cu aptitudini deosebite pot progresa.

Utilizarea adecvată a metodelor active-participative, centrate pe elev, contribuie la eficientizarea activităților didactice și la diversificarea activităților de învățare. „*Orice metodă poate să aibă un potențial formativ și un potențial de activizare specific intrinsec*” (Bocoș, M., 2002), care pot fi exploatate, valorificate și transformate în valențe formative.

Învățare interactivă cuprinde **trei tipuri principale de interacțiune**:

- Primul este elev-conținut, în care elevul interacționează cu fapte, lecturi și informații prin intermediul activităților de învățare.

- În al doilea tip de interacțiune, elev-profesor, elevul interacționează în principal cu profesorul, rolul acestuia din urmă fiind acela de moderator, de facilitator în demersul investigativ.

- În formatul al treilea numit elev-elev, elevii colaborează unul cu altul pentru a construi cunoștințe, pentru a învăța unii de la alții, pentru a-și împărtăși experiențele de învățare.

Prioritatea diversificării activităților de învățare compatibile cu strategiile interactive este demonstrată concludent prin cercetările actuale care arată că atunci când elevul este pus în situația de participant activ la procesul de instruire-învățare, performanțele școlare devin evidente. În acest context, *problematizarea și învățarea prin descoperire*, se evidențiază ca atribute ale interactivității transformând un act pasiv de receptare a cunoștințelor, într-un act de permanentă căutare, de sondare a cunoștințelor deja acumulate, în vederea formulării unui răspuns la o anumită cerință. Predarea interactivă nu înseamnă prezentarea conținutului care trebuie însușit de către elevi într-o formă finală, elaborată, ci elevii trebuie să fie cei care descoperă acest conținut, printr-o angajare intelectuală efectivă.

Apariția unui număr mare de noi metode care promovează învățarea interactivă (*Jocul anticipărilor, Pălăriile gânditoare, Cubul, Copacul ideilor, Cvintetul, Brainstorming-ul, Harta predicțiilor* etc.) generează o multiplicare a activităților de învățare corespunzătoare, creând premisele largirii sferei de cunoaștere, contribuind la formarea și dezvoltarea abilităților, aptitudinilor, capacităților, competențelor elevilor.

Analiza și aprecierea eficienței gamei de activități de învățare folosite pentru a-i pregăti pe elevii din ciclul primar pentru evaluările naționale este un proces de o mare complexitate, structurat pe

acțiunile conjugate ale unor componente de o mare diversitate, cu caracteristici variate. Acest proces nu este unul de scurtă durată, ci se derulează permanent în timp, acționând ca un feedback. Modificarea pozitivă, optimizarea variabilelor, în sensul în care dezvoltarea elevilor este puternic amprentată de modul în care sunt îmbinate aspectul informativ specific învățării cu cel formativ generat de activitățile cu caracter praxeologic asigură condițiile dezvoltării autonomiei și a autocontrolului – factori favorizanți ai succesului școlar.

Bibliografie :

1. Bocoș, M. (2002), *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, ediția a II-a, revăzută, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca
2. Chiș, V. (2005), *Pedagogia contemporană, pedagogia pentru competențe*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca
3. Ciolan, L., (2008), *Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași
4. Cucos, C. (1996), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași

BULGARIA

**Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica,
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău**

Istoria Bulgariei s-a îngemănat cu istoria poporului nostru, motiv pentru care trebuie să ne cunoaștem și să ne cinstim reciproc trecutul. Cu peisajul său încântător și spectaculos, cu oameni harnici și primitivi, această țară merită a fi admirată, cu atât mai mult cu cât ne bucurăm de hotarul comun, Dunărea.

Corul „Lyra”, de la Centrul Cultural „Al. Marghiloman”, din Buzău, dirijat de domnul profesor Stănescu Ștefan, a concertat în Bulgaria, în vara anului 2014, la invitația corului „Rodni Zvutsi”, din Shumen. Schimbul acesta de experiență ne-a dat posibilitatea să ne punem în valoare repertoriul, tehnicile interpretative și ținuta scenică. Oficialitățile orașului gazdă și câțiva colegi bulgari ne-au însoțit în vizitele tematice organizate, fiindu-ne adevărați ghizi în intenția noastră de a afla istoria locală. Am vizitat vechea așezare locuită odinioară de traci și de romani, ce a devenit mai importantă în vremea întemeierii Primului Stat Bulgar, în anul 681, când a avut rolul de a apăra vechile capitale din apropiere, respectiv Pliska și Preslav. Tot atunci, am aflat faptul că Ruse, Silistra, Shumen și Varna au fost cele patru cetăți care au avut rolul de a opri și trecerea oștilor rusești spre centrul Imperiului Otoman. Oamenii locurilor, precum: bulgarii, polonezii, ungurii, musulmanii etc., au contribuit, de-a lungul secolelor, la dezvoltarea și la înfrumusețarea orașului, acesta devenind un important centru industrial, cultural și turistic. Nu departe, urcând la 450 metri, am văzut „Monumentul Întemeietorilor Bulgariei”, ridicat în anul 1981, cu ocazia aniversării a 1300 de ani de la întemeierea Primului Stat Bulgar. Impresionant și măreț, construit în stil „cubist”, monumentul ne-a amintit despre hanii: Asparuh („întemeietorul Primului Imperiu Bulgar”), Tervel („diplomatul abil”), Kum („cuceritorul”), Omurtag („ziditorul”), Boris și Simeon („cneazul”). A

meritat vizita și unul dintre monumentele arhitecturii musulmane, din secolul al XVIII-lea, Tombul, fiind cea mai mare și mai frumoasă moschee din Bulgaria, construită de Șerif - pașa din Madara.

La 16 Km, într-o zonă pitorească și bogată în vestigii arheologice, am întâlnit satul Madara, străjuit de platoul mărginit de stânci abrupte. Se poate ajunge sus și se poate vedea toată vechea rețea de fortificații ce apărau cele două vechi capitale amintite. În zonă s-au descoperit așezări trace și romane, cea mai importantă fiind localizată la înălțime, ultimul loc de refugiu. Acolo s-ar fi adăpostit și Țarul Simeon, când ungerii au năvălit și au jefuit țara, istoricii numind vremea acestuia ca fiind „secolul de aur al culturii bulgare”. Cetatea a avut un rol important și în vremea celui de-al doilea stat bulgar (1185), până când a fost cucerită de turci, la 1388. În stâncile prăpăstioase se deschide o peșteră mare și se văd chilii datate din sec. al XIV-lea. În apropiere, la o înălțime de 25 de metri, se află „Călărețul de la Madara”. Acest basoreliev, având înălțimea de 2,85 m, înfățișează un călăreț cu sulița în mâna dreaptă, străpungând un leu, ce se află la picioarele calului, iar în spatele acestora se vede un câine de vânatoare. Există și câteva inscripții din vremea hanilor Tervel (701-718), Kornisoș (739-756) și Omurtag (814-831). La poalele stâncii s-au descoperit urmele marelui palat al ultimului important han amintit. Unii istorici susțin că basorelieful este din vremea hanului Omurtag, alții îl consideră cu mult mai vechi, reprezentând o divinitate tracă. Bulgarii au hotărât ca pe o parte a monedelor cu valori mai mici de 1 leva să fie imprimat „Călărețul de la Madara”, acesta fiind considerat unul dintre simbolurile lor naționale, inclus în Patrimoniul Mondial UNESCO. Am vizionat cu interes filmul despre istoria acelor locuri și am apreciat exponatele muzeului. Am finalizat această vizită cu un concert susținut în impresionantul amfiteatru natural, loc prielnic pentru susținerea diferitelor activități culturale.

Interesante au fost și ruinele vechiului oraș Pliska, prima capitală a celui dintâi stat bulgar. Mai curând un lagăr militar, după sistemul întăriturilor concentrice, acest oraș adăpostea: palatul hanului, locuințele boierilor, templul (după creștinare, biserica), casele, atelierelor etc. Toate aceste construcții ne-au indicat un nivel înalt al culturii materiale. Exponatele muzeului atestau importanța acelor locuri, viața oamenilor, dorința lor de a trăi liberi. Bazilica de la Pliska era cea mai mare din Europa, fiind ridicată între anii 864-886, în timpul domniei Țarului Boris, cel ce i-a creștinat pe bulgari (865) și cel care a adoptat alfabetul chirilic.

Impresionant, înalt (de 70 m) și stâncos, capul Kaliakra (Caliacra - Parc Național și Rezervație Arheologică) l-am aflat ca fiind o limbă de piatră care înainta circa 2 km în Marea Neagră. Cu o istorie tumultuoasă, dovedită de ruinele vechilor civilizații care și-au lăsat amprentele în aceste ținuturi, amintind: tracii, romanii, turcii etc., acesta a fost martorul mut al multor bătălii navale. Legendele vorbesc și despre cele 40 de fete frumoase, printre care și Kaliakra, ce au preferat să se arunce în mare, decât să cadă vii în mâinile cuceritorilor turci. În timp ce grotă cea mai mare găzduiește Muzeul de Arheologie, unde am văzut exponate interesante, atât în grotă de la țărm, cât și în cele submarine trăiesc păsări și animale rare. De la Irina Stoica, din revista „Magazin Săptămânal Cultural - Științific Independent” (9 octombrie 2014, Nr.41), am aflat faptul că aici ar fi fost descoperit trupul Cuvioasei Parascheva, „nealterat și frumos mirositor”. De-a lungul timpului, moaștele au fost depuse în multe biserici (Epiyata, Târnova etc.), ca în final, acestea să-și găsească liniștea la Iași, în anul 1641, în biserica „Sf. Trei Ierarhi”, ctitoria voievodului Vasile Lupu. După incendiul acestei biserici, din 1888, cuvioasa a fost dusă în Basarabia (1916), la Ciorogârla (1943) și la Pasărea, urmând ca după război să revină la Iași. Se știe că Sfânta Cuvioasa

Parascheva este patroana Moldovei, iar pe 14 octombrie Biserica Ortodoxă o prăznuiește cu mare cinste pe cea cunoscută credincioșilor ca fiind „Sfânta Vineri”.

Considerat a fi „cuibul liniștit”, numit și „Coasta de Argint”, fermecătorul Balcic (Balcik), atât de iubit de regina Maria, ne-a purtat pașii pe potecile străjuite de numeroase plante rare, într-un decor de neuitat, amintindu-ne parcă de vremurile când aceste

locuri erau frecventate atât de către familia regală a României, cât și de către invitații de seamă, amintind pe: Mihail Sadoveanu, Nicolae Tonitza, Nicolae Iorga, Paul Morand etc.

Cum acest schimb de experiență a fost o reușită, mulțumim atât domnului profesor, conducerii Centrului Cultural „Al. Marghiloman”, colegilor coriști, cât și colaboratorilor bulgari, sperând la alte activități comune.

Bibliografie:

1. Velichi, N. C-tin. (1973). *R.P.Bulgaria*. București: Editura Enciclopedică Română.
2. Stoica, I. (2014). *Magazin Săptămânal Cultural – Științific Independent*. București: Editura Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
3. Boia, L. (2014). *Balcic, micul paradis al României Mari*. București: Editura Humanitas.

ANALIZA ȘI DIAGNOZA NEVOILOR EDUCAȚIONALE ȘI DE FORMARE

Profesor, Anușa Sorescu
Liceul Teoretic George Călinescu, București

Analiza și diagnoza nevoilor educaționale și de formare prin care se fac unele constatări referitoare la resursele organizației și la mediul social, economic și cultural, realizabilă prin:

- a) analiza fișei postului (a atribuțiilor de serviciu ale unui angajat), urmate de identificarea pregătirii care îi este necesară pentru satisfacerea mai bună a sarcinilor de serviciu. Se poate studia și standardul ocupațional pe care se bazează activitatea respectivă, adică nivelurile de performanță și competență cerute pentru practicarea profesiei respective.
- b) analiza scopurilor organizaționale, urmate de identificarea obiectivelor de dezvoltare personală, corelate cu aceste scopuri și apoi de definirea pregătirii necesare pentru atingerea acestor obiective individuale.
- c) analiza organizațională a nevoilor de formare, cu accent pe problemele întâmpinate de fiecare angajat în îndeplinirea sarcinilor.

Se vor avea în vedere:

- + mediul (funcționarea sistemului național de învățământ, legislația, tendințele actuale în domeniu, dotarea materială a școlii etc.);
- + motivarea personalului și starea de spirit din școală;
- + cunoștințele, aptitudinile, sarcinile angajaților, cursurile de formare la care aceștia au participat etc.;
- d) analiza informațiilor cantitative referitoare la unitatea școlară (numărul și vârsta elevilor și salariaților școlii, rata abandonului școlar etc.) și la fiecare persoană în parte (elevi, cadre didactice etc.), identificându-se astfel profilul general al școlii și putându-se anticipa eventualele reacții și rezistențe la acțiunea formativă.
- e) analiza informațiilor de tip calitativ, care cuprinde date despre:
 - + ambianța din unitatea școlară de proveniență;
 - + mediul social din care provin elevii;
 - + calitatea personalului din unitatea școlară, comunicarea din cadrul ei și managementul acesteia. Aceste date se utilizează în același mod și servesc acelorași scopuri ca și cele specifice analizei de tip cantitativ.

f) cunoașterea grupurilor de interese (cadre didactice, elevi, părinți, inspectorate școlare, autorități locale, agenți economici, biserica etc.), a cerințelor lor privitoare la educație, a relațiilor lor cu școala etc.

g) analiza comunității de proveniență a elevilor, referitoare la:

- + parametrii social-economici și evoluția lor;
- + nevoile comunității și măsura în care instituțiile de învățământ pot să le satisfacă;
- + gradul de integrare a instituțiilor educaționale în strategia comunitară.

h) diagrama Ishikava⁴, un grafic care are ca funcție clasificarea și detalierea elementelor care acționează asupra unei anumite probleme care trebuie rezolvate.

i) auditul, o metodă de diagnosticare a cauzelor care au generat unele probleme, de evaluare a importanței lor și de formulare a unor recomandări. Fiind un instrument de observare, analiză și, îndeosebi, de evaluare, auditul are ca obiective identificarea punctelor tari și slabe specifice școlii și colectarea de informații necesare stabilirii priorităților de dezvoltare. Desfășurarea lui are ca etape studierea contextului, stabilirea conținutului, a rolurilor și a resurselor. El se poate folosi pentru evaluarea progresului școlar, pentru analizarea ofertei curriculare, a managementului școlar, a predării unor discipline, a parteneriatelor organizaționale, etc.

j) metoda celor cinci „*de ce?*”, care constă în punerea de cinci ori a acestei întrebări, mai întâi asupra problemei identificate, apoi asupra răspunsului dat, demersul continuând mai departe. Se utilizează pentru identificarea cauzelor profunde ale problemelor existente.

Exemplu: Părinții nu vin la ședințe. De ce?

1. Pentru că nu-i interesează ce se întâmplă în școală. De ce?
2. Pentru că nu primesc informații care să-i intereseze. De ce?
3. Pentru că nu au fost întrebați ce doresc de la școală. De ce?
4. Pentru că directorul și cadrele didactice se interesează numai de ceea ce se întâmplă în interiorul școlii. De ce?
5. Pentru că în școală există o cultură organizațională centrată pe profesor. De ce?

k) metoda celor cinci „*cum?*”, similară celei precedente și utilă mai ales în stabilirea unor căi de rezolvare a problemelor.

Exemplu: Trebuie formată la elevi o atitudine pozitivă față de școală. Cum?

⁴ Maria Eliza Dulamă, *Metodologii activizante-teorie și practică*, Editura Clusium, 2008, p. 342

1. *Ei trebuie implicați mai mult în educație. Cum?*
2. *Trebuie utilizate metode participative de instruire. Cum?*
3. *Cadrele didactice trebuie pregătite mai bine în acest sens. Cum?*
4. *Prin organizarea în școală a unui stagiu de formare continuă pe probleme metodologice. Cum?*
5. *Prin elaborarea acestui stagiu în parteneriat cu experți de la Institutul de Științe ale Educației. Cum?*

l) metoda „Pește” care vizează contextul în care funcționează organizația, referindu-se la :

- + politicile educaționale la nivel național, regional sau local, politicile de dezvoltare regională sau locală;
- + ramurile economice prioritare în regiune și resursele pe care le pot oferi educației;
- + modul cum sunt abordate problemele sociale, poziția oamenilor din zona respectivă față

de educație;

nivelul tehnologic al educației (dotarea cu aparatura necesară, existența / inexistența resurselor pentru învățământul la distanță etc.)

contextul ecologic;

m) analiza SWOT⁵ care cuprinde:

- + punctele tari și cele slabe, care se referă la mediul intrinsec nivelului supus analizei, astfel că, dacă analiza se referă la elevi, se va vorbi de competențele, abilitățile și comportamentul elevilor, iar, dacă analiza se referă la școală în ansamblu, se va vorbi de dotarea școlii, de reurse, de atitudinile dominante etc.;
- + oportunitățile și amenințările, care se referă la factorii externi care favorizează sau împiedică o acțiune, astfel încât, în cazul elevilor, se va vorbi de ceea ce școala și comunitatea le oferă sau nu, iar, în al doilea caz, se va vorbi de ceea ce sistemul și cel social îl oferă sau nu școlii.

Unele din aceste metode se suprapun parțial, altele sunt complementare. Sursele din care se colectează informații pot fi:

- + documente scrise și statistici oficiale;
- + interviuri, în cadrul cărora este necesară crearea unei atmosfere destinate, care să-l încurajeze pe cel interviuat să se exprime deschis;
- + ateliere de lucru și alte forme structurate de dezbatere;
- + brainstormingul, utilizat pentru producerea de idei noi;
- + chestionare de diferite tipuri;

⁵ Maria Eliza Dulamă, *Metodologii activizante-teorie și practică*, Editura Clusium, 2008, p. 296

METODE COMPLEMENTARE DE EVALUARE - JURNALUL REFLEXIV

Profesor înv. primar, Buleteanu Iuliana
Liceul „George Țârnea” Băbeni, Vâlcea

Metodele complementare de evaluare constituie o alternativă la formulele tradiționale ale căror prezență domină. Alternativele oferite constituie opțiuni metodologice și instrumentale care îmbogățesc practica evaluativă evitând rutina și monotonia. Valențele formative le recomandă susținut în acest sens.

Este cazul, în special, al investigației, al proiectului și al portofoliului, al hărților conceptuale care în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru a căror rezolvare stimulează învățarea de tip euristic.

Jurnalul reflexiv (“reflexive diary”) se înscrie în rândul metodelor alternative de evaluare și cuprinde însemnările elevului asupra aspectelor trăite în procesul cunoașterii. Este o “excelentă strategie de evaluare pentru dezvoltarea abilităților metacognitive”, constând în reflectarea elevului asupra propriului proces de învățare și cuprinzând reprezentările pe care le-a dobândit în timpul derulării acestuia.

Se poate centra pe aspectele următoare:

- 1) dezvoltarea conceptuală obținută;
- 2) procesele mentale dezvoltate;
- 3) sentimentele și atitudinilor experimentate (trăite).

Reflecția elevului asupra acestor aspecte poate îmbunătăți învățarea viitoare.

În **jurnalul reflexiv** se trec în mod regulat, experiențe, sentimente, opinii, gânduri împărtășite cu un punct de vedere critic. Elevul este îndemnat să răspundă la întrebări de genul:

- Ø Ce ai învățat nou din această lecție?
- Ø Cum ai învățat?
- Ø Ce sentimente ți-a trezit procesul de învățare?
- Ø Care din ideile discutate ți s-au părut mai interesante?
- Ø Care necesită o clarificare?
- Ø Ce dificultăți ai întâmpinat?
- Ø Cum te simți când înveți la științe?
- Ø Cum poți utiliza în viitor această experiență de învățare?
- Ø În ce măsură ceea ce ai studiat ți-a satisfăcut așteptările?
- Ø Cum îți place să înveți în viitor următoarea temă (capitol, lecție)?
- Ø Ți-a plăcut experiența (de învățare)? Dacă da, de ce?
- Ø Dacă ai putea schimba ceva, ce ai face?
- Ø Aducă alte comentarii care te preocupă.

Jurnalul reflexiv reprezintă un dialog al elevului purtat cu sine însuși, din care învață despre propriile procese mintale. Prin această metodă alternativă se urmăresc trei probleme:

- Ø *autoreglarea învățării* (prin examinarea atitudinilor, a dedicației și a atenției concentrate în direcția depășirii unei sarcini de învățare);

Ø *controlarea acțiunilor desfășurate asupra sarcinii de învățare* (prin analiza planificării, a demersurilor metodologice de rezolvare a sarcinii și a rezultatelor obținute);

Ø *controlarea cunoașterii obținute* (prin analiza noțiunilor asimilate, a lacunelor înregistrate și a cauzelor acestora).

Avantajele aplicării acestei metode:

Ø jurnalul reflexiv este o modalitate reflexivă, deschisă și flexibilă de evaluare;

Ø elevul poate să-și exprime propriile nemulțumiri, dar și expectațiile, exprimându-și dorințele și satisfacțiile;

Ø învățătorul poate să cunoască (cu voia elevului) și alte aspecte care influențează procesul învățării și astfel să-l ajute pe elev și să sporească calitatea instruirii;

Ø cunoscând aceste aspecte, se produce o mai mare apropiere între învățător și elev, acesta din urmă simțindu-se înțeles și conștientizând faptul că sunt luate în considerare circumstanțele;

Dezavantajele jurnalului reflexiv țin de elaborarea sa. Pentru a fi eficient jurnalul reflexiv trebuie completat periodic. Acest lucru solicită disciplină și notarea cu regularitate a reprezentărilor elevilor, precum și a punctelor de vedere critice. Nu este o muncă ușoară, deoarece elevii nu sunt obișnuiți să reflecte asupra muncii lor. Ei trebuie învățați și îndreptați treptat pe acest drum al analizei proprii, pentru a înțelege de ce este necesară și cum trebuie făcută.

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

1. Calculează:

$$\begin{array}{cccccc} 25 \times & 37 \times & 332 \times & 356 \times & 3 \times 10 = & 100 \times 4 = \\ 6 & 7 & 4 & 2 & 3 \times 100 = & 200 \times 3 = \end{array}$$

2. Calculează în două moduri:

$$(100 + 20) \times 6 = \qquad (20 + 8) \times 3 =$$

3. Calculează, descompunând după modelul:

$$6 \times 24 = 6 \times (20 + 4) \qquad 4 \times 36 = \qquad 3 \times 124 =$$

4. Află:

- a) numărul de 6 ori mai mare decât 170; b) triplul numărului 145;

5. Află suma a trei numere naturale știind că primul este 96, al doilea este cât dublul primului, iar al treilea este cu 39 mai mic decât al doilea.

6. Într-o librărie s-au adus 134 de volume de versuri, de 2 ori mai multe reviste, iar cărți de colorat cu 25 mai multe decât reviste.

Câte volume de versuri, reviste și cărți de colorat s-au adus în total?

7*. Compune și rezolvă o problemă după următoarea formulă numerică: $125 + 125 \times 4 =$

FISA DE RECAPITULARE

1. Indică printr-o săgeată rezultatul corect.

7×10	100	$5 \times 100 + 25$	250
10×10	250	$38 + 100 \times 8$	525
25×10	70	$3 \times 100 - 50$	838

2. Scrie numerele 250, 400, 580 ca produs cu un factor 10.

3. Scrie prin exercițiu apoi calculează:

- a) suma dintre numărul 120 și produsul numerelor 30 și 10;
 b) produsul dintre 6 și suma numerelor 63 și 78;
 c) diferența dintre produsul numerelor 62 și 3 și numărul 87.

4. Completează tabelul.

Deîmpărțit			
Împărțitor	6	80	123
Cât	37	9	5

5. Calculati

3	2	x			2	1	x			1	2	7	x					4	
	2	0				4	0					3					1	5	2

6. Completează cu semnele corespunzătoare (<, =, >).

12×7 7×12 ; 4×138 138×3 ; 30×9 30×29

7. Câte stelute au lipit copiii pe geamurile școlii, dacă au folosit 3 cutii cu câte 120 de stelute argintii și 2 cutii cu câte 110 stelute aurii?

8. Silvicultorii au împădurit o zonă deluroasă cu 279 puiți de plop, puiți de salcâm erau de două ori mai mulți decât de plop, iar de mesteacăn cu 435 mai puțini decât plop și salcâm la un loc. Câți puiți de mesteacăn s-au plantat?

Am ales ultimele 2 ore din unitatea de învățare aleasă, și anume cea de recapitulare și cea de evaluare.

Ce am intenționat?

Pe parcursul întregii unitați am dorit ca elevii să-și însușească tehnica de calcul a produsului numerelor în centrul 0-10000, să se familiarizeze cu terminologia specifică operațiilor de înmulțire, să aplice în situații cotidiene înmulțirea, rezolvând probleme, să compună probleme care să aibă un suport real în viața de zi cu zi, folosind operațiile învățate.

Ce am obținut?

Rezultatele obținute de elevii mei au fost mulțumitoare, dat fiind faptul ca la testul de evaluare niciun elev nu a obținut calificativul insuficient, doar trei elevi din cei 32 au obținut calificativul Suficient, aceștia reușind sa calculeze și sa aplice distributivitatea înmulțirii fata de adunare, dar nefinalizând ceilalti itemi. 11 elevi au luat calificativul Bine, aceștia au realizat câte 3 itemi incomplet, iar restul de 18 elevi a reușit sa rezolve testul complet, obținând calificativul Foarte bine.

Ce reacții au avut elevii (pozitive, negative)?

În fata unei noi provocări, elevii mei sunt curioși, receptivi, dornici de noi cunoștințe. Asa a fost si de aceasta data, participând cu interes pe parcursul întregii unitați de învățare, ridicand probleme juste , ori de câte ori era ceva neclar, reușind astfel să-și însuseasca notiunile. Nu a fost straina nici competitia, dar nici jocul didactic, care i-a motivat permanent. Elevii cu performante mai slabe au avut parte de ore suplimentare de ameliorare, nefiind descurajati, dimpotriva, apreciati pentru progresul facut.

Ce feedback am oferit elevilor?

M-am declarat multumita de performanta celor care au luat calificativul Foarte bine și i-am incurajat pe ceilalti, explicandu-le ca doar lucrând exercițiile cu mai multa atentie pot obtine rezultate frumoase.

Ce aş fi putut face mai bine?

Probabil as fi putut sa lucrez mai mult timp diferențiat, dar nu am dorit sa afectez latura emoționala a elevilor cu inteligenta matematica mai putin dezvoltata.

Ce îmi propun pentru data următoare?

Tratare diferentiata pentru cei cu probleme de invatare la matematica.

ROLUL ABILITĂȚILOR PRACTICE ÎN PREGĂTIREA COPILOR PENTRU VIAȚĂ

**Prof. înv. primar, Ardelean Cristina-Daniela
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani - Hunedoara**

*„Îmi plac copiii – orice copil e un mic Picasso, sunt bulgări de creativitate.
Întotdeauna trebuie întreținută partea copilărească din noi.” (Francis Ford Coppola)*

Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă „a crea”, „a făuri”. Însăși etimologia cuvântului demonstrează că termenul de creativitate definește un act dinamic, un proces care dezvoltă, se desăvârșește și își cuprinde atât originea cât și scopul. El a fost introdus în psihologie de către G. W. Allport, pentru a desemna o formațiune de personalitate. În opinia sa, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalității, respectiv la aptitudini, atitudini sau trăsături temperamentale.

Psihologii susțin că „a fi creativ” înseamnă a crea ceva mai original și adecvat realității. Creativ este cel care se caracterizează prin originalitate, expresivitate și este imaginativ, deschizător de drumuri, inventiv, inovativ.

În contextual reformei învățământului, curriculum-ul disciplinei abilități practice urmărește dezvoltarea cu precădere a deprinderilor de natură aplicativă.

Revizuirea programelor școlare a avut în vedere racordarea, încă din învățământul primar, a obiectivelor și a conținuturilor învățării la cerințele formulate pentru educația de bază. Se creează astfel premisele ca, pe parcursul școlarității obligatorii, toți elevii să dobândească un sistem de cunoștințe, abilități și atitudini care să le faciliteze viitoarea integrare în viața socială și profesională. Rezultatul este benefic atât pentru individ, cât și pentru societate.

Este necesar de înțeles că abilitățile practice ca disciplină de învățământ, în noul curriculum național, are un loc bine definit în formarea armonioasă a personalității. În viziune interdisciplinară, ca principiu și modalitate de restructurare a conținuturilor școlare, acest obiect de învățământ are menirea de a dezvolta latura practică a personalității, de a-l apropia mai mult pe elev de muncă, de viața socială, de alegerea potrivită a carierei. Lecțiile de abilități practice contribuie la îmbogățirea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor însușite la celelalte obiecte de învățământ, constituie în același timp un mijloc de aplicare în practică a unora din aceste cunoștințe.

Aceste activități au un accentuat rol formativ-educativ. Elevii sunt solicitați la un efort intelectual susținut în care sunt exersate spiritul de observație ca și celelalte capacități și procese intelectuale, cum ar fi gândirea, memoria, imaginația, limbajul, creativitatea și multe altele.

Prin exersare, în cadrul lecțiilor de abilități practice, elevii își formează priceperi, deprinderi, capacități și aptitudini practice, adică învață ceea ce se cheamă „*a ști să faci*”. Elevii își pot cultiva spiritul aplicativ, își pot forma un comportament practic. Îndemânarea practică, o anumită abilitate în mișcările mâinilor prezintă însușiri importante ale omului zilelor noastre.

În acest sens, putem spune că acest tip de lecție poate contribui la educarea dragostei și a respectului față de muncă, a comportamentului disciplinat și a spiritului economic, la formarea capacității de apreciere corectă a muncii personale și a celorlalți, în spiritul cooperării, al întrajutorării, promovând competiția și evaluarea corectă a rezultatelor, la cultivarea spiritului gospodăresc și a interesului pentru a obține prin muncă mult și bun, cu cheltuieli cât mai puține, condiție a progresului material și spiritual.

Fiecare activitate desfășurată în cadrul lecțiilor de abilități practice conduce la achiziționarea unor cunoștințe, la dezvoltarea unei anumite abilități, prin exersarea unor tehnici specifice.

Putem așadar să înțelegem rolul covârșitor al disciplinei în viața elevilor noștri, în formarea lor, și să gândim la desfășurarea unor astfel de activități cu responsabilitate și pasiune.

Bibliografie:

1. Cocoș, Constantin, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2000.
2. Preda, Viorica, *Educația pentru știință*, Ed. Campania, București, 2000.
3. Roșca, Mihaela, *Creativitatea și inteligența emoțională*, Ed. Polirom, Iași, 2004.

DE LA ANALIZA TEXTULUI LA STRUCTURA CUVÂNTULUI

**Prof. înv. primar, Șorlei Elena,
Școala Gimnazială Nr. 13, Vâlcea**

Cultivarea limbajului reprezintă una din cele mai de seamă sarcini ale ciclului primar și ale școlii în general. Disciplina în cadrul căreia elevii învață, în mod sistematic un ansamblu de reguli elementare, privitoare la modificarea formelor cuvintelor și la îmbinarea lor în propoziții este limba și literatura română.

Prin studierea limbii și literaturii române în ciclul primar, elevii trebuie să cunoască logica limbii, bogăția ei și să se deprindă să folosească în mod corect și conștient, în vorbire și scriere, un vocabular corect și variat și de o exprimare corectă.

Elevii, studiind această disciplină, dobândesc posibilitatea să înțeleagă mai bine gândurile altora și să se folosească de limbă ca mijloc de comunicare și de acumulare de informații necesare pregătirii lor. Vocabularul elevilor se amplifică și se precizează, deoarece "limba copilului este limba vorbită care corespunde trebuințelor și intereselor sale". Adevărata aptitudine gramaticală constă în a alege și a folosi corect și cu siguranță formele și construcțiile, iar nu în a le cunoaște în mod teoretic ".

Astfel, însușirea oricărei noțiuni de limbă, implică un șir de procese logice pe care elevul este obligat să le parcurgă .

Procesul de perfecționare a însușirii limbii este legat implicit de procesul de dezvoltare a gândirii, de trecere de la gândirea concretă la cea abstractă, de la cunoașterea senzorială la cea noțională, logică .

În însușirea noțiunilor, a regulilor gramaticale din sistemul limbii materne sunt necesare câteva premise psihologice care să stea la baza activității cu elevii mici:

- formarea noțiunii de cuvânt ca unitate structurală a limbii pe care o vorbesc;
- distingerea părților formale a cuvintelor, a laturii lingvistice de cea de sus, obiectuală sau noțională;
- introducerea în gândirea elevilor a unui punct de vedere nou față de fenomenul limbii, formarea punctului de vedere gramatical.

Fără o gândire logică și gramaticală nu se pot însuși în mod conștient și activ cunoștințele despre limbă. Prin urmare, gândirea logică este și o consecință și un auxiliar obligatoriu în studierea problemelor de limbă .

Cunoștințele teoretice de limbă nu se pot considera asimilate decât în momentul când devin operante. Ele au rolul de a controla, a dirija și a regla exprimarea.

Se știe că însușirea unei noțiuni nu înseamnă numai să știi să numești caracteristicile ei, chiar dacă acestea sunt numeroase și esențiale, ci e necesar să știi să aplici noțiunea în practica vorbirii și scrierii, adică să poți opera cu ea. În acest sens, condiția fundamentală o constituie exercițiul.

Exercițiile pot fi mult mai puțin complexe, în funcție de sarcinile urmărite și de particularitățile de vârstă ale elevilor .

Exercițiile pot fi orale și scrise, potrivit sarcinilor pe care urmărim să le rezolvăm, pot fi fonetice, morfologice, sintactice, ortografice etc.

În funcție de gradul de solicitare a elevului în rezolvarea lor, ele se pot clasifica în exerciții de recunoaștere (de alegere, de recunoaștere și caracterizare, de recunoaștere și grupare etc.) și exerciții cu caracter creator (de completare de exemplificare, de modificare, compunerile gramaticale etc.).

Alături, de exercițiu, metoda analizei gramaticale are o importanță hotărâtoare. Ea aduce contribuții însemnate la dezvoltarea gândirii elevilor, la însușirea conștientă a fenomenelor gramaticale. Fiecare din formele de analiză gramaticală (fonetică, lexicală, morfologică, sintactică etc.) solicită activități psihice superioare și o atitudine conștientă a elevului față de faptul de limbă pe care-l supune analizei .

Înțelegerea profundă a unei noțiuni gramaticale este determinată în foarte mare măsură de modul în care fiecare elev a fost condus să parcurgă, pe baza operațiilor logice de gândire, drumul de la particular la general, de la concret la abstract. Exersarea de către fiecare elev a operațiilor logice de gândire este obligatorie pentru și categoriilor gramaticale .

În procesul analizei gramaticale, elevul judecă și aplică regula la un fapt singular al limbii, el face un raționament și, folosind o anumită regulă gramaticală pentru a fundamenta o afirmație, el face o argumentare . Orice analiză gramaticală, în fond, este un lanț de raționamente și argumentări strâns legate între ele .

Operând cu abstracțiuni de un nivel superior, gramatica stimulează procese fundamentale ale gândirii, ca abstractizarea și generalizarea, comparația, asocierea și disocierea, analiza și sinteza contribuind la dezvoltarea gândirii logice a elevilor.

În studiul limbii și literaturii române în învățământul primar, exercițiile de creativitate sunt extrem de diversificate, antrenând într-o măsură mai mică sau mai mare potențialul creator al școlărilor mici.

Deci, scopul final al studierii gramaticii este de a dezvolta exprimarea corectă orală și scrisă a elevilor, de a dezvolta vocabularul acestora și, nu în ultimul rând, însușirea de către elevi a deprinderilor de a scrie corect.

JOCUL DIDACTIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR VALENȚE INSTRUCTIV-EDUCATIVE

**Prof. înv. primar, Delcea Elena Georgiana,
Școala Gimnazială Nr. 13, Râmnicu Vâlcea**

Jocul este forma de activitate care predomină în copilărie, dar care trebuie să însoțească ființa umană de-a lungul întregii vieți. Se cere dezvoltarea laturii ludice a personalității pentru a putea privi cu fantezie, încântare și inventivitate soluțiile.

Actul educațional în care interacționează cei doi factori umani sunt: elevul și învățătorul. În funcție de metodele tradiționale sau modern folosite de către învățător, pot face din elev un participant activ la propria formare.

Dacă celelalte metode de predare-învățare sunt privite uneori cu rezerve, folosirea jocului didactic în cadrul lecțiilor e primită întotdeauna cu nerăbdare și entuziasm de toți elevii. Jocul poate reda o activitate decolaborare, o conexiune între profesor și elev sau între elevi, dar și posibilitatea de participare directă a elevului, în funcție propria viteză de lucru, în cadrul unei secvențe a lecției.

Jocurile didactice prin valoarea lor formativă conduc la stabilirea unor categorii de jocuri didactice. Această clasificare se poate realiza după: conținutul și obiectivele activității de joc.; materialul folosit, procesele de cunoaștere solicitate în joc. Clasificarea cea mai importantă a jocurilor didactice vizează: conținutul activității, care este un conținut de învățare (informații, deprinderi, capacități), obiectivele urmărite și materialul folosit.

Metodologia didactică presupune adaptarea conținuturilor învățării în funcție de particularitățile de vârstă ale elevului. Jocul este prezent încă din mediul instituțional al grădiniței, dar se regăsește și în toate mediile sociale.

Jocul, învățare, munca și creația reprezintă activitățile umane fundamentale. Jocul este o activitate realizată în mod conștient de către copil neputând fi confundată cu alte activități specific umane.

Jocul didactic contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, la concentrarea atenției și la formarea unor deprinderi de muncă intelectuală. independentă.

S-a ajuns la concluzia că efortul pe care îl depune copilul în activitatea realizată prin joc este la fel cu cea depusă de adult în munca. Jocul nu trebuie înțeles ca o activitate lipsită de importanță deoarece pentru copil jocul este o activitate dominantă prin care se dezvoltă și prin care el percepe lumea, o apropie, o analizează și dorește să o înțeleagă, prin care acționează și scoate la iveală sentimente și idei interiorizate. Astfel jocul îl introduce pe jucătorul său într-o lume imaginată creată de copil însuși. Jocul redă ațiunea, capabilă să-i satisfacă jucătorului imediat dorințele sau propriile aspirații. Prin acțiunea oferită de joc, se restabilește echilibrul vieții psihice și se stimulează funcționalitatea de ansamblu a acesteia.

Jocul este o activitate specific umană, prezentă în special în copilărie, prin care ființa umană își satisface nevoile, după propriile dorințe, acționând conștient dar și liber totodată într-o lume imaginată pe care el însuși și-o creează.

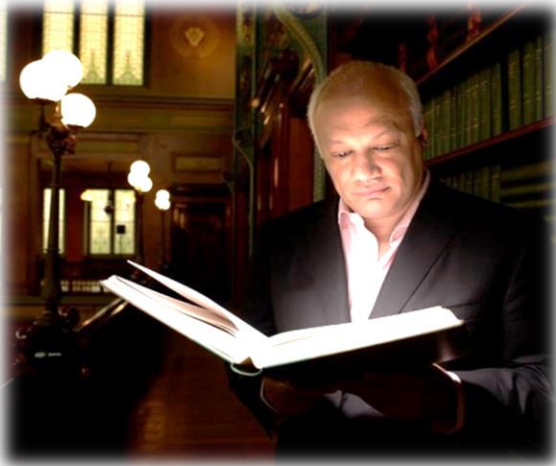
Jocul are o semnificație funcțională esențială și nu se folosește doar pentru a stârni amuzament. El formează, dezvoltă și restructurează întreaga activitate și viață psihică a copilului. Prin joc, copiii își dezvoltă creativitatea își amplifică posibilitățile memoriei percepțiile, se formează însușirile voinței, dau dovadă de răbdare, perseverență și stăpânirea de sine. Tot prin joc sunt transmise trăsăturile de personalitate: se formează respectul față de alții, apare responsabilitatea, cinstea, curajul.

Activitate fundamentală la vârsta școlarității, jocul reprezintă o activitate cu caracter decisiv în procesul dezvoltării copilului, oferindu-i acestuia posibilitatea de a pătrunde în realitatea pe care o cunoaște activ, mărind totodată întregul potențial de care dispune.

ÉRIC-EMMANUEL SCHMITT - UN PHILOSOPHE QUI RACONTE DES HISTOIRES

**Profesor, Albăli Ramona,
Colegiul Tehnic Motru, Gorj**

Éric-Emmanuel Schmitt est un dramaturge, nouvelliste, romancier et réalisateur franco-belge qui figure aujourd'hui parmi les auteurs francophones contemporains les plus lus et les plus représentés au monde. Plébiscitées tant par le public que par la critique, ses pièces ont été récompensées par plusieurs Molière et le Grand Prix du théâtre de l'Académie française. Ses livres sont traduits dans quarante-cinq langues, ses pièces sont à l'affiche dans une cinquantaine de pays et il a reçu plus de trente prix et mentions honorifiques pour son œuvre littéraire.

Écrivain philosophe à l'écriture fluide et directe, il met sa plume au service de thèmes intemporels comme la foi ou la quête du bonheur, et sait mieux que personne

donner présence aux figures mythiques les plus polaires. Touche à tout par excellence, il s'adonne aujourd'hui tant à la bande dessinée qu'à la musique, tout en poursuivant son activité d'écrivain.

Éric-Emmanuel Schmitt est né le 28 mars 1960 à Sainte-Foy-lès-Lyon, dans le département du Rhône. Fils d'un kinésithérapeute, son adolescence a été marquée par des excès de rébellion et de violence. La philosophie serait venue, selon lui, le libérer des conventions et des idées reçues qui l'insupportent tant, lui permettant ainsi "d'être lui-même". Le jeune Éric-Emmanuel Schmitt a trouvé finalement sa réelle vocation grâce à sa mère, qui l'a emmené voir une représentation théâtrale de « Cyrano de Bergerac ». Il était alors âgé de seize ans et la vive émotion qu'il a ressentie lui a ouvert les yeux sur le chemin qu'il a souhaité emprunter dans sa vie professionnelle : l'écriture. Il s'est mis à composer, mettre en scène et jouer ses premières pièces au lycée. Il a passé avec succès le concours d'entrée de l'École normale supérieure et y est demeuré cinq années, avant d'en sortir, en 1985, agrégé de philosophie.

Éric-Emmanuel Schmitt a entamé une carrière d'enseignant, d'abord à Saint-Cyr, durant son service militaire, puis à l'Université de Chambéry (Cherbourg), pendant trois années. Une excursion au Sahara, en 1989, lui a permis une découverte mystique bouleversante de l'absolu. Il a été dès lors habité par l'idée que "tout est justifié" et cette expérience a eu le mérite de raviver en lui la flamme, jamais réellement éteinte, de l'écriture. Maître de conférences en philosophie, Éric-Emmanuel Schmitt a réservé, tout au long des années quatre-vingt-dix, une grande partie de son temps et de son énergie à la création de pièces de théâtre. Ses œuvres, de « La Nuit de Valognes » (septembre 1991) jusqu'à « Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran » (2001), en passant par « Le Visiteur » (récompensée lors de la Nuit des Molières en 1994), « Variations énigmatiques » (1997) ou encore « Frédéric ou le boulevard du crime » (1998), ont rencontré un tel succès qu'il a abandonné vite son poste d'universitaire pour se

consacrer totalement à l'écriture. Il a collaboré, à l'occasion de ces différentes représentations, avec quelques-uns des plus grands noms de la scène artistique française : Francis Huster, Alain Delon, Jean-Paul Belmon. De plus, ses œuvres ont été régulièrement éditées (traduites en 40 langues et jouées dans plus de 50 pays) et connaissent le même accueil à l'étranger que celui, très chaleureux, qui leur a été réservé en France.

La passion d'Éric-Emmanuel Schmitt pour l'écriture n'a eu d'égale que son amour pour la musique, une affection qu'il a manifesté tant dans son autofiction « Ma Vie avec Mozart » que dans les traductions qu'il a effectuées des deux opéras du célèbre compositeur : « Les Noces de Figaro » et « Don Giovanni ». Avec le nouveau millénaire, l'auteur a consacré essentiellement son talent à l'écriture de romans avec des œuvres telles que « L'Évangile selon Pilate » (2000), « La Part de l'autre » (2001), « Lorsque j'étais une œuvre d'art » (2002) ou encore « Ulysse from Bagdad » (2008). Éric-Emmanuel Schmitt a continué également son fameux „Cycle de l'invisible”, une série de romans et nouvelles traitant de l'enfance et de la spiritualité, commencé en 1997 avec « Milarepa », puis, respectivement, « Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran » (2001), « Oscar et la dame rose » (2002) et « L'Enfant de Noé » (2004). En 2009, il a présenté le nouveau récit intitulé « Le Sumo qui ne pouvait pas grossir » et « Les Dix enfants que madame Ming n'a jamais eus » en 2012. En 2010, l'auteur a remporté le Prix Goncourt de la Nouvelle avec « Concerto à la mémoire d'un ange ». S'en suivent des romans (« La Femme au miroir », « Les Perroquets de la place d'Arezzo»), des pièces de théâtre (« Milady », « Kiki Van Beethoven », l'adaptation du « Journal d'Anne Franck ») et même une BD dont il a écrit les textes, « Les aventures de Poussin 1er ».

En 2012, Éric-Emmanuel Schmitt a été reçu à l'Académie royale de la langue et de la littérature française de Belgique. En 2013, il a préparé trois pièces de théâtre : « Un homme trop facile » qui serait interprété par Roland Giraud, « The Guitry's » qui mettrait à l'affiche Martin Lamotte et Claire Keim et « La Trahison d'Einstein » avec Francis Huster et Jean-Claude Dreyfus. Le célèbre écrivain a également fait ses premiers pas au cinéma dans la fiction réalisée par Benjamin Stora et diffusée sur France 2, « La Dernière campagne ». Dans ce téléfilm événement sur la vie politique française, Eric-Emmanuel Schmitt y interprétait Patrick Besson.

« *Je suis un philosophe qui raconte des histoires ! J'écris comme on tend la main, pour ne pas rester seul !* ».(<https://www.francebleu.fr/emissions/les-portraits-de-jean-paul-billo-2012-2013/eric-emmanuel-schmitt>).

Auteur dramatique, romancier, nouvelliste, scénariste, réalisateur, voire comédien, tout ce qu'il touche tend à prendre des dimensions hors normes et un retentissement quasi planétaire. La thématique de son œuvre semble intéresser non seulement beaucoup de lecteurs mais aussi attirer de nombreux spectateurs au théâtre ou au cinéma. Quiconque ayant l'occasion de se plonger dans la lecture d'un des nombreux ouvrages de l'auteur contemporain Éric-Emmanuel Schmitt a été frappé par un constat qui se veut sans appel. L'écrivain maîtrise l'art de conter et de faire voyager le lecteur dans des contrées insoupçonnées. « Le Cycle de l'invisible » est un bon exemple pour se convaincre de ses qualités de conteur hors-pair. Qui n'a pas pleuré en accompagnant Oscar dans les derniers jours de sa vie? Atteint d'un cancer terminal, cet enfant de dix ans va retrouver un peu de bonheur grâce à une mamie qui sait

trouver les mots justes, sans donner des fausses illusions. Qui n'éprouverait pas une immense tendresse pour ce vieil épicier arabe qui recueille enfant juif que ses parents ont abandonné?

Bon nombre de ses contemporains semblent s'interroger sur les raisons d'un tel succès qui ne peut être qualifié que d'incontestable. Pour Michel Meyer, « le succès de Schmitt tient à sa profonde humanité. Derrière les différences entre les hommes, les religions qui s'excluent, la mort qui sépare, la maladie ou la vieillesse qui détruit, il y a un amour des autres que rien ne saurait ébrécher. » (2004 : 8) Pour les critiques littéraires et les mauvaises langues qui assimilent le succès d'un écrivain à sa médiocrité, Meyer rétorque par les propos suivants : « À chaque livre, il séduit plusieurs centaines de milliers de lecteurs, à croire que le génie est devenu à la mode » (2004 : 7)

Éric-Emmanuel Schmitt est un phénomène original parfois surnommé « *L'incroyable machine à succès du monde de la création* ». (<https://www.francebleu.fr/emissions/les-portraits-de-jean-paul-billo-2012-2013/eric-emmanuel-schmitt>). S'il est aujourd'hui l'auteur français le plus lu et le plus joué dans le monde, c'est que son œuvre est traversée par le souci de donner un sens au côté problématique de l'existence : la maladie, la vieillesse, la mort, la tyrannie de l'argent, le retour du religieux, l'usure du sentiment amoureux. De grands thèmes classiques qui n'ont donc en eux-mêmes rien de nouveau ou de révolutionnaire mais qui, traités par Éric-Emmanuel Schmitt, semblent parler fortement à un très vaste public. Il se distingue par la qualité de ses écrits mais avant tout par la troublante exactitude de ses propos. Au-delà de l'apparente banalité des personnages et de l'illustration de destinées auxquelles chacun peut s'identifier, des portes se dérobent au fil des pages pour faire voyager le lecteur entre réel et imaginaire en passant par la route de l'introspection. Il s'agit bien d'un parcours initiatique auquel se livre le lecteur de ces œuvres. Les motifs récurrents tissent leur toile sur fond de découverte pour guider le lecteur dans cet univers fragmenté.

Éric-Emmanuel Schmitt adore faire rire les gens, or dans ses œuvres, le plaisir et la joie vont toujours de pair avec la réflexion. Normalien, agrégé de philosophie et docteur ayant soutenu sa thèse sur *Diderot et la métaphysique*, il est un écrivain courageux, voire « casse-gueule » (*La part de l'autre*, Albin Michel, 2001), qui aborde des sujets que la grande majorité des romanciers fuient. Éric-Emmanuel Schmitt précise à ce sujet : « D'abord, ce qui effraie les écrivains n'est pas forcément ce qui effraie les gens ; le public me paraît avoir des intérêts plus variés, plus profonds, plus spirituels, plus intemporels que ce que les médias ou les auteurs à la recherche d'un succès immédiat ne le croient. » (<https://classiquesetcontemporains.com/interviws/eric-emmanuel-schmitt-parle-de-lenfant-de-noe>) Au contraire, comme l'affirme le philosophe et critique littéraire Michel Meyer, l'œuvre de Schmitt « ne saurait se laisser réduire à un effet de mode », car « par delà la mode qui l'a rendu populaire, il nous renvoie aux questions essentielles. [...] Le succès peut voiler la profondeur. » (2004 : 12)

Éric-Emmanuel Schmitt se distingue de ses contemporains par la diversité des genres abordés. Qu'il s'agisse de pièces de théâtre, de romans, de nouvelles, d'essais ou de fables, il aborde son sujet avec la même maîtrise, comme si la forme n'était, en apparence, qu'un simple support à la narration d'une vérité qui est ailleurs. Si, en apparence, les écrits de Schmitt semblent abordables et accessibles à un large public, il n'en cache pas moins une profondeur souvent insoupçonnée. L'écrivain cultive, ainsi, au-delà d'une certaine nonchalance, un indubitable mystère, une obsession qui transparaît entre les lignes du texte et vous poursuit des heures durant comme un air de musique entêtant. Dans l'œuvre de cet auteur

énigmatique, les non-dits pèsent davantage que les mots qui noircissent le papier. En prenant le parti de mettre en scène des protagonistes subissant les aléas du destin, les pages lues tendent à laisser un arrière-goût amer, prenant le lecteur au dépourvu et le repoussant dans ses retranchements jusqu'à ce qu'il consente à la réflexion. « Son écriture est classique jusqu'à la concision, cinglante sans négliger la profondeur. Il agence les mots et les phrases en épousant l'évidence du monde, avant qu'une faille ne se glisse, imperceptiblement. Une rencontre, une situation, un renversement soudain dans les rôles, et voilà que ce qui était évident cesse subitement de l'être...avec la même évidence.» (Meyer, 2004 : 8)

Éric-Emmanuel Schmitt cherchera toujours à surprendre le lecteur par le biais du fond et de la forme. « À travers ces clins d'œil, on sent bien que ce sont les grandes questions qui hantent Éric-Emmanuel Schmitt : le mal et le bien, la tolérance, l'injustice, le pouvoir, la maladie, la mort, l'argent, le mariage et l'amour, le sens de l'existence, Dieu, la morale. » (Meyer, 2004 : 9) Le style de son écriture est à l'image de ses inspirations : pur et simple, « étincelant » et émouvant, le but de l'écrivain étant de « trouver la parole juste, à écrire sans artifice. Une écriture pour moi, c'est une parole. » (<http://www.eric-emmanuel-schmitt.com/Portrait-presse.html>).

Ses personnages ne se distinguent pas par des caractères exemplaires, comme ceux de Tartuffe, Harpagon, Phèdre ou Macbeth, mais ils incarnent plutôt nos problèmes, des problèmes dont on se pose toujours des questions.

Tout en s'inscrivant à contre courant de bon nombre de ses pairs, Éric-Emmanuel Schmitt demeure un auteur résolument contemporain, « un écrivain de l'espérance dans un monde désespéré. » (Meyer, 2004 : 8) Selon la critique Yvone Hsieh, « Schmitt n'en est pas moins un écrivain du présent : la diversité culturelle, les leçons de tolérance et de respect face à l'altérité, les interrogations sur l'amour, la foi et le mal, font partie indéniablement de l'actualité. Il parvient à fusionner dans son écriture la belle prose française classique et une parole toute contemporaine. Trop lisible pour les critiques universitaires qui préfèrent en général des textes plus scriptibles - car ces derniers nous permettent de démontrer notre brillance d'interprètes - l'œuvre de Schmitt impressionne toutefois par sa polyvalence. Il est déjà rare qu'un écrivain excelle dans deux genres. Et à l'intérieur de chaque genre, Schmitt a exploré toutes les possibilités » (Hsieh, 2006 : 169). Capable d'expliquer le mystère de la foi comme réécrire l'histoire, cet écrivain touche à tout sait enrichir son propos littéraire, d'une culture philosophique accessible aux lecteurs. Auteur des plus prolifiques de notre temps, Éric-Emmanuel Schmitt s'est définitivement élevé au rang d'incontournable.

Bibliographie:

1. HSIEH, Y.-Y. *Éric-Emmanuel Schmitt ou la philosophie de l'ouverture*, Birmingham, Alabama, Summa Publications, Inc., 2006.
2. MEYER, M., *Eric-Emmanuel Scmitt ou les identités bouleversées*, Albin Michel, 2004.

LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR

**Prof. învă. primar, Șorlei Elena,
Școala Gimnazială Nr. 13, Județul Vâlcea**

În ciclul primar, importanța limbii române ca disciplină școlară este covârșitoare; prin aceasta se urmărește atât cultivarea limbajului oral și scris al elevilor, cunoașterea și folosirea corectă a limbii materne, cât și învățarea unor tehnici de bază ale activității intelectuale, cum sunt cititul, scrisul și exprimarea corectă.

Formulând funcțiile și obiectivele principale ale limbii române, ca disciplină școlară în ciclul primar, se cuvine a fi amintită, în primul rând, tocmai funcția sa instrumentală, care se realizează în toate compartimentele limbii române: citit - scris, citire, dezvoltarea vorbirii, compunere, gramatică. Că aceasta este funcția cea mai importantă a limbii române o dovedește și faptul că, în scopul realizării ei, aproape jumătate din numărul total de ore din planul de învățământ al clasei I este afectat învățării, citirii, scrierii, și dezvoltării vorbirii.

În clasele următoare ale ciclului primar, chiar dacă numărul orelor destinate studiului limbii române este mai mic, el se menține la aproximativ o treime din totalul orelor cuprinse în planul de învățământ al claselor I-IV, iar un obiectiv de seamă rămâne perfecționarea tehnicilor de muncă intelectuală.

Prin funcția instrumentală, elevii își însușesc unele tehnici ale muncii intelectuale, care îi conduc spre însușirea unor deprinderi ce răspund, în ultimă instanță, unei cerințe fundamentale a școlii moderne: "a-i învăța pe elevi să învețe". Aceasta înseamnă, în primul rând, a-i învăța să învețe, folosind cartea ca sursă de informare și formare, iar, pe de altă parte, a le cultiva capacitățile de exprimare corectă, oral și în scris. De astfel, scrisul constituie, el însuși, un alt instrument al activității intelectuale, care completează pe cele amintite anterior și se integrează organic în sistemul muncii de învățare.

Obiectivele formativ-educative ale limbii române ca disciplină școlară în ciclul primar se realizează concomitent cu obiectivele legate de funcția instrumentală și informațională. La rândul lor, acestea din urmă pot fi îndeplinite în condiții optime numai pe fondul unui învățământ formativ, care solicită capacitățile intelectuale ale elevilor.

Complexitatea funcțiilor limbii române în ciclul primar a determinat conturarea unor laturi distincte ale acestei discipline școlare, care țin seama atât de funcțiile arătate, cât și de etapele realizării ei, potrivit particularităților de vârstă ale elevilor. Astfel, în clasa I, citit-scrisul se constituie într-o disciplină specifică, planul de învățământ acordând un mare număr de ore pentru fiecare din aceste activități. Citirea rămâne și în clasele următoare o disciplină de bază căreia îi este afectat un număr considerabil de ore.

Dezvoltarea vorbirii, având programă proprie în clasele I-II, se completează cu orele speciale de compuneri. Deși în planul de învățământ al claselor I-II nu sunt constituite într-o componentă aparte a limbii române, cunoștințele elementare de limbă, îndeosebi de fonetică, de ortografie și punctuație, chiar de gramatică (fără teoretizări și definiții), sunt însușite de elevii acestor clase, ele reprezentând noțiuni strict necesare pentru învățarea pronunției corecte, pentru analiza și sinteza fonetică a propozițiilor, până la nivelul sunetelor, pentru conștientizarea treptată a structurii limbii.

Toate aceste cunoștințe de limbă, pe care elevii acestor clase și le însușesc, în special la lecțiile de citit-scris, la cele de citire și la cele de dezvoltarea vorbirii, pregătesc elevii pentru studiul sistematic al structurii limbii și pentru analiza unităților comunicării, în clasele III-IV.

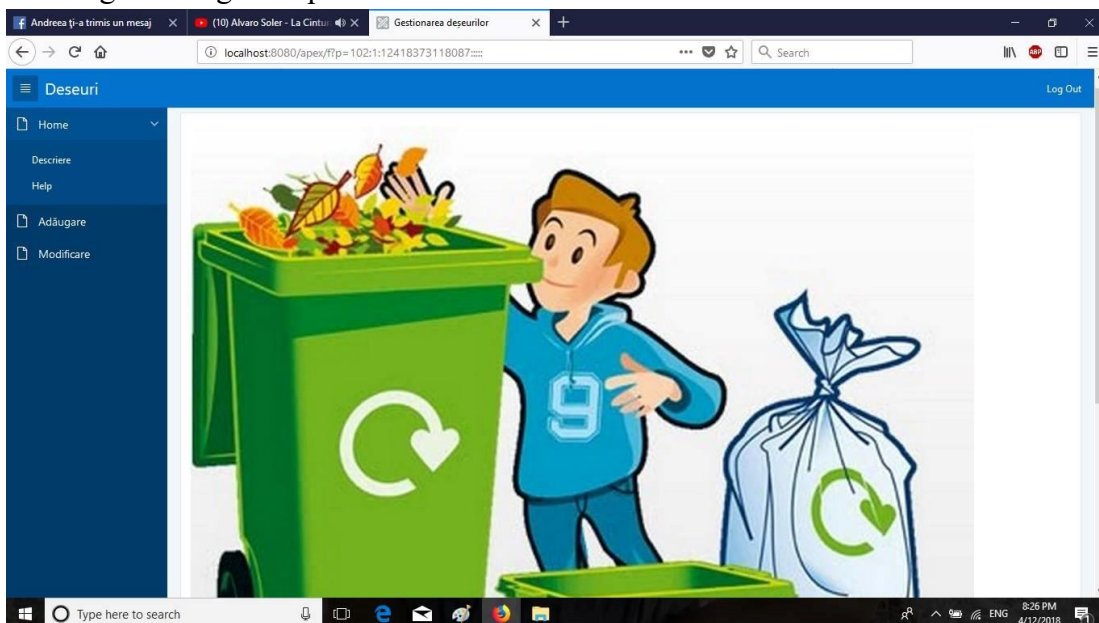
UTILITATEA PROGRAMĂRII ȘI A BAZELOR DE DATE

Profesor, Cristina-Laura Eberle
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, Cluj-Napoca

În istoria tehnologiei, dezvoltarea mașinii de calcul este unică. Calculatoarele au influențat și influențează viața noastră de zi cu zi în cel mai intens mod. Astfel, în vederea promovării imaginii Colegiul Tehnic “Anghel Saligny” Cluj-Napoca, am utilizat cel mai actual instrument și anume calculatorul. Pe lângă orele de TIC, s-au realizat și diverse activități de voluntariat, tot cu ajutorul calculatorului. Prin intermediul internetului și a aplicațiilor create, am reușit să promovăm imaginea școlii. Astfel, câțiva elevi, au creat un o serie de programe, care au fost prezentate în cadrul concursului național “Să păstrăm un mediu sănătos”, edițiile 2018 și 2019.

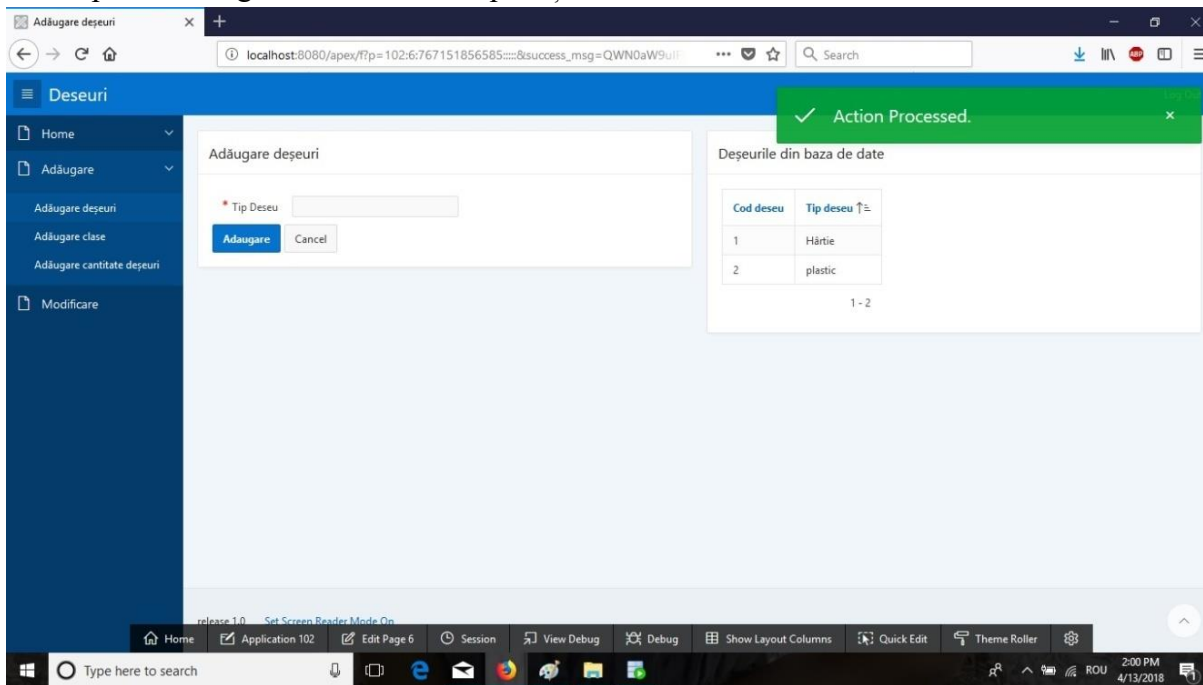
În cadrul ediției din anul 2018, elevele Leoca Andreea și Mărgineanu Mirela, din clasa a IX-a B, profil Tehnician ecolog și protecția mediului, sub îndrumarea subsemnatei, au creat o aplicație, care ține evidența cantității de deșuri colectate în liceul nostru. În acest sens a fost creată o bază de date, organizată astfel: 1 tabel care conține tipurile de deșuri colectate, 1 tabel al claselor și 1 tabel cu cantitatea de deșuri colectată. Aceste tabele, grație faptului că s-a creat și o pagină web, care este în legătură directă cu baza de date, poate fi oricând actualizată, online.

Baza de date a fost creată în Oracle SQL Developer iar pagina WEB, numită “Gestionarea deșeurilor” este găzduită gratuit pe localhost.

imag. nr. 1 – Pagina de pornire a aplicației

Aplicația, care își dorește să realizeze o gestiune a deșeurilor din școala noastră, pe clase, este ușor de accesat, dând clicuri în meniul principal Home, și apoi în submeniuri, urmărindu-se completarea tuturor câmpurilor obligatorii astfel încât aplicația să introducă automat datele dorite

imag. nr. 2 - Pagina web- meniul Adăugare deșeuri

Aplicația “Gestionarea deșeurilor” se realizează online, astfel cei prezenți la concurs au dorit să și-o însușească și să o adapteze nevoilor instituțiilor lor.

În cadrul ediției din anul 2019, eleva Leoca Andreea, din clasa a X-a B, profil Tehnician ecolog și protecția mediului, a realizat o altă aplicație, denumită “Conversia temperaturii cu ajutorul calculatorului” pornind de la ideea că în Uniunea Europeană (UE), temperaturile sunt exprimate în principal utilizând scara Celsius sau Kelvin iar în Statele Unite, scara Fahrenheit. Astfel, ne-am decis să realizăm o aplicație simplă, pe calculator, care transformă orice temperatură din grade Fahrenheit în grade Celsius. Programul de calculator este scris în limbajul de programare C++ utilizându-se programul mediu de dezvoltare complex *Code::Blocks*.

Bibliografie:

1. Iancu Ș., 2012, *Mihai Drăgănescu-promotor al revoluției informatice în România*, studii.crifst.ro

PRAGA

**Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica,
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău**

Frumoasele ținuturi ale Boemiei și Moraviei alcătuiesc teritoriul Republicii Cehe. Capitala acestei țări a fost o veritabilă reședință imperială atât sub domnia regelui Karel (Carol) IV, în 1348, cât și sub Rudolf II, în 1584. Amplasată în centrul Europei și străbătută de râul Vltava, Praga s-a dezvoltat și s-a înfrumusețat secole la rând, devenind un adevărat leagăn de cultură și civilizație. „Orașul celor o sută de turnuri” a fost împodobit cu numeroase castele, lăcașuri de cult, capele, palate, clădiri publice, poduri, pasaje, pasarele, cupole, statui, turnuri, metereze, case locuite, fresce, mozaicuri, blazoane, însemne, inscripții, steme, portaluri, rotonde, fântâni, piețe, grădini, scări, rampe, alei, monumente, porticuri, galerii, grădini publice etc., realizate în stiluri arhitectonice europene memorabile. Pentru ridicarea acestor construcții, talentații autori au folosit în mod impresionant următoarele stilurile: neorenascentist, rococo, Art Nouveau, baroc, gotic, grecesc, romanic timpuriu, romanic, gotic flamboiant, gotic timpuriu, neogotic etc. Vatra istorică pragheză (Orașul Vechi) s-a extins spre Sud (Orașul Nou), încă din secolul al IV-lea, unde a cunoscut o importantă dezvoltare. De-a lungul timpului, atât pitoreștile ulicioare medievale, cât și căile moderne de acces au facilitat circulația oamenilor, aceștia având posibilitatea de a cunoaște și de a contribui prin munca lor la farmecul acestei urbe. În renumitul oraș pot fi descoperite la orice pas frumuseți nebănuite, mai vechi sau mai noi, mai expuse sau mai greu de observat, dar bine conservate și puse în valoare. Toate acestea sunt rodul muncii, inteligenței, perseverenței și disciplinei cehilor, caracteristici pe care aceștia le-au transmis din generație în generație. Călătorul trebuie doar să privească în jur cu atenție și răbdare, pentru ca sufletul său să fie încântat pas cu pas.

În perioada 29-30 august 2019, corul de cameră Lyra, al Centrului Cultural „Alexandru Marghiloman”, din Buzău, a reprezentat România, alături de corul „Pro Musica”, din Sfântu Gherghe, la „Praha Music Festival”. De-a lungul timpului, acest important festival internațional de cor și orchestră s-a desfășurat în primitoare și renumite orașe europene. Astfel, iubitorii de muzică au avut posibilitatea să își exprime bucuria de a cânta și să își perfecționeze nivelurile interpretative. Ediția amintită a reunit pe scenele pragheze următoarele coruri: *Gárdonyi Zoltán Youth Chamber Orchestra* (Ungaria), *Pro Musica* (România), *Żeński Chór Gaudeamus* (Polonia), *Antidotum* (Polonia), *Lyra* (România) și *Akademicki Chór Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu* (Polonia). Acestea au susținut concerte atât în catedrala Sfântul Salvator, cât și în Biblioteca Municipală, gazdele coordonând exemplar evenimentele. Pe lângă interpretarea impresionantă a coriștilor, am apreciat ținuta lor scenică, repertoriile muzicale pe care le-au prezentat, expresivitatea de care au dat dovadă, comunicarea acestora cu dirijorii, plăcerea lor de a cânta la orice vârstă, căci au participat copii, tineri, adulți și vârstnici. Au fost cântece interpretate cu multă căldură sufletească și bucurie, ceea ce ne-a plăcut foarte mult. De asemenea, am remarcat specificitatea acustică a sălilor în care am susținut concertele. Corul buzoian a fost dirijat de domnul Stănescu Ștefan, profesorul nostru de muzică atât de îndrăgit și stimat. Sub conducerea dumnealui am interpretat cu dăruire următoarele piese: *Tatăl Nostru* (Ștefan Stănescu), *Lino, Leano de doi* (Nicolae Ursu), *Dor, Dorule* (Gavriil Musicescu),

Trecui Dealul la Baiuț (Constantin Arvinte), *La Nuit des Roses* (Max Waeber), *Simi Jadech* (Pat Shaw), *Ceresnický* (Vaclav Styvar), *Mărăcinul* (Ion Dumitrescu) și *Chindia* (Alexandru Pașcanu). Ne-am bucurat de aplauzele, considerația și prietenia tuturor participanților.

Puteam pleca din Praga fără a vizita măcar câteva obiective turistice?

Cum activitățile noastre s-au desfășurat în locații amplasate în Orașul Vechi, ne-a fost foarte ușor să admirăm atât liniile arhitecturale ale clădirilor foarte bine întreținute, cât și armonia de culori cu care acestea erau zugrăvite. Străzile și trotuarele erau pavate cu piatră cubică de granit, care realizau anumite modele în nuanțe foarte plăcute. În timp ce mergeam, admiram spațiile verzi și statuile pe care le întâlneam, precum și alte decorațiuni stradale, care ne atrăgeau atenția în mod plăcut, încât uneori nu realizam distanțele mari pe care le parcurgeam. Ne-au însoțit la tot pasul seninătatea și ospitalitatea adulților, veselia tinerilor, mulțimea turiștilor și multe alte amănunte care țineau de firescul vieții, într-un oraș atât de pitoresc și încărcat de istorie. Punctele turistice pe care am reușit să le vizităm nu au fost puține și ne-au răsplătit eforturile, căci fiecare avea farmecul, specificitatea și trecutul său. La un moment dat, pentru a ajunge la Podul Karel, am traversat **Piața Cruciaților**, admirând numeroase clădiri istorice, printre care: **Biserica Mântuitorului** și **Biserica Sfântul Francisc**. Aceasta părea protejată de statuia împăratului Karel IV și tocmai găzduia un concert de muzică religioasă, pe care organizatorii l-au anunțat cu sunetele unor instrumente muzicale de suflat, foarte asemănătoare cu buciumele noastre. Conceput pentru a apăra vechea cetate, durat la sfârșitul secolului al IVX-lea, pe malul drept al Vltavei, înfrumusețat cu basoreliefuli, decorații și statui din piatră, **Turnul Podului (Turnul Orașului Vechi)** ne-a oferit posibilitatea să îi urcăm cele 138 de trepte și să admirăm zona de Nord a marelui oraș, într-o zi plăcută de vară.

Am trecut pe sub arcadele turnului amintit și am traversat simbolul capitalei, **Podul Karel IV (Carol IV)**, lung de 516 m, lat de 10 m, construcție care a avut importante funcții în viața praghezilor. Acesta a legat cele două orașe, a fost calea preferată de suverani la festivitățile de încoronare, a delimitat zona vamală și a fost un important punct strategic. Începând cu anul 1683, acest impresionant pod a fost decorat cu 30 de statui ale unor personaje biblice și sfinți. Numerotarea acestora s-a realizat numai cu numere pare pe partea dreaptă, în deplasarea către malul stâng al râului. Privind în același sens, pe partea stângă s-au folosit numai numere impare. Pe lângă mulțimea impresionantă de turiști care îl străbăteau zilnic, podul era animat de meșteșugari, păpușari, artiști plastici, cântăreți și mimi, oameni talentați și creativi, ale căror produse și spectacole ne-au încântat. La ieșire de pe pod am admirat alte două vechi turnuri, pe lângă care șerpuiiau străzi care duceau către alte interesante puncte turistice. Ne-a fost la îndemână să privim **Turnul Pulberăriei**, vechi edificiu gotic, construit în anul 1475, cu important rol strategic.

Piața Orașului Vechi era înconjurată de importante edificii publice, printre care Primăria. Turnul acestei vechi clădiri adăpostea vestitul **Orologiu astronomic**, care a fost realizat în secolul al XV-lea. Conceput cu scopul de a marca trecerea timpului, ceasul a fost decorat cu figurine, sferă și calendar, toate legate într-un mecanism ingenios, atractiv, durabil și impresionant.

Edificiile pe care le-am vizitat au fost: **Catedrala Sfântul Nicolae**, **Palatul Lobkovic**, **Castelul Hradčany**, **Curțile Cetății**, **Catedrala Sfântul Vit**, **Mănăstirea Sfântul Ștefan**, **Bazilica Sfântul**

Gheorghe etc. Nu am trecut cu vederea faptul că unele dintre acestea expuneau afișe care promovau idei actuale de interes public, precum: egalitatea între sexe, protejarea copiilor cu nevoi speciale etc. Am avut șansa să vedem schimbarea gărzilor la două palate, atât în cântece de fanfară, ținute festive și stindarde, precum și în aplauzele turiștilor răbdători, care așteptau în mod special acele momente. De asemenea, am remarcat și alte clădiri vechi și impunătoare, care găzduiau diferite instituții publice, de exemplu: ambasade, muzee, biblioteci, teatre, universități, reședințe episcopale, băi publice, hoteluri etc. Urcând cu funicularul, traversând și admirând **Parcul Strahov**, am ajuns la copia mai mică a turnului Eiffel, **Turnul Petřín**. Acesta a fost ridicat în anul 1891 și avea înălțimea de 60 m, de unde am privit cu puțină teamă împrejurimile, din cauza ușoarelor sale legănări la adierea vântului. Despre acest amănunt nici nu a fost vorba în **Turnul Televiziunii Zizkov**, înalt de 216 m, de unde ne-am dat mai greu plecați, căci, pe lângă impresionanta perspectivă nocturnă asupra Pragăi, moderna locație oferea informații despre cele mai înalte turnuri din lume, interesante capsule pentru relaxare, telescoape, restaurant etc. La **Zidul John Lennon**, simbol al libertății, am fredonat câteva fragmente muzicale din neuitatele cântece ale marelui artist, alături de alți turiști. Am ajuns în mica piață de lângă primăria capitalei, unde am admirat statuia atât de înaltă și ingenios realizată din bucăți mișcătoare orizontale, care formau capul renumitului scriitor **Franz Kafka**. În **Palatul Morzin**, decorat la intrare atât cu patru statui înalte, care simbolizau continentele cunoscute în anul 1713, cât și cu o impresionantă fațadă, funcționa **Ambasada României**.

Ne-am bucurat de croaziera pe râul **Vltava** și am privit detaliile clădirilor, podurilor și palatelor amplasate pe ambele maluri. Erau foarte mulți turiști și destul de multe vapoare. Dincolo de pragul ridicat în albia râului cu scop delimitant era zona amenajată atât pentru plimbări cu bărcuțe, cât și pentru alte activități nautice. Ne-au atras atenția și ne-au înduioșat lebedele care trăiau pe o porțiune protejată, pe malul apei, la adăpostul unor copaci pletoși.

Orașul Praga s-a dezvoltat asemeni unui adevărat muzeu în aer liber, iubit și respectat atât de localnici, cât și de turiști. Casele sale însuflețite de oameni primitivi au găzduit atât persoane simple, cât și personalități ale timpurilor, cum ar fi: Mozart, Beethoven, Wagner, Rodin, Johannes Kepler, Țarul Petru cel Mare al Rusiei, amiralul Nelson, lady Hamilton etc. A cunoscut fastul acestei curți imperiale și domnitorul nostru, Mihai Viteazul. Spiritul praghez a fost înnobilit de personalități, precum: Ian Hus – teolog și erou național, Smetana – compozitor și dirijor, Mendel – savant, Václav Havel – președinte, Forman – cineast, Martina Navratilova – sportivă etc.

Păstrând în sufletele noastre speranța revederii acestei minunate urbe, am plecat încântați de cele văzute și trăite. În drum spre casă am vizitat **Castelul Bratislava**. Acesta era situat pe un deal stâncos, în apropierea fluviului Dunărea. Din cauza amplasării sale strategice, acest oraș a avut o istorie zbuciumată, căci a aparținut mai multor state. În secolul al XVIII-lea, sub domnia Mariei Tereza a Austriei, această urbe a devenit foarte importantă și prosperă. Istoria acestor locuri merită a fi cunoscută. Atât la începutul călătoriei noastre, cât și la finalul ei am poposit în **Budapesta**, splendida capitală a Ungariei. La ore de seară am admirat câteva puncte turistice, precum: **Fântâna Cântătoare (Insula Margareta)**, **Bazilica Sfântul Ștefan**, **Parlamentul** etc. De asemenea, ne-am dat în **Roata Mare – Budapest Eye**, de unde am privit cu încântare și emoție împrejurimile atât de frumos luminate.

Încrezători în realizarea următoarelor proiecte culturale am adresat mulțumiri și gânduri bune celor care au contribuit la desfășurarea activităților amintite. Potrivit gazdelor pragheze, orașele care vor găzdui festivalul muzical amintit, în perioada decembrie 2019 - noiembrie 2020, vor fi: Baden (Germania), Roma (Italia), Istria (Croația), Veneția (Italia), Barcelona (Spania), Budapesta (Ungaria), Toscana (Italia), Paris (Franța), Praga (Cehia), Cracovia (Polonia), Lake Garda (Italia) și Viena (Austria). Urăm succes viitorilor organizatori și participanți.

Bibliografie:

1. Cruceanu, M., & Săvulescu, C.-V. (2003). *În jurul lumii Praga ghid turistic*. București: Editura Vremea XXI.

VOCĂȚIE ȘI MISIUNE

ACTIVITĂȚI CE CONTRIBUIE LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SPECIFICE

Prof. înv. primar, Buleteanu Iuliana
Liceul „George Țârnea” Băbeni, Vâlcea

Programa școlară pentru disciplina *Comunicare în limba română pentru clasa pregătitoare, clasa I, clasa a doua*, oferă sugestii de activități de învățare ușor de realizat, cu un specific adecvat pentru această etapă de școlaritate ce stimulează flexibilitatea gândirii, precum și creativitatea elevului.

Exemplele de activități și modul abordare a temei ”Jucării” propusă la clasa pregătitoare au stat la baza activităților mele, atât la această clasă, cât și la clasele următoare. Studiul disciplinei *Comunicare în limba română*, început în clasa pregătitoare, se continuă până în clasa a II-a și asigură o dezvoltare progresivă a competențelor.

Propun, în continuare, ca o oglindire a activităților ce m-au inspirat, o serie de jocuri didactice ce contribuie prin specificul activității la formarea competențelor specifice.

Clasa: a II-a

Disciplina: *Comunicare în limba română*

Competența specifică: **1.3. Identificarea sunetelor și silabelor în cuvinte și a cuvintelor în enunțuri rostite cu claritate;**

Activitatea 1:

- schimbarea sensului unui cuvânt prin schimbarea unei silabe/ unui sunet

Jocul didactic **Schimbați litera (sau silaba)!**

Scop:

- activizarea și îmbogățirea vocabularului, dezvoltarea capacității de selectare, a mobilității gândirii și a expresivității limbajului;

Sarcina didactică:

- formarea de cuvinte cu sens prin schimbarea unei litere sau a unei silabe;

Material didactic: ilustrații reprezentând diferite obiecte, animale, etc(casă, ramă, pană, toc)

Desfășurarea jocului:

Jocul se poate desfășura individual sau în colectiv. În cazul în care se desfășoară individual, învățătorul anunță ca fiecare elev are la dispoziție două minute, după care cheamă primul concurent la tablă și prezintă o ilustrație. Elevul o privește, o denuște, scrie cuvântul la tablă și după aceea, prin schimbarea primei litere va căuta să formeze noi cuvinte cu sens, cu același număr de litere, pe care le va scrie unele sub altele. La semnalul conducătorului de joc, elevul se oprește și face aprecierea. Pentru activizarea tuturor elevilor, pentru fiecare grup de 3-4 elevi care vor lucra la tablă, învățătorul va alege o comisie formată din doi membri care va face aprecierea. Pentru fiecare cuvânt care respectă regula se acordă un punct. Vor fi evidențiați elevii care vor da cel mai mare număr de exemple corecte.

Pentru complicare se va cere elevilor să formeze cuvinte noi prin schimbarea primei silabe, apoi a ultimei.

Activitatea a doua:

- stabilirea poziției și a ordinii cuvintelor din propoziții de 4-6 cuvinte

Jocul jetoanelor

Elevii primesc jetoane cu cuvinte, pe care trebuie să le așeze în ordine logică, pentru a construi propoziții. Câștigă rândul sau grupul care a terminat mai repede de ordonat cuvintele în propoziții.

Activitatea a treia:

- schimbarea ordinii cuvintelor în propoziții fără a schimba mesajul

Jocul jetoanelor

Pornind de la jocul anterior, cu ajutorul jetoanelor elevii sunt solicitați să le reșeze pentru a forma noi enunțuri, fără a schimba mesajul. Vor câștiga cei care găsesc cel mai repede soluțiile.

Am ales acest tip de activități pentru că elevii lucrează cu plăcere, participă cu interes la găsirea noilor soluții. Jocul dezvoltă copiilor curajul, atenția, dorința de a relaționa cu grupul. Jocul didactic poate fi folosit cu succes în captarea atenției copiilor, dar și pe parcursul lecțiilor atunci când se instalează oboseala, dezinteresul, plictiseala.

PROIECT DE LECȚIE

Învățător, Costescu Gabriela Cornelia
Școala Gimnazială „Emil Racoviță”, București

Clasa: pregătitoare

Aria curriculară: Arte și Tehnologii

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice

Unitatea de învățare: „Sunt român!”

Subtema: „Casa mea”

Subiectul lecției: Căsuța din povești

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Formă de realizare: activitate integrată

Domenii integrate: Comunicare în limba română

Matematică și explorarea mediului

Durata lecției: 35 minute (activitate integrată) + 10 minute (activitate recreativă)

Scopul: Dezvoltarea capacității de manevrare a materialelor specifice artelor vizuale și abilităților practice.

Obiective operaționale:

O1 – să identifice materialele pe care le vor utiliza;

O2 – să enumere materialele pe care l-au folosit personajele la construirea căsuțelor;

O3 – să reprezinte căsuța folosind materialele primite;

O4 – să-și formeze deprinderea de lipire;

O5 – să aprecieze lucrarea proprie și a colegilor.

Strategii didactice:

- **Metode și procedee:** conversația, observația, explicația, demonstrația
- **Mijloace de învățare:** bețe de înghețată, lipici, triunghi din carton colorat, ferestre, ușă, carioci, planșa model
- **Forme de organizare:** frontal, individual

Bibliografie:

- ✓ Programa școlară pentru clasele pregătitoare, I, și a II-a, nr. 3418/19.03.2013
- ✓ Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului – Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2008

	Secvențele lecției	Ob. op.	Conținut esențializat	Strategii didactice		
				Metode și procedee	Mijloace de învățare	Forme de organizare
1.	Moment organizatoric 2 min		Se asigură condițiile optime desfășurării lecției: -aerisirea sălii de clasă; -distribuirea materialelor didactice necesare activității de învățare;	Conversația		
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min		Anunțarea temei se realizează prin intermediul conversației. Le voi reaminti elevilor tema zilei noastre, apoi le voi spune că vom face și noi o căsuță care să semene cu cele din povești.	Conversația		Frontal
3.	Intuirea materialului didactic 4 min	O1 O2	Elevii vor fi întrebați ce materiale observă că au primit și la ce cred ei că le vor folosi. În continuare îi voi întreba pe copii dacă ei cunosc o poveste în care trei personaje își construiesc căsuțe. Vom discuta despre povestea „Cei trei purceluși” și despre materialele pe care le-au folosit personajele la construirea caselor.	Conversația	Bețe de înghețată, Lipici, Triunghi din carton colorat	Frontal

4.	Dirijarea învățării -prezentarea, explicarea, demonstrarea modului de lucru -exerciții pentru încălzirea musculaturii mâinilor -activitate individual 20 min	O3 O4	Se prezintă elevilor un model de căsuța. Apoi se explică etapele de lucru: colorarea bețelor de înghețată cu ajutorul cariocilor, lipirea acestora pentru a forma căsuța și lipirea acoperișului. După ce au obținut căsuța elevii o vor decora cu ferestre, ușă, apoi vor desena curtea în care se află aceasta. Pentru a ne încălzi musculatura mâinilor vom interpreta cântecelul „Bate vântul frunzele”, apoi le urez copiilor spor la lucru. În timp ce elevii lucrează eu mă plimb printre băncuțe și îi ajut sau le dau indicații.	Conversația Observația Explicația Demonstrația Exercițiul	Bețe de înghețată, Lipici, Triunghi din carton colorat Carioci	Individual
5.	Evaluarea și analiza lucrărilor 5 min	O5	După ce am expus planșele în fața clasei chem. Pe rând câțiva școlari să aleagă două planșe: una care le place și una care nu le place, astfel în ambele variante va trebui să argumenteze de ce le place sau de ce nu le place. La final voi spune și eu ce lucrare îmi place și de ce, la fel voi proceda și cu lucrarea care îmi place cel mai puțin.	Conversația Observația	Lucrările elevilor	Frontal
6.	Încheierea lecției 3 min		Se fac aprecieri generale și individuale asupra participării la oră. Elevii primesc stimulente.	Conversația	Recompense	Frontal

Etapele de lucru:

Etapa I
• Se colorează bețele de înghețată

Etapa II
• Se lipesc bețele de înghețată pentru a forma baza casei.

Etapa III
• Se lipesc: acoperișul, geamurile și ușa

CC BY-NC-SA
Scanned with CamScanner

EDUCAȚIA OUTDOR, O NECESITATE A TIMPURILOR NOASTRE

Prof. înv. primar, Vulpe Mariana Daniela
Școala Gimnazială Nr.1, Matca, Galați

Program de învățare outdoor, învățare experiențială

Investigația dirijată prin drumeții tematice- AVAP

„PE URMELE LUI MOȘ CRACIUN”

- Fabrica de globulețe de la Curtea de Argeș
- Atelierul lui Moș Craciun
- Expoziție cu vânzare
- Fapte bune

Școala de proveniență:

Temă: Drumeție tematică/AVAP

Tipul activității-outdoor

Domeniul: integrat Geografie/AVAP

Participanți: 25 elevi

Clasa: a IV-a

Perioada 2-18 decembrie 2019

Locul desfășurării: Biblioteca Comunală

Drumeție :1 decembrie la ARGCOMS (fabrica de globulețe), Curtea de Arges

Argument

Elementul cheie al educației outdoor, prin aplicarea programelor de învățare este acela că oferă elevului posibilitatea de învăța prin experimentare, prin observare la fața locului, elevii vor fi mult mai motivați să învețe, vor găsi cu ușurință răspunsuri la întrebările lor.

Acest program de învățare în afara clasei, apropie elevul de natură, îi oferă experiențe complete, clare de învățare printr-o abordare holistică a temei, ce se reflectă în toate stilurile de învățare.

Copiii învață spontan și natural, luând informația din mediu ca pe un întreg și apoi descifrează componentele construind înțelesul.

Alternarea experienței complete pentru a trezi curiozitatea și motivația, cu prezentarea și explicarea elementelor reprezintă elementul de noutate al acestui program de învățare.

Nivelurile de învățare vizate de educația outdoor sunt:

NIVELUL COGNITIV – al acumularilor de cunoștințe

NIVELUL MOTRIC – al deprinderilor fizice

NIVELUL AFECTIV- al individualizării unor trăsături de comportament

Competențe generale conform OM nr. 3418/19.03.2013:

1. Explorarea de mesaje artistice exprimate în limbaj vizual într-o diversitate de contexte familiare
2. Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici elementare diverse

Competențe specifice geografie

- 1.1. Precizarea prin cuvinte proprii a sensului termenilor geografici
- 1.2. Descrierea relațiilor dintre elementele și fenomenele geografice utilizând termeni specifici
- 2.1 Ordonarea spațială și/sau cronologică a elementelor, fenomenelor și proceselor geografice după criterii date

Obiective urmărite în drumeția tematică :

- 01-crearea posibilității de învățare prin experiențe, descoperiri și observație directă;
- 02- învățarea etapelor de realizare a unui globuleț, a unor decorațiuni;
- 03- interacțiunea cu personaje din povești;
- 04-dezvoltarea fizică armonioasă prin deplasarea pe jos;

Obiective urmărite în realizarea activității de creație:

- 01 –să realizeze ornamente pentru pomul de iarnă;
- 02- să învețe tehnici de pictura diferite(amprentare, ștampilare);
- 03- să utilizeze corect instrumentele de lucru;
- 04-să relaționeze, sprijine și ajute reciproc în rezolvarea sarcinilor;
- 05-să se adapteze condițiilor de lucru în afara școlii;
- 06- să descopere farmecul meseriei de comerciant;
- 07-să învețe să orefe fără să se gândească că trebuie să primească;

Strategia didactică

Metode și procedee: observația, experimentul, problematizarea, exercițiul, observația dirijată, conversația, dezbateră;

Forme de organizare: pe grupe, frontal și individual.

Resurse materiale: hartie glace, aracet, pensule, produse din natură etc.

Workshopuri de artă

- picture prin amprentare, utilizand diferite materiale;
- realizare de ghirlande decorative din conuri de brad, ghinde, crenguțe;
- expoziția cu vânzare a produselor realizate la Biblioteca Comunală;
- fapte bune, acțiune caritabilă;

1	Drumeție tematică principala outdoor.	1 decembrie Fabrica de globulețe de la Curtea de Argeș 01-crearea posibilității de învățare prin experiențe, descoperiri și observație directă; 02- învățarea etapelor de realizare a unui globuleț, a unor decorațiuni; 03- interacțiunea cu personaje din povești;
2	Atelierul de creație Biblioteca Comunală	01 –să realizeze ornamente pentru pomul de iarnă; 02- să învețe tehnici de pictura diferite(amprentare, ștampilare); 03- să utilizeze corect instrumentele de lucru;

		04-să relaționeze, sprijine și ajute reciproc în rezolvarea sarcinilor;
3	Expoziția cu vânzare	05-să se adapteze condițiilor de lucru în afara școlii; 06- să descopere farmecul meseriei de comerciant;
4	Fapte bune	07-să învețe să orefe fără să se gândească că trebuie să primească;

DESFĂȘURAREA WORKSHOPULRILOR:

DESFĂȘURAREA WORKSHOPULRILOR DE AVAP:

Voi avea ca sarcini:

- **conducerea activității**- stabilesc locul de desfășurare, fabrica de globulețe de la Curtea de Argeș;
- **planificarea activității**- workshopul va avea loc după drumețiile realizate, pentru că în drumeții adunăm materiale utile: ghinde, conuri, Frunze, crenguțe, globulețe;
- **pregătirea grupului**- copiii sunt pregătiți să pună în practică ceea ce au învățat la fabrica de globulețe;
- **explicarea regulilor** – le amintesc elevilor că vor folosi în picturile lor elemente specifice sărbătorilor de iarnă de limbaj plastic, că vor lucra individual,ghirlandele le vor realize pe grupe și în perechi,că vor amprenta folosind mulaje de forme și mărimi diferite;
- anunțarea obiectivelor** –elevii vor fi anunțați că vor respecta aceleași reguli ca la orele

desfășurate în sala de curs:

O1 –să picteze pe globulețe utilizand mulaje specific sărbătorilor de iarnă;

O2- să creeze decorațiuni din conuri, crenguțe și ghinde;

O3- să picteze decorațiuni de forme și marimi diferite;

O4- să colaboreze și ajute reciproc în rezolvarea sarcinilor;

O5 – să realizeze o expoziție cu produsele create spre vânzare;

O6 – să facă fapte bune .

- **supravegherea desfășurării activității**- se realizează de toate cadrele implicate;
- **păstrarea disciplinei**-pe parcursul activității se cântă, elevii sunt liberi să discute, să împartă păreri, să întrebe, să se deplaseze pentru materialele necesare.

Discutarea finală a experienței- la finalul activităților, vom discuta despre produsele obținute:

- Ce le-a plăcut?
- Ce-ar trebui îmbunătățit?
- Cum s-au simțit?
- Ce au învățat?
- Cui ar oferi ornamentele ?

- **Entuziasmarea și motivarea grupului**-pe tot parcursul demersului făcut, copiii au fost motivați și încurajați să se implice.
 - La finalul activității au fost aplaudați și recompensați cu o diploma.
- Evaluarea de produs**- produsele obținute vor fi parte din expoziția cu vânzare iar banii proveniți din vânzare vor fi folosiți pentru o familie nevoiașă.

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar, Gheorghe Lavinia Ștefania
Școala Gimnazială „Florin Comișel” – structură, Ploiești, Prahova

Data: 16.01.2020

Clasa: pregătitoare

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina de învățământ: Matematică și explorarea mediului

Unitatea de învățare: „Printre lumini și sunete”

Tema lecției: Adunarea cu 1-5 unități în centrul 0-10

Tipul lecției: Lecție de consolidare

Scopul: Consolidarea cunoștințelor cu privire la adunarea numerelor cu 1-5 unități, în centrul 0-10, precum și dezvoltarea gândirii logice.

COMPETENȚE SPECIFICE:

M.E.M.:

1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0-31.

1.4. Efectuarea de adunări și scăderi în centrul 0-31, prin extragerea/adăugarea a 1-5 elemente dintr-o mulțime dată.

C.L.R.:

1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1 – să identifice numărul corespunzător al unei mulțimi prin numărarea elementelor acesteia;

O2 – să rezolve exerciții de adunare cu 1-5 unități în centrul 0-10, prin numărare de obiecte/prin desene;

O3 – să numere cuvintele dintr-un enunț scurt, stabilind numărul corespunzător acestora;

O4 – să adauge elemente în cadrul unei mulțimi, fiecare operație fiind însoțită de numărarea obiectelor sau a desenelor.

O5 – să folosească corect tehnicile de lucru.

RESURSE:

UMANE: 17 elevi.

TEMPORALE: 30 minute + 15 minute activități liber alese.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, exercițiul, expunerea, jocul didactic, problematizarea.
- **MIJLOACE DIDACTICE:** cutie, markere, jetoane cu imagini ale instrumentelor muzicale, bețișoare, jetoane – emoticoane.
- **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, individual, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina Matematică și explorarea mediului, clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a (aprobată prin ordin al Ministrului Nr. 3418/19.03.2013);

Nr. Crt.	Etapale lecției	Ob. Op.	CONȚINUTUL LECȚIEI		STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode și procedee	Mijloace de învățare	Forme de organizare	
1.	Momentul organizatoric <i>1 min.</i>		Se asigură condițiile optime pentru buna desfășurare a activității propuse.	Elevii se vor așeza la mese și vor aștepta începerea activității.	Conversația		Frontal	Observația
2.	Reactualizare a cunoștințelor <i>3 min.</i>		Elevii sunt întrebați ce cifre au învățat până acum, dar și ce au învățat ora trecută.	Elevii răspund la întrebări.	Conversația		Frontal	Observarea sistematică
3.	Captarea atenției <i>4 min.</i>	O6	Se anunță elevii ca este timpul să deschidem o cutie, pentru a vedea ce surpriză ne-a pregătit mascota noastră, BUBU. În cutie se găsesc următoarele: o scrisoare, jetoane cu imagini, bețișoare, cercurile cu exerciții și cârligele cu rezultate.	Elevii ascultă cu interes povestea.	Expunerea		Frontal	Observarea sistematică
4.	Anunțarea temei și a obiectivelor <i>1 min.</i>		Se citește scrisoarea primită din care o să reiasă obiectivele și tema lecției de astăzi: „Consolidarea cunoștințelor cu privire la adunarea numerelor cu 1-5 unități, în centrul 0-10.”	Elevii ascultă cu atenție.	Expunerea		Frontal	Observarea comportamentului elevilor

5.	Dirijarea învățării 25 min.	O1 O2 O3	Se prezintă elevilor fiecare activitate și modul de desfășurare a acesteia. “ <i>Orchestra mea</i> ” Elevii trebuie să identifice numărul de elemente din fiecare mulțime de pe tabla magnetică, utilizând reprezentările simbolice ale instrumentelor muzicale (pian, chitara, vioară, harpă, trompetă, toacă), iar apoi să rezolve exerciții de adunare. În continuare, se cere elevilor să formuleze enunțuri despre două instrumente muzicale (pian și toacă).	Elevii identifică numărul de elemente din fiecare mulțime și rezolvă exercițiile de adunare. Ulterior, aceștia formulează enunțuri și numără cuvintele din fiecare enunț.	Conversația Explicația Exercițiul Demonstrarea	Jetoane cu imagini Marker	Frontal Individual	Observarea sistematică Aprecieri verbale
6.	Obținerea performanței 10 min.	O4 O5	” <i>Toboganul adunării</i> ” Cu ajutorul bețișoarelor și a unui „tobogan” elevii vor adăuga elemente în cadrul unei mulțimi, fiecare operație fiind însoțită de numărarea obiectelor, scriind și operația de adunare corespunzătoare.	Elevii vor realiza sarcinile propuse.	Explicația Exercițiul Problematizarea	Bețișoare „Tobogan”	Individual Frontal	Observarea comportamentului participativ Aprecieri verbale
7.	Încheierea activității 1 min.	O6	Se fac aprecieri asupra modului de desfășurare a lecției.	Elevii ascultă aprecierile și observațiile.	Conversația	Recompense	Frontal	Aprecieri globale și individuale

PROBĂ DE EVALUARE – MEM

Profesor, Fătu Gabriela Monica

Școala Gimnazială "Vasile Voiculescu" Pîrscov, Buzău

CLASA I

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

Evaluare sumativă – Numerele naturale 0-100

Item I: Completează casetele cu numerele indicate de numărători. Colorează cifra unităților.Competența specifică: **1.1. Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 100****Item II:** Completează șirurile cu numerele lipsă:79, 78, , , , , .46, 43, , , 34, , , .Competența specifică: **1.3. Ordonarea numerelor în centrul 0-100, folosind poziționarea pe axa numerelor, estimări, aproximări****Item III:** Compară numerele date, folosind semnele $<$, $>$, $=$:

$37 \square 73$

$55 \square 54$

$36 \square 36$

$68 \square 86$

$22 \square 21$

$43 \square 41$

$74 \square 47$

$26 \square 26$

Competența specifică: **1.2. Compararea numerelor în centrul 0-100****Item IV:** Calculează și verifică prin operația inversă:

$20 + 70 =$

$88 - 34 =$

$43 + 65 =$

Competența specifică: **1.4. Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în centrul 0-100, recurgând frecvent la numărare****Item V:** Ana a așezat pe fiecare raft din bibliotecă câte 10 cărți. Câte cărți are Ana pe cele trei rafturi ale bibliotecii?Competența specifică: **1.5. Efectuarea de adunări repetate/scăderi repetate prin numărare și reprezentări obiectuale în centrul 0-100****Item VI:** a) Care este suma numerelor 24 și 3?

b) Care este diferența numerelor 18 și 5?

c) Compară rezultatele obținute la punctele a) și b).

Competența specifică: **1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (termen, sumă, total, diferență, $>$, $<$, $=$, $+$, $-$) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme**

Item VII: *În pădure sunt 13 ghiocei și cu 12 mai multe vioarele. Câte vioarele sunt în pădure?*

Competența specifică: **1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (termen, sumă, total, diferență, $>$, $<$, $=$, $+$, $-$) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme**

Item VIII: *Află diferența dintre cel mai mic număr de două cifre și cel mai mare număr de două cifre diferite.*

Competența specifică: **1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (termen, sumă, total, diferență, $>$, $<$, $=$, $+$, $-$) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme**

Descriptori de performanță:

FOARTE BINE

Item I: Completează și încercuiește corect toate exercițiile.

Item II: Completează corect șirurile cu numerele lipsă.

Item III: Compară corect toate perechile de numere, utilizând semnele de relație.

Item IV: Calculează corect cele trei exerciții și verifică prin operația inversă.

Item V: Rezolvă corect problema utilizând adunarea repetată de termeni egali.

Item VI: Rezolvă corect cele trei situații.

Item VII: Rezolvă corect problema.

Item VIII: Rezolvă corect problema.

BINE

Item I: Completează și încercuiește corect două dintre exercițiile date

Item II: Completează corect 7-8 numere în șirurile date.

Item III: Compară corect 5-6 perechi de numere date, utilizând semnele de relație.

Item IV: Calculează corect două exerciții și verifică prin operația inversă.

Item V: Scrie corect operația de adunare, însă adună doar doi termeni egali.

Item VI: Rezolvă corect două din trei situații.

Item VII: Scrie corect operația, însă greșește la calcul.

Item VIII: Identifică numerele, însă greșește la calcul.

SUFICIENT

Item I: Completează și încercuiește corect un singur exercițiu.

Item II: Completează corect 5-6 numere în șirurile date.

Item III: Compară corect 3-4 perechi de numere date, utilizând semnele de relație.

Item IV: Calculează corect un exercițiu și verifică prin operația inversă.

Item V: Scrie doar operația de adunare, fără a folosi termenii corect.

Item VI: Rezolvă corect una din trei situații.

Item VII: Utilizează numerele în rezolvare, însă nu scrie operația corectă.

Item VIII: Identifică parțial numerele.

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar, Dan Elena Cătălina
Școala Profesională Cerașu, Prahova

Data: 16.01.2020

Clasa: a III-a

Aria curriculară: Arte și tehnologii

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice

Unitatea tematică: Despre pasiuni

Subiectul lecției: *Năluca în pădure*

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Scopul lecției: Formarea priceperilor și deprinderilor de a utiliza tehnici de lucru variate într-o compoziție.

Competențe specifice:

❖ **Arte vizuale și abilități practice**

- 1.1. Recunoașterea unor mesaje comunicate prin imagini în contexte familiare;
- 1.2. Diferențierea caracteristicilor expresive ale elementelor de limbaj plastic în compoziții și în mediul înconjurător;
- 2.1. Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcție de proprietăți ale acestora și de tehnici de lucru adecvate;

❖ **Comunicare în limba română**

- 1.1. Sesizarea semnificației globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.5. Manifestarea curiozității față de receptarea semnificației mesajelor orale, în contexte de comunicare cunoscute.

❖ **Matematică**

- 3.1. Localizarea unor obiecte în spațiu și în reprezentări

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității didactice elevii vor fi capabili:

O1 - să recunoască diferite materiale de lucru, pe baza observării directe a acestora;

O2 - să enumere etapele de lucru, pe baza analizei lucrării model;

O3 - să folosească în mod corect tehnicile de lucru însușite anterior;

O4 - să asambleze părțile componente pentru realizarea lucrării finale, conform explicației învățătorului.

Resurse:

I. Metodologice

Strategii didactice:

- a) **Metode și procedee:** conversația, explicația, demonstrația, turul galeriei;
- b) **Mijloace de învățământ:** foarfecă, lipici, vată, coli A3, piese ce compun colajul.
- c) **Forme de organizare:** frontală, individuală.

II. Temporale - 50 minute

III. **Umane** - 11 elevi

IV. **Forme si tehnici de evaluare** - observarea sistematică, aprecieri verbale, evaluare reciprocă, analiza produselor activității.

Bibliografice:

- M.E.N. - *Programa școlară pentru disciplina “Arte vizuale și abilități practice” - clasele a III-a-a IV-a*, București, 2014 , Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației.
- naționale nr. 5003 / 02.12.2014.

Momentele lecției	Ob. op.	Timp	Activități de învățare	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric		1 min	Asigur existența materialelor de lucru pe mesele elevilor.	Conversația	Plicuri cu materiale	Frontal	
2.Captarea și orientarea atenției		5 min	Captez atenția elevilor prin intermediul unei ghicitori: <i>Am mulți copaci seculari /Cu trunchi gros și ramuri mari / Care-acum sunt încărcate / De fulgi de nea colorate. (Pădurea)</i>	Conversația Exercițiul	Videoprojector	Frontală	Observarea sistematică
3.Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor		1 min.	Anunțarea temei se realizează prin intermediul conversației. Elevii află că tema lecției este: <i>Năluca în</i>	Conversația		Frontală	Observarea sistematică
4. Dirijarea învățării	O1	30 min	<ul style="list-style-type: none"> • Prezentarea și întuirea modelului <p>*Se prezintă modelul *Se observă lucrarea — model cu subiectul compoziției propuse și se antrenează elevii în discuții pe marginea lucrării prezentate.</p>	Conversația	Videoprojector	Frontal	Aprecieri verbale Observarea sistematică

	O2		<ul style="list-style-type: none"> • Intuirea materialului didactic În urma observațiilor voi discuta cu elevii despre materialele folosite pentru realizarea lucrării și despre modul de lucru. Prezint etapele de lucru: se pictează căprioara; se decupează și se pliază copacii pe jumătate; se lipește adecvat fiecare parte ce formează copacul 3D și căprioara pictată; se adaugă răzleț fulgii de nea și vata. • Copiilor le sunt prezentate normele de protecția muncii Înainte de începerea propriu-zisă a lucrării vom executa exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii: „Mișcăm degețelele, / Batem palme, palmele, / Pumnișorii uite-așa/ Și morișca tot așa, / Înainte si- napoi, / Vine ploaia pe la noi.” • Executarea lucrării de către elevi Supraveghez activitatea copiilor. Ajut pe cei care întâmpină greutăți în realizarea lucrării. Dau indicații individuale. Corectez eventualele greșeli. 	Conversația Explicația Demonstrarea Instrucțiunea	vată, piesele pentru colajul 3D, videoproiector		Evaluare orală Observarea sistematică
	O3 O4					Individual	Activitate practică
5.Analiza lucrării	O3 O4	7 min	Se strâng lucrările și se expun pe un panou în fața clasei. Elevii își vor analiza propriile lucrări motivând alegerea făcută și vor	Turul galeriei	Lucrările elevilor	Frontal	Autoevaluare Evaluare reciprocă

			analiza și lucrările colegilor făcând Turul Galeriei.				
6. Aprecieri finale		1 min	Fac aprecieri asupra modului de desfășurare a lecției.	Explicația Conversația	Recompense	Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC „SFÂNTUL MOȘ NICOLAE!”

Prof. învă. preșcolar, Nițescu Laura- Maria
Școala Gimnazială Măgura-Mihăești/GPP Buleta, Vâlcea

UNITATEA: GPP- Buleta, Jud. Vâlcea

EDUCATOARE: Nițescu Laura Maria

GRUPA: Mica (nivel I)

DATA:

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA PROIECTULUI: “Sărbătorile la români!”

SUBTEMA: „Vine, vine Moș Nicolae!”

DOMENII EXPERIENȚIALE: DLC/DOS

DISCIPLINA: Educarea limbajului/Activitate practică

TEMA ACTIVITĂȚII : ”Sfântul Moș Nicolae!”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată: ADP+ADE (DLC/DOS)+ ALA1+ALA2

MIJLOC DE REALIZARE: povestirea educatoarei+ lipire+jocuri și activități didactice alese

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual

TIPUL DE ACTIVITATE: transmitere de noi cunoștințe

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Sala de grupă

DURATA: o zi

SCOP: Formarea creativității și expresivității limbajului oral;

Consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- ADP: Întâlnirea de dimineață: ” Nicolae, Moșul Sfânt!”
- ADE: DLC – ”Povestea lui Moș Nicolae” – povestirea educatoarei
- ALA1: Știință: „Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cizmulițe” /„Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cadouri”(labirint)
 - Construcții – ”Căsuța lui Moș Nicolae”
 - Arta: DOS – Activitate practica: „Ghetuța lui Moș Nicolae” – rupere ,lipire

- ALA2 - „Plimbă ghetuța” - joc liniștitor
Joc liber.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
3. Finalizarea sarcinilor și acțiunilor (persistență în activități);
4. Conceptul de sine;
5. Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- 1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
- 2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)
- 2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- 2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți
- 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor
- 3.1 Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale.
- 3.1 Manifestă creativitate în activități diverse

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1- Să asculte cu atenție conținutul poveștii;
- O2- Să rețină titlul poveștii;
- O3- Să identifice personajele din povestirea „Povestea lui Moș Nicolae”;
- O4- Să formuleze răspunsuri cu privire la personajele din poveste;
- O5- Să redea conținutul povestirii pe baza imaginilor în succesiunea cronologică a desfășurării evenimentelor;
- O6- Să-și îmbogățească vocabularul cu cuvinte și expresii noi.
- O7- Să utilizeze materialele puse la dispoziție pentru realizarea temei propuse;
- O8- Să-și exprime părerea asupra lucrării proprii și asupra celorlalte lucrări

1. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: „Nicolae, Moșul Sfânt!” -convorbire

Salutul; Prezența; Calendarul Naturii; Împărtășirea; Activitatea de grup : «Cum ne simțim astăzi ?» (alegerea simbolului corespunzător) ; Observarea sălii de grupă; Noutățile zilei, Gimnastica: ”Înviorarea”.

RUTINE : Primirea copiilor ; «Ne pregătim pentru activități »; Deprinderea de a manifesta toleranță și bunătate :« Vreau să fiu bun!» ; Deprinderi de igienă personală și colectivă, Micul dejun – deprinderea de a nu exagera cu consumul de dulciuri: „ Mănânc ciocolată, dar doar o bucată.”

TRANZIȚII: Joc de mișcare - ”Fuga la ghetuță!”(Momentul mișcare), ”Hai pe centre să lucrăm / Și ca moșii ne-aplecăm!”

2. ACTIVITĂȚI ȘI JOCURI DIDACTICE ALESE PE CENTRE DE INTERES:

a. **CONSTRUCȚII**

TEMA : „ Ghetuta lui Moș Nicolae”

Sarcina didactică: copiii trebuie să construiască din materialele puse la dispoziție pentru a reda tema propusă;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul.

Material didactic: cuburi, piese lego.

Forma de organizare: pe grupuri mici.

b. **ȘTIINȚĂ:**

TEMA : „Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cizmulite” / „Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cadouri”(labirint)

Sarcina didactică: copiii trebuie să rezolve labirintul de pe fișa de lucru;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul.

Material didactic: fișa de lucru, creioane colorate.

Forma de organizare: pe grupuri mici.

c. **ARTĂ**

TEMA : „Ghetuța lui Moș Nicolae”

Sarcina didactică: copiii vor decora ghetuțele utilizând materialele puse la dispoziție pentru a realiza tema.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul – activitate practică

Material didactic: ghetuțe, elemente pentru decorat(fulgi,dischete de bumbac, reni,braduti,stelute,fasii de hartie,frunze etc),lipici,snur.

Forma de organizare: pe grupuri mici.

3. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

1. Domeniul experiențial Limbă și comunicare – Educarea limbajului

2. Domeniul experiențial Om și societate – Activitate practică

STRATEGII DIDACTICE:

1. **METODE ȘI PROCEDEE:** surpriza, conversația, explicația, demonstrația, expunerea, povestirea, exercițiul, observația, jocul („Adevărat sau fals?” – joc distractiv), problematizarea, turul galeriei.

2. **MIJLOACE DIDACTICE:** PPT reprezentând principale momente din povestea “Povestea lui Moș Nicolae”, din poveste, ,fulgul cu intrebari ,ghetuțe,, lipici, elemente decorative,cosulete ,cusoare, panou de afișat.
3. **FORME DE ORGANIZARE:** frontal, pe grupuri, individual.
4. **FORME DE EVALUARE:** continuă, aprecieri verbale, prin utilizarea produselor finale pentru organizarea expoziției.

4. ACTIVITĂȚI ȘI JOCURI DIDACTICE ALESE 2: JOC DISTRACTIV CU REGULI

TEMA : „Plimbă ghetuța”

Sarcina didactică: copiii trebuie să se grupeze după cerință, să se raporteze la spațiul dat și să respecte regulile de joc cunoscute.

Strategii didactice:

Metode și procedee: explicația, exercițiul, conversația, jocul

Material didactic: ghetuță;

Forma de organizare: în grup

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru educație timpurie* 2019;
2. Glava, A., Pascal, M., Tătaru, L., L. -, *Educație timpurie – Ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar*”, Ed. Paralela 45 Pitești, 2009;
3. Ezechil, L., Lăzărescu, P., M. -, *Laborator preșcolar – ghid metodologic*”, Ed. V&I, INTEGRAL București (2001).
4. Breban, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela, *Metode interactive de grup - Ghid metodic*, Editura Arves, Pitești, 2002.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei va începe cu ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ. Acesta va adresa salutul Voi saluta copiii ca de obicei „Bună dimineața, dragii mei!” și îndemnul: „Pe scăunele ne-așezăm/ Și frumos ne salutăm!” În timpul acestei activități, copiii stau pe scăunele, în semicerc, pentru a se putea vedea mai bine și a relaționa în bune condiții.

Salutul/Prezența: Cantecelul- „Buna dimineata , draga gradinita!”

Această etapă este un prilej în care copiii conștientizează componența grupului, eventualii absenți (fiecare copil prezent își va prinde fotografia pe panoul cu cizmulița) ; ei pot discuta motivele pentru care unii colegi lipsesc, aceasta fiind încă o modalitate prin care se consolidează relațiile în cadrul grupului.

Calendarul naturii. Este prezentat de copiii îndrumați de educatoare pe bază de întrebări. Se vor folosi cartonașe, jetoane, diferite imagini adecvate temei / momentului / anotimpului.

Împărtășirea cu ceilalți. În această etapă a întâlnirii voi purta o discuție cu copiii despre cum se simt, cum îi influențează vremea de afară, dacă au ceva să ne împărtășească. Fiecare copil își alege un emoticon simbolizând starea din ziua respectivă.

Observarea sălii de grupă.

Noutatea zilei - „Il așteptăm pe Moș Nicolae” - Le voi expune copiilor programul din această zi. Se explică pe înțelesul copiilor tema zilei și obiectivele urmărite.

ACTIVITATEA PE DOMENII EXPERIENȚIALE În cadrul domeniului Limbă și comunicare se prezintă elementul-surpriză, realizându-se captarea și orientarea atenției: Voi prezenta copiilor sacul pe care l-am primit de la Zana Iarna în care voi găsi o scrisoare de la Moș Nicolae, acesta spunându – le că vor asculta povestea lui, si anume”Povestea lui Moș Nicolae “.Povestirea se va desfășura cu întreaga grupă. Voi anunța titlul poveștii: “ Povestea lui Moș Nicolae”. Dupa anuntarea titlului voi povesti clar și expresiv, pentru a trezi emoții și pentru a asigura motivația învățării. Pe parcurs, le voi prezenta copiilor covorul povestitor reprezentat prin scene care sugerează conținutul povestii si se extrag din saculet personajele povestii. În continuare voi prezenta conținutul povestirii, clar și expresiv, folosind un ton și o mimică adecvată, modelându-mi vocea pentru a imita personajele, nuanțând astfel expunerea în funcție de stările afective pe care le implică povestirea. Voi arăta copiilor imaginile la sfârșitul povestirii, pentru a extrage ideile principale ale acesteia.De asemenea,voi sublinia înțelesul unor cuvinte, expresii sau fraze. Tranziția 1: Trecerea către activitățile ALA1 se va realiza prin tranziția: ”Hai pe centre să lucrăm / Și ca moșii ne-aplecăm!”.Voi face astfel trecerea la etapa următoare a activității, desfășurată la centrele de activitate. Voi oferi copiilor un coșuleț cu ecusoane, indemnându-i să-și aleagă fiecare câte unul.În funcție de aceste ecusoane, copiii se vor grupa la centre. Aceste ecusoane reprezintă imagini semnificative ale temei de la fiecare centru (Constructii – Casuta lui Mos Nicolae, Stiința – Labirint si Arta – Ghetute) și vor fi prinse în piept copiilor. Tranziția se va realiza printr-o secvență de mișcare . Încolonați, copiii vor merge și se vor opri la centrele anunțate de educatoare, care sunt deschise. Vor fi prezentate materialele și sarcinile de la fiecare sector:

- La centrul „ Știință”: „Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cizmulițe” /„Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la cadouri”(labirint) – preșcolarii vor rezolva fișa de lucru;
- La centrul „ Construcții” – ”Căsuța lui Moș Nicolae” - vom construi casa lui Moș Nicolae
- La centrul „Artă”: DOS – Activitate practica: „Ghetuța lui Moș Nicolae” – copiii vor decora ghetuța folosind materialele puse la dispoziție.

În final, vor fi evaluate rezultatele activității la toate centrele de activitate. Se vor face aprecieri globale și individuale.

Tranziția 2: Trecerea de la activitățile pe centre la ALA II se face prin tranziția „ Fuga la ghetuta”. Aceasta tranziție va reprezenta și momentul de mișcare al zilei. Jocul se va desfășura astfel: într-un capăt al sălii de grupă va fi așezat un panou cu o ghetuta, preșcolarii vor fi așezați în coloana și la bataie din palme a educatoarei, fiecare copil va alerga până la panou și se va întoarce ,batând palma cu copilul următor care va relua traseul.

Va urma jocul liniștitor: “Plimbă ghetuța”.

Preșcolarii împreună cu educatoarea se vor așeza în semicerc pe covor, se alege un copil la care va fi ghetuta. La o bataie din palme a educatoarei, ghetuta va fi plimbata din mana în mana până la

urmatoarea bataie din palme, cand se va schimba directia de plimbare a ghetutei. In cazul in care ghetuta este scapata din mana, copilul respectiv va iesi din joc. Complicarea jocului se va face prin doua batai din palme cand ghetuta se va da copilului din fata.

EXEMPLU INTERESANT

Profesor înv. primar, Marin Victoria Simona
Școala Gimnazială „Vasile Voiculescu” Pârscov, Buzău

În cadrul aplicațiilor la clasă, am gândit un demers didactic care să vizeze o metodologie centrată pe competențe cheie.

Disciplina: Matematică și explorarea mediului (MEM)

Clasa: a II-a

Subiect: Numerele 0-1000 (Unitatea tematică- Toamna darnică)

Competența generală: Utilizarea numerelor în calcule elementare

Competențe specifice: Compararea numerelor naturale în centrul 0-1000

Rezolvarea de probleme în cadrul unor investigații, prin observarea și generalizarea unor modele sau regularități din mediul apropiat

Activități de învățare pentru dezvoltarea competențelor cheie:

1. Competența de comunicare în limba maternă

Elevii vor citi probleme în versuri, vor descoperi răspunsurile; numerele descoperite le vor scrie cu litere și le vor aranja în ordine crescătoare.

2. Competențe de comunicare în limbi străine

Se asculta și se spun numere în limba străină.

3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

Școlarii vor compara numere și semnele de relație corespunzătoare le vor realiza din semințe.

4. Competența digitală

Elevii vor fi antrenați în diverse jocuri: să coloreze cu o culoare caldă numărul mai mare dintr-un șir de numere, să spună vecinii numărului respectiv etc.

Vor căuta imagini cu arbori din zona de munte, zona de deal sau zona de câmpie.

5. A învăța să înveți

Copiii vor citi un text și vor găsi răspunsul la următoarea întrebare: „Câți ani pot trăi anumiți arbori?”,

6. Competențe sociale și civice

Se colaborează la realizarea unei „pepiniere” unde fiecare elev va aduce imaginile descărcate și grupează arborii în funcție de mediul lor de viață.

7. Spirit de inițiativă și antreprenoriat

Elevii stabilesc prețul fiecărui arbore. Vor identifica cea mai ieftină sau cea mai scumpă specie.

8. Sensibilizare și exprimare culturală

Realizarea unui album cu imagini cu arbori din zona de munte, zona deal și zona de câmpie.

PROIECT DIDACTIC- A DOUA CARTE CU APOLODOR

Prof. înv. primar, Fazacaș Florina Daniela
Școala Gimnazială „Radu Tudoran”, Blejoi, Prahova

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Radu Tudoran”, Comuna Blejoi

Clasa: a IV-a B

Propunător: prof. înv. primar Fazacaș Florina Daniela

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea tematică: *Carte frumoasă, cinstei cui te-a scos*

Subiectul lecției: *A doua carte cu Apolodor*

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Scopul lecției: Dezvoltarea gândirii critice și a capacității de comunicare prin intermediul textului liric

Competențe specifice:

❖ **Comunicare în limba română**

- 2.1. Descrierea unui personaj dintr-o carte/dintr-un film/a unui personaj imaginar urmărind un set de repere;
- 2.5. Manifestarea interesului pentru participarea la interacțiuni orale;
- 3.1. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare;
- 3.3. Extragerea dintr-un text a unor elemente semnificative pentru a susține o opinie referitoare la mesajul citit;
- 3.6. Manifestarea interesului pentru lectura literară și de informare.

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității didactice elevii vor fi capabili:

O1 – să citească cursiv și expresiv textul;

O2 - să identifice detaliile de conținut din text;

O3 - să răspundă la cel puțin trei întrebări pe baza textului studiat;

O4 - să completeze cadranele respectând cerințele date;

O5 – să-și exprime opinia despre textul studiat.

RESURSE:

V. Metodologice

Strategii didactice:

d) Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic, cadranele;

e) Mijloace de învățământ: planșă cu strofe, fișe de lucru, caiete, manuale digitale, videoproiestor, flipchart, recompense;

f) Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe.

VI. Temporale - 45 minute

VII. Umane – 20 elevi

VIII. Forme si tehnici de evaluare - observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, acordarea de recompense.

V. Bibliografice:

- „*Evaluarea continuă la clasă*”, Modul de dezvoltare profesională a cadrelor didactice – Bucuresti, 2005; suport de curs PIR;
- Ioan Șerdean – „*Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*”, Editura CORINT, București, 2005;
- Alina Radu, Roxana Jeler - „*Limba și literatura română*”- manual pentru clasa a IV - a, Editura Arthur, București, 2016.

Momentele lecției	Ob. op.	Timp	Activități de învățare	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric		1 min	Asigur existența materialelor de lucru pe mesele elevilor și a materialului de lucru frontal.	Conversația	Manuale Caiete Fișe de lucru	Frontal	
2. Verificarea temei de acasă		2 min	Verific tema cantitativ și calitativ.	Conversația Explicația Exercițiul	Caiete	Frontal	Aprecieri verbale
3.Captarea și orientarea atenției	O5	3 min	Proiepun elevilor <i>jocul rimelor</i> . Pe panoul de flipchart sunt scrise mai multe strofe. Copiii trebuie să găsească rime pentru un nume de oraș. (Anexa1) Voi purta o discuție despre importanța poeziei în viața noastră.	Exercițiul Conversația Explicația	Planșă cu strofe	Frontal	Observarea sistematică
4.Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor		1 min.	Vom scrie titlul poeziei la tablă și în caiete: „A doua carte cu Apolodor”, de Gelu Naum. Se vor prezenta obiectivele lecției pe înțelesul elevilor.	Conversația	Manualul digital Caiete Tablă	Frontal	Observarea sistematică

5. Dirijarea învățării	O1	20 min	Le prezint elevilor date despre autor și propun audierea poeziei. Elevii citesc poezia respectând intonația cerută de semnele de punctuație. Adresez elevilor întrebări cu privire la înțelegerea textului:	Conversația Exercițiul	Manual digital	Frontal	Observarea sistematică
	O3		<ul style="list-style-type: none"> • Care sunt personajele ce apar în text? • De ce credeți că poetul îi iubește foarte mult pe cei trei prieteni? 		Videoproiector Manual	Individual	
	O3		<ul style="list-style-type: none"> • Ce părere aveți voi despre fiecare din cele patru personaje? • Cum vi s-a părut poezia? • Ați înțeles ironiile amicale ale poetului? • Ce credeți că a vrut să ne transmită poetul prin această poezie? 	Conversația Exercițiul	Manual digital	Frontal	Aprecieri verbale
	O2		Se descifrează mesajul textului, mesaj ce redă importanța cărților în viața noastră. Se cere elevilor rezolvarea exercițiilor 3 și 6 de la pagina.47. (Anexa 2)		Videoproiector Caiete		
6. Obținerea performanței	O4	7 min	Solicit elevilor completarea cadranelor. (Anexa 3)	Cadranelle	Fișe de lucru Videoproiector	Frontal	Tema de lucru în clasă
7. Feed-back	O5	10 min	Propun elevilor un exercițiu în perechi ce are ca scop înțelegerea variantei apropiată de mesajul transmis de text.	Conversația Exercițiul	Manualul digital	Pe perechi	Munca independentă Aprecieri verbale

			<p>17. Completează cadranele alăturate.</p> <table border="1"> <tr> <td>Serie trei substantive proprii din text.</td> <td>Notează cinci substantive de genul neutru, din text.</td> </tr> <tr> <td>Serie trei substantive, din text, care au trăsături de sens comune cu „cartea”.</td> <td>Adaugă însușiri, conform textului. pinguin ... leu ... bănan ...</td> </tr> </table>	Serie trei substantive proprii din text.	Notează cinci substantive de genul neutru, din text.	Serie trei substantive, din text, care au trăsături de sens comune cu „cartea”.	Adaugă însușiri, conform textului. pinguin ... leu ... bănan ...				
Serie trei substantive proprii din text.	Notează cinci substantive de genul neutru, din text.										
Serie trei substantive, din text, care au trăsături de sens comune cu „cartea”.	Adaugă însușiri, conform textului. pinguin ... leu ... bănan ...										
8. Aprecieri finale.	1 min	Tema pentru acasă: manual - ex.4,5/47	Explicați a Conversația	Recompense	Frontal	Aprecieri verbale					

PROIECT DIDACTIC - BUCURII DE SĂRBATORI

*Profesor, Furtună Diana Elena
Grădinița cu Program Prolungit Nr 1, Buzău*

Data: 19 Decembrie 2019

Nivelul/Grupa: nivel II / grupa mare

Prof.în învățământul preșcolar: Furtună Diana Elena

Unitatea de învățământ: G.P.P. Nr.1 Buzău

Tema anuală : „Când/ cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului: „Bucurii de sărbatori”

Tema săptămânii: „În prag de Crăciun”

Tema activității: „Spiridușii lui Moș Crăciun”(Activitate integrată)

Componenta activității integrate: ADP+ Jocuri și activități didactice alese + A.D.E.

 A.D.P.- Întâlnirea de dimineață – „Bună dimineața, spiridușii moșului!” –

Tranziție: „În seara de ajun”-cântec;

*Momentul de lectură **Așteptând Crăciunul***

 Jocuri si activități didactice alese (etapa I):

➤ *Centrul Artă: Desen: „Globulețe fermecate”*

➤ *Construcții: „Căsuța lui Moș Crăciun” (lego/piese din lemn);*

➤ *Biblioteca: Scrisoare pentru Moș Crăciun (grafisme);*

➤ *Joc de rol: „De-a patiserii” (Turtă dulce).*

 A.D.E. și D.L.C – „Educarea limbajului: Joc didactic: „Spiridușii vorbesc corect!”;

și D.O.S. – Activitate practică: „Podoabe pentru Bradul de Crăciun”- decorare/lipire;

Jocuri și activități didactice alese (etapa II):

- *Joc distractiv - concurs “Cursa spiridușilor”;*
- *Joc liniștitor “Spiridușul întreabă...spiridușul răspunde!” (Dialog privind desfășurarea activității zilei - cum ne-am simțit? Ce –am învățat? Mi-a plăcut pentru că....)*

Dimensiuni ale dezvoltării:

- + *Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;*
- + *Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute;*
- + *Activare și manifestare a potențialului creativ.*

Comportamente vizate:

- Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;*
- Manifestă creativitate în activități diverse;*
- Discriminează/diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere.*

Obiective operaționale:

1. *Să precizeze cel puțin trei caracteristici ale anotimpului iarna;*
2. *Să traseze grafisme și să povestească , ce-și doresc de Crăciun;*
3. *Sa realizeze căsuța din materialele puse la dispoziție.*
4. *Să despartă cuvinte în silabe precizând numărul silabelor și să le reprezinte grafic;*
5. *Să folosească corect formulele de singular și plural ale substantivelor;*
6. *Să formuleze propoziții simple și dezvoltate, corecte din punct de vedere gramatical.*
7. *Să găsească cuvinte cu tot atâtea silabe cât indică cifra de pe globulețe;*
8. *Să asambleze prin lipire elementele puse la dispoziție pentru a realiza podoabe pentru brad;*
9. *Să exprime opinia față de lucrarea proprie și/sau față de lucrările altora;*
10. *Să execute corect sarcina jocului-concurs în ritmul cerut de activitate;*

SARCINA DIDACTICĂ :

- + *Despărțirea cuvintelor în silabe, precizarea numărului de silabe și reprezentarea grafică a acestora, alcătuirea de propoziții simple/dezvoltate, sa dea raspunsul corect pentru ghicitorile citite , realizarea corespondenței între numărul de silabe dintr-un cuvânt și cifra de pe globulețe.*

REGULA JOCULUI:

- + *Copilul va răspunde numai după ce aude sunetul clopoțelului, fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze și decorațiuni, iar dacă un copil nu poate da răspunsul corect, poate fi ajutat de ceilalți copii;*

ELEMENTE DE JOC:

- + *surpriza, clopoțel, mânuirea jetoanelor, versuri ghicitori, recompense, aplauze;*

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE:

- + *Conversația, explicația, observația, expunerea, exercițiul, metoda piramidei;*

MATERIALE DIDACTICE:

- ✚ Cutii cu cadouri, scrisoarea trimisă de Moș Crăciun, sacul rătăcit al moșului, jetoane cu diferite obiecte, elemente de decor specifice sărbătorilor de iarnă, imagine reprezentativă cu anotimpul iarna, saci mici roșii pentru decoratiuni, bolduri, panou, jetoane, globulețe cu cifre, braduc, jetoane, stikere, recompense, etc.

Bibliografie:

- ✚ Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- ✚ Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani;
- ✚ Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru EDUCAȚIE TIMPURIE.

*„Copilul să nu știe pentru că i-ai spus,
ci pentru că a înțeles el însuși; să nu învețe știința, ci să o descopere”
(Jean-Jacques Rousseau)*

Scenariul zilei

Copiii se adună în sala de grupă. Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineată între copii și educatoare prin intermediul salutului de dimineată:

„Bună dimineată, SPIRIDUȘII LUI MOȘ CRĂCIUN!

Salutul între copii se va realiza utilizând strategia de învățare prin cooperare” Cerc interior-Cerc exterior” combinată cu metoda: “Amestecă, îngheață, formează perechi”. Salut copiii și le împart cartonașe colorate spunând: “Dimineata a venit,/ Toți copiii au sosit./În cerc să ne adunăm,/ Cu toți să ne salutăm”. În funcție de culoarea cartonașului primit, copiii formează două cercuri concentrice. La semnalul : “Amestecă”, copiii se rotesc în cerc, la semnalul “Îngheață” – copiii se opresc, iar la semnalul “Formează perechi”, copiii din cercul interior se întorc cu fața spre cei din cercul exterior, fiecare formează pereche cu copilul din față sa, salutându-se și împărtășindu-și motivele pentru care așteaptă sărbătoarea Crăciunului. Se repetă de două-trei ori, dându-le posibilitatea salutării cu mai mulți copii.

Prezența se va realiza cu ajutorul unui copil desemnat asistentul zilei, care va așeza fiecare fotografie în panoul magnetic, pe coloanele corespunzătoare cu copiii prezenți, respectiv absenți.

Pe baza celor observate în drumul copiilor spre grădiniță, referitor la starea vremii, se va completa calendarul naturii, copiii fiind ajutați de următoarele întrebări: (O1)

- ✚ În ce anotimp suntem?
- ✚ În ce zi a săptămânii suntem?
- ✚ În ce lună ne aflăm?
- ✚ Cum este vremea astăzi?

Copiii, împreună cu educatoarea grupei, realizează gimnastica de înviorare recitând următoarele versuri:

*“Dacă vreau să cresc voinic
Fac gimnastică de mic
Merg în pas alergător*

*Sar apoi într-un picior,
Mă opresc
Respir ușor
Întind brațele să zbor,
Toată lumea e a mea,
Când m-așez jos la podea.
Asta-i doar un început
Ia priviți cât am crescut!”*

Copiii împreună cu educatoarea descoperă obiecte în sala de grupă obiecte pierdute de Moș Crăciun și sacul în care au fost acestea. Sacul moșului a fost adus din sala de mese, pe sac scrie : “Grupa Mare - Albinuțe”, se va da citire mesajului zilei “ Scrisoare de la Moș Crăciun”
Se citește scisoarea:

Dragi albinuțe ale Moșului,

Este foarte frig aici la Polul Nord și ninge de ceva vreme. Rudolf și ceilalți reni exersează zborul cu sania pe deasupra atelierului nostru. Toți sunt încântați de zborul nostru din noaptea de Crăciun. În urmă cu două zile am fost la serbarea voastră, a fost frumoasă, m-ați încântat cu surprizele voastre... am fost atât de grăbit să ajung și la alte serbări, încât mi-am pierdut un sac cu daruri neterminate. Sacul trebuia adus aici în atelierul nostru. Acum e târziu, nu mai pot veni să-l iau, așa că m-am gândit împreună cu spiridușii mei să va transformăm pe voi, dragi albinuțe, în spiridușii mosului pentru o zi.

Ce ziceți?...Aha, se pare că eu le știu pe toate, toate... iar voi sunteți deja costumați în spiriduși. Și mai am o rugămintă la voi, îmi doresc să parcurgeți cele cinci probe ale jocului didactic iar la fiecare proba o să primiți decorațiuni pentru a putea finaliza frumoasele podoabe pentru bradul de Crăciun. În timp ce lucrați podoabele de brad, căsuțe frumoase, turtă dulce, vă rog mult să vă ocupați și de acel brad din sala voastră de grupă. Pregătiți-l de Crăciun, iar în noaptea Sfântă să lumineze vesel și voios!

Vreau să-l conving pe Rudolf să mai trecem o dată și pe la casele voastre și cum alfel decât prin muncă?! Cine-i harnic și muncește primește tot ce își dorește!

Albinuțe frumoase și istețe sunt gata scrisorile? Încă mai aveți timp să le desenați.

Vă doresc spor și mult succes în rezolvarea probelor de astăzi!

*Cu drag,
Moș Crăciun!*

Tranziții: „În seara de ajun-cântec”.

ALA

Copiii vor descoperi materialele puse la dispoziție de Moș Crăciun și vor avea posibilitatea de a alege între sectoarele deschise:

Centrul Artă: Desen: „Globulețe fermecate”; **Construcții:** „Căsuța lui Moș Crăciun” (lego/piese din lemn); **Biblioteca:** Scrisoare pentru Moș Crăciun (grafisme);

Joc de rol: „De-a patiserii” (Turta dulce).

Aceștia se familiarizează cu materialele pregătite, astfel:

- La centrul **Artă** : La acest sector copiii vor realiza globulețe fermecate cu ajutorul globurilor din lemn și al cariocilor;
 - La centrul **Construcții**: copiii vor realiza căsuța lui Moș Crăciun din cuburi de lemn sau din lego; (O3)
 - La centrul **Joc de rol**: copiii vor modela aluat, apoi îl vor decupa cu diferite forme de prăjituri pentru a face turtă dulce. Turta dulce o să fie pusă sub bradul de Crăciun, împreună cu paharul de lapte pentru Moș Crăciun darnic și bun.
 - La centrul **Biblioteca**: copiii au de făcut exerciții grafice și de verbalizat ce își doresc de Crăciun.(O2)
- DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE (Joc didactic)** – „Spiridusii vorbesc corect!”- Jocul didactic are cinci probe de rezolvat. (O6)

Jocul didactic se va desfășura în sala de clasă și în sala de sport (probele 1-3 –sala de grupă, în sala de sport proba 4, iar proba 5 în sala de clasă). Pentru a descoperi probele jocului se vor urmări indiciile, care vor ghida copiii pentru a ajunge la probe și pentru a putea realiza sarcinile acestuia.

Se realizează **jocul de probă**, se oferă explicații suplimentare în cazul în care se constată că regulile sau modul de desfășurare nu au fost bine înțelese.

“Priviți cu atenție imaginea ! Ce obiect avem în imagine?”

Un copil atins de baghetă răspunde la întrebare și mai apoi se trece la jocul propriu-zis. “*Abia acum incepe jocul !*”:

Proba 1 – (O4)

- Denumește imaginea, desparte cuvântul în silabe, precizează numărul silabelor și repezintă grafic cuvântul.

Proba 2 –

- Răspunde corect la ghicitoare, apoi copilul va alcătui propoziție cu cuvântul respectiv.

Proba 3 –

- Eu spun una, tu spui multe!
Eu spun multe, tu spui una!

Proba 4 -

- Denumește imaginea, desparte în silabe, precizează numărul silabelor și repezintă grafic cuvântul și silabele.
- Întinde sunetul U/A și colorează bulina de sub acesta

Jocul se complică la proba numărul 5:

Proba 5 – (O5)

Sortează din cutie cuvinte cu una/două/trei/patru silabe și așază-le la locul potrivit.

După fiecare răspuns corect copilul primește recompense cu care vor realiza podoabele pentru brab.

Jocul didactic se finalizează prin metoda piramidei. Jetoanele vor fi așezate în funcție de numărul de silabe al cuvântului reprezentat în imagine.

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE (Activitate practică), (O8,O9)

- Podoabe pentru bradul de Crăciun.

Copiii au de confecționat globulețe prin tehnici diferite pentru a împodobi bradul din sala de grupa. **(decorare, lipire, asamblare)**

Programul zilei continuă prin desfășurarea jocului distractiv „Cursa spiridușilor”- concurs;

Ziua se încheie cu momentul de reflexie -

Joc liniștitor “Spiridusul întreabă...spiridușul răspunde!” (Dialog privind desfășurarea zilei - cum ne-am simțit? Ce –am învățat? Mi-a plăcut pentru că...., Iti este folositor ce ai exersat astăzi?) (O10)

CAREUL IDENTITĂȚII – METODĂ CARE DEZVOLTĂ COMPETENȚELE CHEIE

Profesor, Fătu Gabriela Monica

Școala Gimnazială "Vasile Voiculescu" Pîrscov, Buzău

Clasa: I

Disciplina: Dezvoltare personală

Competența generală: 1. Manifestarea interesului pentru autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți

Competențe specifice:

1.1. Prezentaream unor trăsături personale elementare, în contexte variate

2.1. Asocierea emoțiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal și paraverbal

Sarcina didactică: - completarea **CAREULUI IDENTITĂȚII** respectând indicațiile primite;

Elevii vor primi câte o fișă care este împărțită în 16 spații egale (dreptunghiuri). Fiecare spațiu va fi completat conform următoarelor indicații:

- * Scrieți fiecare literă care formează numele vostru în câte un spațiu din careu! (elevii vor putea utiliza litere de mână, de tipar, mari și mici, divers colorate sau decorate)
- * Alegeți un spațiu liber și reprezentați printr-un desen (simbol) sportul preferat!
- * Completați un alt spațiu, la alegere, cu culoarea preferată!
- * Ce mâncare vă place cel mai mult! Reprezentați-o prin desen!
- * Care este anotimpul preferat? Găsiți ceva reprezentativ pentru acesta și completați încă un spațiu liber!
- * Care este floarea ta preferată? Desenează-o!
- * Ce emoție simți când te gândești că vei pleca în prima tabără în vacanța de vară? Poți reprezenta prin simboluri!
- * Care este animalul preferat? ș.a.

La final se pot analiza răspunsurile elevilor, se pot găsi asemănări (ex: cinci copii preferă ciocolata, culoarea roșie este preferată de 8 copii etc.), dar și deosebiri (ex: sunt bucuroși pentru că voi pleca în tabără pentru că sunt siguri că mă voi distra; sunt puțin îngrijorați pentru că voi pleca prima dată în tabără și nu am fost niciodată plecat fără familia mea).

Utilizarea Careului identității poate determina dezvoltarea la elevul mic a competențelor cheie. Profesorul poate adapta cerințele astfel încât să se potrivească profilului clasei cu care lucrează și chiar mai multor discipline.

Prin utilizarea CAREULUI IDENTITĂȚII am urmărit dezvoltarea următoarelor competențe cheie:

Comunicare în limba maternă:

- scrierea literelor care formează numele fiecărui copil;
- comunicarea răspunsurilor și stabilirea asemănărilor/deosebirilor.

Comunicare în limbi străine:

- culoarea preferată, animalul preferat pot fi denumite în limba engleză

Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii:

- așezarea răspunsurilor în tabele (fișa este împărțită în 16 dreptunghiuri);
- identificarea anumitor date din table (coloană/rând);
- numărarea asemănărilor/deosebirilor;
- identificarea anotimpului preferat.

Competența digitală:

- elevii ar putea exersa scrierea numelor utilizând tastatura calculatorului și diverse tipuri de scriere în word: Times new roman, Calibri, Arial ș.a.;

A învăța să înveți:

- copiii pot fi provocați să utilizeze un astfel de careu pentru a afla și alte lucruri pe care le au în comun

Competențe sociale și civice:

- respectarea adevărului, dorința de a căuta motive și de a le proba validitatea;
- exprimarea propriilor emoții;
- precizarea activităților, obiectelor și ființelor preferate.

Spirit de inițiativă și antreprenariat:

- transformarea fișei CAREUL IDENTITĂȚII într-o CARTE DE VIZITĂ simbolică.

Sensibilizare și exprimare culturală:

- aprecierea exprimării într-un mod creativ, original a careului.

Utilizarea Careului identității poate determina dezvoltarea la elevul mic a competențelor cheie. Profesorul poate adapta cerințele astfel încât să se potrivească profilului clasei cu care lucrează și chiar mai multor discipline.

Bibliografie:

1. Programa școlară pentru disciplina Dezvoltare personală - Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013 - https://infinit-edu.ro/2019/edunetworks_buzau2019/

CONCEPEREA DE SITUAȚII DE ÎNVĂȚARE, CORESPUNZĂTOARE FIECĂRUI STIL DE ÎNVĂȚARE, PE O DISCIPLINĂ ȘI TEMĂ LA ALEGERE

Prof. înv. primar, Mureșan Crina-Maria
Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Bistrița, Bistrița-Năsăud

În vederea realizării temei alese, ne-am gândit să concepem diverse situații de învățare bazate pe cele trei stiluri cunoscute, în cadrul unei lecții de *Comunicare în limba română* (la clasa a IV-a). Această activitate a fost prezentată cu prilejul întâlnirii cadrelor didactice din cadrul comisiei de specialitate. În prealabil, a fost aplicat un chestionar pentru identificarea stilului de învățare caracteristic fiecărui elev:

CARE ESTE STILUL TĂU DE ÎNVĂȚARE?

Stilul „vizual”:

Foarte des (3 pct)

Uneori (2 pct)

Rar /niciodată (1 pct)

Nr. crt.	Întrebări chestionar	Foarte des	Uneori	Rar/ niciodată
1.	Îmi aduc mai bine aminte de o informație scrisă?			
2.	Dacă văd profesorul când predă, mă concentrez mai bine?			
3.	Am nevoie de liniște în clasă ca să mă pot concentra?			
4.	În timp ce scriu o lucrare de control, vizualizez în minte pagina din carte/caiet după care am învățat?			
5.	Trebuie să-mi notez indicațiile profesorului, nu numai să le aud?			
6.	Muzica sau zgomotele îmi distrag atenția de la învățare?			
7.	Nu gust poanta unui banc.			
8.	În timp ce citesc lecția, mâzgălesc linii sau desene pe marginea cărții/caietului?			
9.	Urmăresc cu greu un text citit cu voce tare de altcineva?			
10.	Reaționez puternic la culori?			

Total.....

Stilul „auditiv”:

Foarte des (3 pct)

Uneori (2 pct)

Rar /niciodată (1 pct)

Nr. crt.	Întrebări chestionar	Foarte des	Uneori	Rar/niciodată
1.	Notițele și caietele mele sunt dezordonate.			
2.	Când citesc un text, trebuie să urmăresc rândurile cu degetul sau cu creionul.			
3.	Nu pot să urmez prea bine indicațiile scrise.			
4.	Am dificultăți când trebuie să scriu ceva.			
5.	Dacă aud o informație, o rețin multă vreme.			
6.	Mi se întâmplă să citesc cuvinte dintr-un text, în mod greșit (ex: <i>ten</i> în loc de <i>tren</i> , etc.)			
7.	Învăț mai repede dacă cineva îmi citește lecția.			
8.	Nu știu să descifrez limbajul non-verbal al unei persoane (gesturi, mimică, postură, etc.)			
9.	Citesc cu greutate pagini tipărite cu litere mărunte sau xeroxate prost.			
10.	Îmi obosesc ochii repede.			

Total.....

Stilul „kinestezeic/tactil”:

Foarte des (3 pct)

Uneori (2 pct)

Rar /niciodată (1 pct)

Nr. crt.	Întrebări chestionar	Foarte des	Uneori	Rar/niciodată
1.	Mă apuc de o temă de casă fără a citi exact instrucțiunile de lucru.			
2.	Nu-mi place să stau pe scaun mult timp.			
3.	Prefer să mi se arate întâi cum se face un lucru (ex: un experiment, un montaj, etc.) și apoi îl fac singur.			
4.	Folosesc multe aproximări și rotunjiri în calcule.			
5.	În timp ce învăț sau citesc, îmi place să mă plimb prin cameră.			
6.	În timp ce îmi fac temele, iau pauze dese.			
7.	Mi-e greu să urmăresc, pas cu pas, instrucțiunile de lucru.			
8.	Îmi place sportul și mișcarea.			

9.	Când descriu un lucru sau explic ceva, gesticulez mult.			
10.	Mi se întâmplă să rescriu notițele din clasă, altfel nu le înțeleg.			

Total.....

NOTĂ:

o Pentru fiecare chestionar, va fi însumat numărul de puncte acumulate. Un scor mai mare de 21 de puncte indică stilul predominant de învățare.

În urma aplicării acestuia, copiii și-au identificat stilul de învățare (auditiv, vizual, kinestezic). Pe lângă faptul că și-au identificat stilurile de învățare, elevii au fost foarte încântați de acest tip de activitate, mai ales că au reușit să afle un aspect important legat de persoana lor.

Clasa: a III-a/a IV-a

Disciplina: Comunicare în limba română

Subiectul lecției: *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă

Tipul lecției: mixtă

◇ *Momentul organizatoric*

Se vor pregăti materialele necesare desfășurării lecției. De asemenea, elevii vor fi grupați după stilul de învățare predominant, având câte un motto și un simbol:

◇ *Captarea atenției*

Se realizează prin audierea unui fragment din *Amintiri din copilărie*, înregistrare Mihail Sadoveanu. În urma acesteia, elevii vor primi sarcini, formulate oral sau scris, astfel:

Stilul auditiv	Stilul vizual	Stilul kinestezic
1. Se voi adresa întrebări elevilor : a. Despre ce își amintește prima dată scriitorul? b. Cum se simte în momentul năpădirii amintirilor?	1. Aranjați în ordine cronologică imaginile date, în funcție de lectura audiată.	1. Reprezentați trăirile autorului, prin stări emoționale.

◇ *Reactualizarea cunoștințelor necesare noului conținut*

Fiecare grup va avea câte o sarcină colectivă, după cum urmează:

Stilul vizual	Stilul auditiv	Stilul kinestezic
---------------	----------------	-------------------

Elevii vor pune în corespondență denumirile unor fragmente din <i>Amintiri din copilărie</i> (<i>La scăldat</i> , <i>Pupăza din tei</i>) cu imaginile potrivite, personajele participante și locul desfășurării acestora.	Elevii vor trebui să recunoască personajele din <i>Amintiri din copilărie</i> pe baza unor înregistrări care vor conține: cântecul pupezei; cântecul lui Nică de la scăldat; vocea Smarandei Creangă.	Fiecare elev va mimea câte un personaj în vederea recunoașterii de către ceilalți.
---	---	--

◇ *Prezentarea obiectivelor*

◇ *Dirijarea învățării*

În această etapă se va apela la mijloace audio-vizuale, în vederea obținerii rezultatelor așteptate, atingerii obiectivelor propuse și nu în ultimul rând a stimulării interesului elevilor față de activitatea de învățare.

Prezentarea Powerpoint cuprinde date biografice despre Ion Creangă, textul prelucrat *La cireșe* și diverse sarcini selectate după stilul de învățare. Prezentarea video este susținută de verbalizare și în unele cazuri de intervenția manuală asupra laptopului. Fiecare grup de elevi va avea și suportul textual imprimat pe parcursul activității independente. Astfel, cei cu stil vizual predominant vor citi textul pe rând, cu voce tare, cei cu stil auditiv și kinestezic vor asculta citirea acestuia.

În urma vizionării și a citirii, vor fi trasate următoarele sarcini de învățare:

Stilul vizual	Stilul auditiv	Stilul kinestezic
<p>1. Realizați pe un poster „Harta povestirii” astfel: titlul fragmentului; autorul; locul desfășurării acțiunii; timpul; personajele; ideile principale ale textului; un proverb potrivit.</p> <p>2. Faceți un desen ilustrativ pentru povestirea prezentată. Cel mai estetic și corect poster va fi premiat.</p>	<p>1. Realizați un proces literar, folosind jocul de rol, al cărui subiect să fie : „Nică, vinovat sau nu? “. În cadrul acestuia trebuie să vă împărțiți pe două grupe: acuzatori și apărători ai personajului și să argumentați oral poziția voastră. În cazul în care aveți nevoie, vă puteți folosi de înregistrarea video.</p> <p>2. Adresați-vă câte două întrebări referitoare la fragmentul dat. Cea mai interesantă întrebare va fi premiată.</p>	<p>1. Potrivii piesele de puzzle, astfel încât momentele principale ale acțiunii să fie așezate în ordine cronologică.</p> <p>2. Dramatizați fragmentul, folosindu-vă de suportul textual. Încercați să vă confecționați insigne sugestive, având la dispoziție materialele date.</p>

◇ *Fixarea cunoștințelor*

Fiecare grup își va prezenta lucrările, care vor fi apreciate.

SCHIȚĂ DE PROIECT

Prof. înv. primar, Marin Victoria Simona
Școala Gimnazială „Vasile Voiculescu” Pârscov, Buzău

Pentru o activitate de o oră la Dezvoltare personală care să dezvolte încrederea elevilor în propriile capacități de învățare, utilizând resurse educaționale online,:

Clasa: a II-a

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Dezvoltare personală

Subiectul: Zânele emoțiilor

Forma de realizare: Lecție integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de abilități și atitudini

DISCIPLINE INTEGRATE:

1. Dezvoltare personală 2. Muzică și mișcare; 3. Comunicare în limba română; 4. Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚĂ GENERALĂ

Dezvoltare personală: 2.1. Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate

COMPETENȚE SPECIFICE:

Muzică și mișcare:

- 2.1. Cântarea în colectiv, în grupuri mici și individual, asociind dirijatul intuitiv;
- 3.2. Executarea unui dans/joc pe muzică, inițiat și organizat în colectiv;

Comunicare în limba română:

- 2.1. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare;
- 2.3. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare;
- 2.4. Exprimarea expresivă a ideilor în contexte familiare manifestând interes și încredere în sine

Arte vizuale și abilități practice:

- 2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O₁: - să identifice emoții de bază în imagini date/în situații prezentate verbal;
- O₂: - să identifice relația emoții-comportamente;
- O₃: - să găsească soluții proprii pentru exprimarea în mod sănătos a emoțiilor;
- O₄: - să verbalizeze ideile, gândurile față de unele situații de viață;
- O₅: - să asocieze eticheta verbală ce denumește o emoție cu expresia facială/ imaginea potrivită.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- a). Resurse procedurale: conversația euristică, explicația, brainstormingul, exercițiul, dezbateră, reflecția personală, jocul didactic
- b). Resurse materiale: flip-chart, laptop, videoprojector, emoticoane, fișă de lucru, markere, imagini, creioane colorate

c). Forme de organizare: frontal, individual, în perechi, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE:

Programa școlară pentru disciplina dezvoltare personală, clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

SCENARIUL DIDACTIC

Moment organizatoric

Crearea unui climat afectiv favorabil desfășurării lecției

Captarea atenției:

Elevii vor cânta “ Bună dimineața! ”(Edu). Se va afla în ce stare se află fiecare elev.

Anunțarea temei și a obiectivelor

Anunțarea temei lecției de astăzi și prezentarea imaginii în care elevii trebuie să recunoască diferite emoții după trăsăturile fizice – expresii faciale și limbaj corporal. <https://www.twinkl.ro/resource/emoiile-noastre-prezentare-powerpoint-ro1-dp-4>

Desfășurarea lecției:

Se citește textul „Gâlceava celor patru zâne”

Elevii vor fi împărțiți în patru echipe. Vor face parte din grupa ZÂNA VESELĂ, ZÂNA TRISTĂ, ZÂNA FURIOASĂ, ZÂNA SPERIATĂ

Fiecare grupă trebuie să realizeze următoarele sarcini:

Stabilesc caracteristicile fiecărei emoții <https://content.twinkl.co.uk/resource/25/29/ro-t-s-1154-caracteristicile-emoțiilor-cartonase>

Enumeră situații care provoacă emoția respectivă

Identifică personaje din povești care au trăit această emoție

Obținerea performanței:

Elevii vor primi imagini cu oameni de zăpadă și trebuie să deseneze fața lor, după felul în care gândesc sau scrie/ desenează la ce se gândesc, după felul în care le e fața.

<https://content.twinkl.co.uk/resource/9a/54/ro-a-68-emoțiile-oamenilor-de-zapada-decupeaza-si-lipeste.pdf?>

Asigurarea feedbackului

Joc: *Copilul și oglinda*

Copiii vor forma perechi, luând rolul copilului sau al oglinzii. Copilul va mima o emoție (bucurie, tristețe, furie, frică etc.), iar oglinda va imita, apoi va denumi emoția și se schimbă rolurile

Încheierea lecției

Elevii primesc câte o bulină galbenă pe care va trebui să deseneze un emoticon potrivit pentru emoția pe care le-a produs-o activitatea de azi.

Se fac aprecieri pentru modul în care au participat la lecție

Activitatea se încheie cu cântecul “*Dacă vesel se trăiește*”.

EVENIMENT DIDACTIC**PROMOVAREA IMAGINII ȘCOLII - ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 17 BOTOȘANI**

Profesor, Sauciu Anamaria
Școala Gimnazială Nr.17, Botoșani

Promovarea imaginii unității noastre școlare reprezintă o prioritate pentru o bună colaborare între cei trei parteneri educaționali: școală-elevi-părinți. Școala este un element esențial al oricărei comunități prin resursele umane pe care le are, dar și prin spațiile de învățare disponibile. O școală responsabilă este garantul dezvoltării permanente a comunității. Școala nu poate funcționa bine fără sprijinul comunității, aceasta reprezentând o resursă și contribuie astfel la dezvoltarea comunității.

Școala Gimnazială Nr. 17 Botoșani a fost înființată în noiembrie 1989, fiind transferați elevi de la mai multe unități de învățământ. În primii ani după Revoluție, se învăța în trei schimburi iar în perioada 1994-2000 s-a înregistrat cel mai mare număr de elevi. Cu peste 2000 de elevi, Școala Gimnazială Nr. 17 era cea mai mare unitate de învățământ din județul Botoșani. După anul 2000 s-a înregistrat o scădere a populației școlare iar în prezent, Școala Gimnazială Nr. 17 Botoșani are peste 700 de elevi.

Din 1989 și până în prezent, Școala Gimnazială Nr. 17 Botoșani a fost condusă de cinci directori. În cei 30 de ani de existență, Școala Gimnazială Nr. 17 a derulat mai multe proiecte. Cele mai importante sunt proiectele europene din ultimii șapte ani. Este vorba de proiecte realizate împreună cu școli din Germania, Spania, Turcia, Italia, Polonia, Grecia, Portugalia sau Letonia. A primit titlul de “Școală Europeană” în 2009-2012, 2012-2015, 2015-2018 și 2018-2021. De asemenea, are Certificat “European Label” (2004, 2008, 2015), Certificat eTwinning School 2018-2020 și Titlul Eco-Școală.

5 OCTOMBRIE 2019 - ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

Prof. învă. primar, Geangu V. Felicia-Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Județul Buzău

În primii ani de viață copilul se dezvoltă intelectual, emoțional și învață reguli morale în familie. Cu timpul, acesta cunoaște atât influențele educaționale ale comunității de care aparține, cât și valorile promovate de școală. Viitorul adult va cunoaște la locul de muncă un alt mediu educațional propice dezvoltării personale. Astfel, educația devine tot mai importantă, pentru că ajută oamenii să cunoască împlinirea de sine și integrarea în societatea modernă. Cum aceasta se schimbă rapid, omul zilelor noastre trebuie să învețe toată viața, pentru a fi în pas cu noutățile, în situația în care domeniile cunoașterii sunt multiple. Educația permanentă ajută individul să își mențină echilibrul în viață, prin perfecționarea cunoștințelor și înțelegerea evenimentelor sociale, cu scopul de a fi stăpân pe propriul destin.

Jacques Delors, în lucrarea „COMOARA LĂUNTRICĂ Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI, PARTEA A DOUA – PRINCIPII”, la „CAPITOLUL 4, CEI PATRU PILONI AI EDUCAȚIEI”, menționa: „*Educația ca proces continuu se sprijină pe patru piloni: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți și a învăța să fii*”. Potrivit aceluiași autor, învățământul elementar permite individului să își construiască viitorul, dacă sunt asigurate condiții de egalitate și pace. Totodată, școlarizarea timpurie creează șanse egale și diminuează efectele sărăciei și analfabetismului. Când familia este deficitară sau absentă în educația copilului, școala dobândește un rol prioritar în educarea și instruirea lui. Aceasta acordă atenție sporită și specializată, încât elevul expus riscului școlar să își dezvolte aptitudinile și să învețe, pentru a nu se ajunge la eșec. De asemenea, implicarea comunității prin autoritățile locale în viața școlii este benefică. Copiii trebuie să aibă șanse egale la o educație de calitate. Potrivit scriitorului amintit, creșterea calității învățământului se realizează prin următoarele acțiuni: **selecția** obiectivă a viitorilor profesori, ridicarea nivelului de pregătire privind **educația inițială**, accesarea programelor de **calificare la locul de muncă**, alegerea privind **formatorii profesorilor**, **supervizarea** prestației cadrelor didactice, **organizarea învățământului (managementul)**, **participarea unor persoane din afara spațiului educațional**, îmbunătățirea **condițiilor de activitate** și asigurarea **materialelor didactice**. Precum se știe, învățământul ajută la dezvoltarea și coeziunea societății, facilitează înțelegerea și acceptarea globalizării, pregătind individul să facă față noilor provocări ale vieții. Făuritori de destine, profesorilor le revine responsabilitatea de a modela caracterele și conștiințele tinerelor generații. Calitatea educației este

influențată de modul în care aceștia au fost selectați, de nivelul lor de pregătire, de poziția lor socială și de condițiile de muncă pe care școala le oferă. Rolul profesorilor este decisiv în educația tinerilor. Având cunoștințe și înclinații adecvate profesiei, fiind motivați în cariera didactică și gândind la viitorul lor profesional, foarte multe cadre didactice cunosc succesul la catedră, bucurându-se de reușitele elevilor, respectul părinților și colegilor. Activitatea dascălilor nu constă doar în transmiterea de informații, ci presupune crearea contextelor de învățare favorabile, punându-se accent pe dezvoltarea personalității și educația permanentă a elevului. Inteligenți, toleranți, curioși, exemplari, disponibili, talentați, răbdători, empatici și deschiși, profesorii sunt cei care transmit dragostea de a învăța și încrederea într-un viitor mai bun. De asemenea, aceștia dovedesc fermitate față de valorile morale pe care le folosesc în educarea elevilor.

Desemnată de UNESCO, Ziua Mondială a Educației este sărbătorită în România la data de 5 octombrie, din anul 2013. În această zi importantă atât profesorii, cât și elevii participă cu dăruire la activități culturale sau alte întruniri specifice. Un asemenea eveniment a avut loc anul acesta, la Căminul Cultural Vadu Pașii, Județul Buzău. Cu sprijinul Primăriei și Parohiei Vadu Pașii, elevii de la Școala Gimnazială Vadu Pașii au susținut spectacolul „Din copilul de la țară”, sub coordonarea cadrelor didactice. Debutând cu aprecieri formulate de către autoritățile locale la adresa școlii, activitatea a inclus reușite și atractive momente artistice. Astfel, elevii noștri au cântat vocal și instrumental, au recitat și au dansat dansuri populare românești. Însoțiți de părinți și îmbrăcați în costume naționale, aceștia s-au bucurat de aplauzele și simpatia publicului. Nu au lipsit invitații, care au fost atât de la Liceul de Artă „Margareta Sterian”, din Buzău, cât și pasionați ai cluburilor de dansuri sportive, din orașul amintit. Gândind la evenimente viitoare asemănătoare, am felicitat organizatorii și am adresat aprecieri participanților.

Bibliografie:

1. Delors, J. (2000). *COMOARA LĂUNTRICĂ Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI Structuri, conținuturi, tehnici*. Iași: Editura Polirom.

REVISTA PROFEDU

NR. 8

DECEMBRIE 2019

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro